

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กาญจพรรณ ธรรมาธิวัฒน์. ผลของวิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- จรรยา บุญมีประเสริฐ. ผลการสอนแบบชี้แนะที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- จรรย์ ปิ่นทองน้อย. "เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และ เจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการสอนอ่านแบบชี้แนะกับการสอนอ่านตามคู่มือครู". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. จิตวิทยาการอ่าน. ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม, 2525.
- ชวาล แพร่สกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2520.
- _____. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร, 2525.
- ชูลี อินมั้น. การอ่านสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2533.
- ฐิติพัฒน์ สงบกาย. ผลของการกำกับตนเองต่อความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. "การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นหรือไม่." วิทยาจารย์ 92 (พฤศจิกายน 2537) : 13.
- นิรันดร์ กุลตานันท์. "การพัฒนาประเทศด้วยการสร้างนิสัยรักการอ่าน!" ครูปริทัศน์ 12 (มิถุนายน 2532) : 52-54.

- บงกช ลับพันซ์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียน
การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรม
การแสดงบทบาทสมมติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- บันลือ พลฤกษ์วัน. "ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับการสอน". ประชาศึกษา. 36, 8 :
(พฤษภาคม 2529) : 4-11.
- ประคอง กรรณสุด. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. ปทุมธานี : บริษัทศูนย์หนังสือ
คร.ศรีสง่า, 2528.
- _____. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2534.
- _____. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย, 2535.
- ประเทิน มหาจันทร์. การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินติ้งเฮ้าส์, 2530.
- มยุรี สุขวิวัฒน์. "อ่านทำไม อ่านอะไร อ่านอย่างไร." วารสารภาษาปริทัศน์ 4(ภาคต้น
ปีการศึกษา 2526) : 31-35.
- โยธิน คันสนนุช และคณะ. จิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2533.
- วัชรารักษ์ สอนองคุณ. ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. การเปรียบเทียบประสิทธิผลของรูปแบบการฝึกยุทธศาสตร์ การเรียนรู้
เมตาคอกนิตัน ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลาย โดยตรงกับแบบสอดแทรกเนื้อหาในการสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์
คุษภูมิต มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- วิชาการ, กรม. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ศาสนา, 2533.
- วิชาดา สันประจักษ์ผล. "เมตาคอกนิตันในการอ่าน." วารสารศึกษาศาสตร์ 12(มิ.ย.-ก.ย
2531) : 97-103.
- วิรัช วงศ์กันันท์วัฒนา. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้บทบาทสมมติและสอนโดยการแบ่งกลุ่มทำงาน.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

- ศิริชัย กาญจนวาสิ. สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- ศิริรัตน์ นิละคุปต์. กระบวนการอ่านและทักษะการอ่าน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2520. (อัครสำเนา)
- _____. "สารบบจำแนกการอ่านเพื่อความเข้าใจ." จันทร์เกษม 17(ก.ย-ต.ค 2526) : 15-20.
- สนิท ตั้งทวี. การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอเคียนส์, 2529.
- สมชาย เทพแสง. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยครูและนักเรียนร่วมกันวางแผนกับครูวางแผนการสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- สมบูรณ์ รัตพงษ์. "การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย". เอกสารประกอบการวิจัย 521 วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัครสำเนา
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภากิจ. ทฤษฎีและเทคนิคการปรับปรุงพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- สมศรี ป่าบัต. ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่านในใจกับอัตราเร็วการเขียนสรุปความจากรวมกรรมาร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531. ถ่ายเอกสาร
- สามัญศึกษา, กรม. เอกสารการสัมมนาทางวิชาการ เรื่องการสอนภาษาไทยให้มีคุณภาพและสร้างคุณค่าภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2529.
- สายสุนีย์ เต็มสินสุข. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา รูปแบบที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.
- สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. ภาษาไทย 5. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัย-ธรรมาธิราช, 2527.

- สุจรีต เพียรชอบ, สายใจ อินทร์พรหม. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- สุจิตรา ศรีนวล. การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการอ่าน-การคิดสำหรับนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- สุรัช ปิยานุกุล. ผลของการใช้กลวิธีชี้แนะการคิดในการอ่านที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- สุวรรณี ยะหะกร. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยการแสดงละครและสอนโดยการอภิปราย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- อดิวัฒน์ พรหมาสา. ผลของการฝึกการควบคุมตนเองที่มีต่อความถูกต้องในการทำแบบฝึกหัดวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีคะแนนจากแบบวัดไอเอเออาร์ต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- อนงค์ศิริ วิชาลัย. "ทำไมบัวผ่านยังอ่านไม่ออก". สารพัฒนาหลักสูตร 101 (สิงหาคม 2533) : 59.
- อภิรดี ทักธิการ. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการทำแผนผังสรุปโยงเรื่องที่อ่านและเรียนโดยการเขียนเรื่องจากบทอ่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- อรุณศรี แสงแก้ว. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกอ่านที่มีคำถามระดับต่าง ๆ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. ด้ายเอกสาร.
- อารีรักษ์ สืบถิน. ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักในเมตาคognitionขึ้นกับความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

ภาษาอังกฤษ

- Babbs, Patricia J. and J. Moe, Alden. "Metacognition : A Key for Independent Learning from Text. The Reading Teacher. 36 (January 1983) : 422-426.
- Bednar, Maryanne. "Reader Reported Awareness and Utilization of Comprehension Strategies : An Examination of Reader Metacognitive Awareness, Self-regulatory Mechanism and Comprehension" Dissertation Abstracts International. 48 (October 1987) : 885-A.
- Brent, Claudia Rebecca. The Effects of the Directed Reading Activity and Mapping on Fifth and Sixth Grades' Recall of Expository Text (Fifth - Graders) Doctoral Dissertation, Auburn University, 1988. Dissertation Abstracts International. 50 (1990): 1998 A No.7
- Burn, C.P., D.B. Roe and P.E. Ross. Teaching Reading in Today's Elementary Schools. Boston : Houghton Mifflin Co., 1984.
- Carrell, Patricia L. "Metacognitive Awareness and Second Language Reading". The Modern Language Sound. 73 (summer 1989) : 121-134.
- Charles, Maggie. "Responding to problem in written English using a student self-monitoring technigue." Journal English language teaching. 44, 4 (1990) : 288.
- Chennell, P.D. "The effect of informed versus blind training in reading Comprehension skill and Metacognitive awareness for sixthgrade remedial reader". Dissertation Abstracts International. University of San Francisco, 1986 : P 412.
- Costa, Arthur L. "Mediating the Metacognitive." Educational Leadership. 3 (November 1984) : 57-62.

- Cross, David R. and G. Paris, Scott. "Developmental and Instructional Analyses of Children's Metacognition and Reading Comprehension." Journal of Educational Psychology. 80 (1988) : 131-142.
- Dechant, Emerald V. Improving the Teaching of Reading. 3 rd. ed. Englewood. Cliffs : Prentice Hall, 1982.
- Devine, Thomas G. Teaching Reading Comprehension : From Theory to Practice. Newton : Allyn and Bacon, 1986.
- Dubin, Fraida. "What Every EFL Teacher Should Know About Reading". English Teaching Forum 20, 3 (July 1982) : 14-16.
- Duran, Richard P. "Validity and Language Skills Assessment." In Howard Wainer and Henry I. Braun (eds), Testing Validity. PP. 105-127. New Jersey : Lawrence Erlbaum Associates, 1988.
- Flavell, J.H. Cognitive development. New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1985.
- Gabehart, Mark E. "Cognitive Psychology and Its Application to the Teaching of Reading." Paper presented at the 1991 Thailand Reading Association National Conference, Bangkok, Thailand, 5-6 July 1991.
- Goodman, Kenneth S. Language & Literacy. Boston : Routledge & Kogan Paul, 1982.
- Goodman, Yelta M. "Reading for lite : The Psycholinguistic Base." in Reading Implementing The Bullock Report, 1987.
- Gunderson, Lee. ESL Literacy Instruction. Englewood Cliffs : Prentice Hall Regents, 1991.
- Harris, L.A. and C.B. Smith. Reading Instruction Diagnosis Teaching in the Classroom. New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1980.

- Hosenfeld, C. "Learning about Learning : Discovering our Students' Strategies" Foreign Language Annuals. 4 (1977) : 118-128.
- Kanfer, F.H. Self-regulation : Research, issues, and speculation. In C. Neuringer and J.L. Michael (Eds.), Behavior modification in clinical psychology. (pp. 178-220) New York : Appletion Century - Crofts, 1970.
- Krathwohl, David R. "The Taxonomy of Educational Objectives Use of the Cognitive and Affective Domains." In Reading in Measurement and Evaluation. ed. Norman E. Grondlund, New York : the Macmillan Co., 1968.
- Krueger, Sally Rings. "comprehension Monitoring among Community College Developmental Readers : The Importance of Prior Knowledge". Dissertation Abstracts International. Vol.47 No.7 (January 1987) 2524 A - 2525 A.
- Lacroix, K.J.O. The effect of instruction in a metacognition strategy on functional reading of learning disables students. Dissertation Abstracts International. The Louisiana State University and Agriculture and Machanism, 1986 : P. 163.
- Lono, Luz Paredes. A TESOL Professional Anthology : Listening, Speaking and Reading. Illinois : Volunteer Publishers, 1987.
- Mangieri, John N., Bader, Louis A. and Walker, James E. Elementary Reading A Comprehensive Approach. New York : McGraw-Hill Book Company, 1982.
- Martin, M.J. "The effects of instruction in metaconition strategies for composing on reading acheivement and writing acheivement". Dissertation Abstracts International. University of south Caroling, 1987 : 164.

- Miller, Lyle L. Developing Reading Efficiency. Minneapolis : Burgers Rub, 1972.
- Miller, Wilma H. Reading Comprehension Activities Kit. West Nyak. The center for Applied Research in Education, 1990.
- Nelson, R.O. Assessment and therapeutic functions of self-monitoring. In M. Hersen, R.M. Eisler, and P.M. Miller (Eds.)". Progress in behavior modification (Vol.5 PP.263-308) New York : Academic Pres, 1977.
- Nessel, Denise. Do Your Students Think When They Read? Learning (April 1989) : 55-58.
- Otto, Wayne, Rude, Robert and Spiegel, Dixie Lee. How to teach Reading. Menlo Park : Addison Wesley Publishing Company] 1979.
- Oxford, R.L. Language learning strategies : What every teacher should know. New York : Newsburg Hose Publishers, 1990.
- Reyes, Erlinda B. "Training Comprehension Monitoring Skills Utilizing Self-Initiating question and Lookback strategies among Fifth Grade Lessable Comprehension students". Dissertation Vol.48, No.4 (October 1987) 822A-823A.
- Sachs, Arlene Wynn. The Effect of Three Prereading Activities on Learning Disabled Children's short-term Reading Comprehension Doctoral Dissertation, George Peabody College for Teachers of Vanderbilt University, 1981. Dissertation Abstracts International. 49 (1981) : 1593 A.
- Schmitt, Maribeth Cassidy. The Effects of an Elaborated Directed Reading Activity on the Metacomprehension Skills of third Grades. Doctoral Dissertation, Purdue University, 1987. Dissertation Abstracts International. 49/1987 : 1748 A

- Schmitt, Maribeth Cassidy and Bauman, James F. "How to Incorporate Comprehension Monitoring Strategies into Basal Reader Instruction". The reading Teacher 40 (October 1986) : 28-31.
- Smith, Frank. Understanding Reading. 4th ed. Hillsdale : Lawrence Erlbaum Associates, Publishers, 1988.
- Stewart, Oran and Tei, Ebo. "Sams Implications of Metacognition for Reading Instruction." Journal of Reading. 27 (1983) : 36-43.
- Schonell, Fred J. The Psychology and Teaching of Reading (By Fred J. Schonell and Elizabeth Goodacre) : 5 th ed. Edinburgh, Oliver & Boyol, 1975.
- Spiegel, Dixee Lee. Six Alternatives to the Directed Reading Activity. The Reading teacher 34 (May 1981) : 916-918.
- Tinker, Miles A. Bases for Effective Reading. Minneapolis : University of Minnesota Press, 1965)
- Wainwright, Gordon R. Towards Efficiency in Reading : the Passage for Practice in Faster and More Efficient Reading for students and Adults (London) Cambridge University Press, 1972.
- Williams, Eddie. Reading in the Language Classroom. London : Macmillan Publishers Limited, 1984.
- Woolfolk, Anita E. Educational Psychology. 4th. ed. New Jersey : Prentice Hall, Englewood Cliffs, 1990.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นุชน้อย สกักรังกูร
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม)
2. อาจารย์ศิริวรรณ ฉายะเกษตริน
ศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
3. อาจารย์ธัญญกรณ์ อรุชิน
โรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

แหล่งที่มาของ เนื้อ เรื่องที่นำมาใช้ เป็นแบบทดสอบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

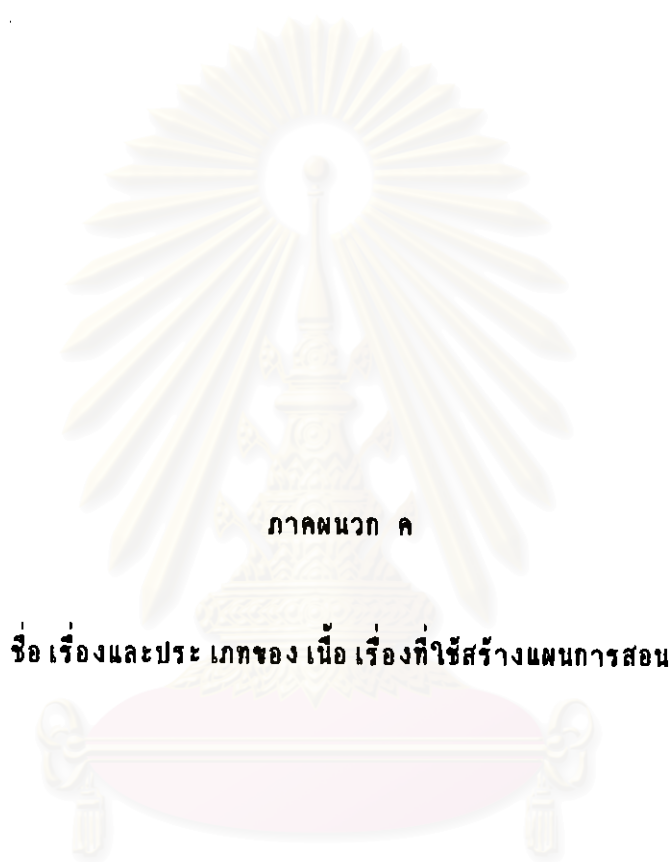
ตารางที่ 3 แหล่งที่มาของเนื้อเรื่องที่น่าสนใจ เป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาไทย

ลำดับที่	แหล่งที่มา
1.	"ภัยจากขาปราบวัชพืช." <u>เพื่อน ม.ต้น</u> 2 (กันยายน 2538) : 49.
2.	"อาหารเปลี่ยนนิสัย." <u>มติครุ</u> 2 (ตุลาคม 2538) : 55.
3.	"ทำไมเต่าทะเลจึงขึ้นจากน้ำมาวางไข่" <u>ใกล้หมอ</u> 19 (ธันวาคม 2538) : 114.
4.	"ริมทางสะพานลอย." <u>ศิลปวัฒนธรรม</u> 17 (มกราคม 2539) : 199.
5.	"ความเป็นไปในหน้าหนาว." <u>ครูปริทัศน์</u> . 19 (มกราคม-มีนาคม 2537) : 75.
6.	คำรงค์ พุฒตาล. "คำคม." <u>ศิลปวัฒนธรรม</u> 15 (กันยายน 2537).
7.	สาทิศ कुमार. "ปาฐกถา". <u>มติชนสุดสัปดาห์</u> 16 (มกราคม 2539).
8.	อดุลย์ รัตนเกษม. "วาทะอ่องเต้." <u>สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์</u> 42 (14 มกราคม-20 มีนาคม 2539).
9.	"ใครว่าป่ารก...หือ." <u>โลกสีเขียว</u> 4 (มีนาคม-เมษายน 2538).
10.	<u>กระจกเงา</u> 3 (มกราคม 2539) : 79.
11.	"หม้อข้าวหม้อแกงลิง : อัจฉริยะแห่งเผ่าพันธุ์กินสัตว์" <u>สารคดี</u> 11 (มกราคม 2539) : 80.
12.	"น้ำผึ้ง" <u>สารคดี</u> 11 (มกราคม 2539) : 66.
13.	"เด็กเลี้ยงควาย." <u>ขวัญเรือน</u> 26 (กรกฎาคม 2537) : 222-224.
14.	พิทยาลงกรณ์, กรมหมื่น. <u>จดหมายจางวางหรั่ว</u> .
15.	พิทยาลงกรณ์, กรมหมื่น. <u>จดหมายจางวางหรั่ว</u> .
16.	หยก บุรพา. <u>คำแบบจีน</u> .
17.	ทิพย์วามิ สนิทวงศ์. "เข้าทำงาน" <u>สตรีสาร</u> 48 (มกราคม 2539) : 26.
18.	"ประเพณีลอยกระทง". <u>สยามรัฐ</u> (พฤศจิกายน 2528).
19.	<u>วิทยาจารย์</u> (มีนาคม 2539).
20.	ปัญญานันตะภิกขุ. "ท่านได้อะไรเมื่อไปงานศพ."

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	แหล่งที่มา
21.	สงบสุข ธานี, นพตล สุวรรณวีรากร. "ข้าวสงกรานต์สำหรับเขียว". <u>สยามอารยะ</u> (เมษายน 2538) : 155.
22.	"ชา". <u>ศิลปวัฒนธรรม</u> 15 (กันยายน 2537).
23.	เจก ธานีศิริ. "สัญญาอันตรายที่น่าสะพึงกลัว" <u>สยามอารยะ</u> .
24.	พิต สาระจุกะ. "ความเชื่อ-เชื่ออะไร." <u>สยามอารยะ</u> (ธันวาคม 2538) : 126.
25.	ฉันทวุฒิ หมดทอง. "พิธีโกนจุก" <u>กินรี</u> (มกราคม 1995) : 92.
26.	วิชากร, กรม. "ไขภาษา." <u>ทักษะสัมพันธ์</u> 2.
27.	"คลื่นโคลง". <u>สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์</u> .

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ชื่อเรื่องและประเภทของ เนื้อ เรื่องที่ผู้ใช้สร้างแผนการสอน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ชื่อเรื่อง และประเภทของเนื้อเรื่อง ทั้ง 12 เรื่อง ที่ใช้สร้างแผนการสอน

คาบที่	ชื่อเรื่อง	ประเภท
1.	ผูกสิ่งกับไขสีทอง...ในน้ำ	นิทาน
2.	สบหู่ครุ	นิทานชาดก
3.	การไว้	เรื่องเล่า
4.	กระต่ายใจบุญ	นิทานชาดก
5.	กูดวงใจ	บทร้อยกรอง
6.	บทความจากบรรณาธิการ	บทความ
7.	หมากในสังคมไทย	สารคดี
8.	ประวัติศาสตร์ของหนังตะลุง	สารคดี
9.	จันทร์เจ้าขา	เรื่องสั้น
10.	หลวงปู่	เรื่องสั้น
11.	ขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม	วรรณคดีร้อยกรอง
12.	ราชาธิราช ตอน มังรายกะบอดระวาตยา	วรรณคดีร้อยแก้ว

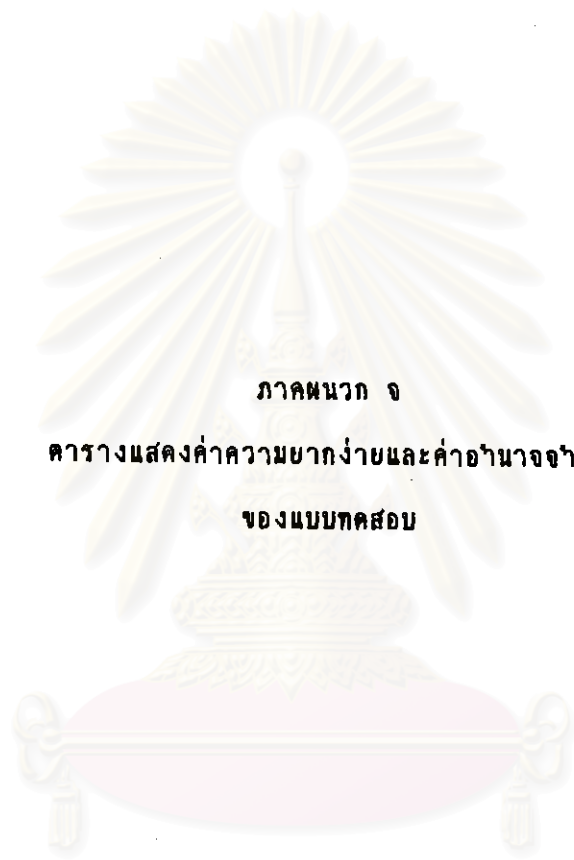
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการการแก้ไขแผนการสอน

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจความสำคัญของเรื่องได้
แก้ไขเป็น เพื่อให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้
2. หลักการอ่านที่ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้
แก้ไขเป็น หลักการอ่านที่ถูกต้องควรปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้
3. ทำความเข้าใจกับลักษณะเนื้อหาที่จะอ่าน
แก้ไขเป็น ทำความเข้าใจกับลักษณะเนื้อเรื่องที่จะอ่าน
4. ทบทวนและใคร่ครวญเมื่ออ่านจบแล้ว
แก้ไขเป็น ทบทวนและสรุปใจความสำคัญเมื่ออ่านจบแล้ว
5. ขนมนที่นิยมกินในประเพณีการให้ทานไฟคืออะไร
แก้ไขเป็น ขนมนที่นิยมทำในประเพณีการให้ทานไฟ คืออะไร
6. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากคำถาม ถ้าได้คำถามใดให้ตัวแทนของกลุ่มเป็นผู้เฉลยคำตอบของคำถามนั้น
แก้ไขเป็น ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากคำถาม แล้วตอบคำถามนั้น
7. คนถือเพศไว้ผมนุ่งขาวห่มขาว
แก้ไขเป็น ผู้ที่ถือเพศไว้ผมนุ่งขาวห่มขาว
8. ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมาอธิบายความหมาย
แก้ไขเป็น ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนให้อธิบายความหมาย
9. ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมาเฉลยชนิดของคำประพันธ์
แก้ไขเป็น ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนให้บอกชนิดของคำประพันธ์
10. บอกจุดมุ่งหมายในการแต่งได้
แก้ไขเป็น บอกจุดมุ่งหมายในการเขียนบทความได้
11. ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมารายงาน
แก้ไขเป็น ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนออกมารายงาน
12. เหตุใดเมื่อจะมีการเปิดร้านใหม่จึงมักให้พระไปทำพิธี เกิดแพรเจิมป้าย
แก้ไขเป็น เหตุใดเมื่อจะมีการเปิดร้านใหม่จึงมักนิมนต์พระไปทำพิธี เปิดแพรเจิมป้าย

ภาคผนวก จ
ตารางแสดงค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก
ของแบบทดสอบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบทดสอบความเข้าใจ
ในการอ่าน จำนวน 60 ข้อ

ข้อที่	ความยากง่าย (P)	อำนาจจำแนก (D)	ข้อที่	ความยากง่าย (P)	อำนาจจำแนก (D)
1.	0.79	0.29	22.	0.49	0.29
2.	0.71	0.57	23.	0.64	0.49
3.	0.57	0.29	24.	0.5	0.29
4.	0.32	0.36	25.	0.69	0.5
5.	0.78	0.43	26.	0.79	0.29
6.	0.57	0.29	27.	0.69	0.5
7.	0.64	0.43	28.	0.75	0.5
8.	0.79	0.43	29.	0.75	0.36
9.	0.39	0.21	30.	0.40	0.36
10.	0.54	0.21	31.	0.61	0.21
11.	0.79	0.29	32.	0.79	0.43
12.	0.68	0.21	33.	0.79	0.43
13.	0.25	0.21	34.	0.69	0.64
14.	0.40	0.21	35.	0.79	0.24
15.	0.79	0.29	36.	0.69	0.5
16.	0.29	0.29	37.	0.54	0.36
17.	0.39	0.36	38.	0.32	0.21
18.	0.57	0.49	39.	0.46	0.64
19.	0.71	0.29	40.	0.79	0.29
20.	0.25	0.21	41.	0.60	0.5
21.	0.40	0.36	42.	0.25	0.21

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อที่	ความยากง่าย (P)	อำนาจจำแนก (D)	ข้อที่	ความยากง่าย (P)	อำนาจจำแนก (D)
43.	0.5	0.49	52.	0.54	0.21
44.	0.5	0.29	53.	0.75	0.21
45.	0.61	0.5	54.	0.54	0.79
46.	0.25	0.21	55.	0.5	0.29
47.	0.43	0.29	56.	0.32	0.36
48.	0.34	0.29	57.	0.75	0.36
49.	0.57	0.43	58.	0.54	0.36
50.	0.39	0.21	59.	0.61	0.21
51.	0.36	0.57	60.	0.68	0.29

ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกสามารถแยกได้ตามระดับดังนี้

<u>ค่าความยากง่าย (P)</u>	<u>จำนวนข้อ</u>
0.80	-
0.60-0.79	28
0.40-0.59	19
0.20-0.39	13
รวม	60

<u>ค่าอำนาจจำแนก (D)</u>	<u>จำนวนข้อ</u>
0.80	-
0.60-0.79	3
0.40-0.59	17
0.20-0.39	40
รวม	60

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

แผนการสอนและ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอนที่ 1

เรื่อง ผงสิงกับไข่สีทองในน้ำ

เวลา 1 คาบ 50 นาที

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในหลักการอ่าน
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกหลักในการอ่านได้ถูกต้อง
2. ตอบคำถามเกี่ยวกับหลักการอ่านได้ถูกต้อง
3. บอกความหมายของคำหรือข้อความจากเรื่องที่อ่านได้
4. ตีความหมายของคำจากเรื่องที่อ่านได้
5. พุคสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
6. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้
7. บอกข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

เนื้อเรื่อง

1. หลักการอ่านที่ถูกต้องควรปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้
 - กำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่านทุกครั้ง
 - ทำความเข้าใจกับลักษณะเนื้อเรื่องที่จะอ่าน
 - สืบหาข้อมูล
 - อ่านอย่างมีสมาธิ
 - ทบทวนและสรุปใจความสำคัญเมื่ออ่านจบแล้ว
2. นิทานเรื่อง "ผงสิงกับไข่สีทองในน้ำ" ของ โชติ ศรีสุวรรณ จากหนังสือ ขวัญเรือน ฉบับที่ 519 บัณฑิตกรกรกฎาคม 2536 หน้า 212-215 มีเรื่องย่อ ดังนี้

มีลิงฝูงหนึ่งอาศัยอยู่บนต้นไม้ริมหนองน้ำใหญ่กลางป่า เมื่อถึงยามค่ำคืน ลิงเหล่านี้จะชอบนั่งมองลงไปในน้ำ เพื่อเฝ้ามองสิ่ง ๆ หนึ่งที่พวกมันเรียกว่า "ไข่สีทอง" ผงสิง

เหล่านี้ พยายามที่จะนำ "ไข่สีทอง" ขึ้นมากินให้ได้ แต่ก็ไม่สำเร็จ เพราะสิ่งที่พวกมันเรียกว่า ไข่สีทองนั้น แท้จริงแล้วคือเงาดวงจันทร์ในน้ำนั่นเอง

3. คำศัพท์สำนวน ได้แก่ ไม่รู้เดียงสา หมายถึง วยที่ยังไม่รู้จักผิดชอบไม่รู้ว่า สิ่งใดควรหรือไม่ควร

4. ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง คือ ผู้ต้องปัญญามักทำสิ่งที่ผู้อื่นเห็นว่าโง่เขลาเสมอ

กิจกรรมการเรียนรู้

เทคนิคทำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u></p> <p>ครูนำรูปภาพประกอบมาให้ให้นักเรียนดูแล้วถามนักเรียนว่า ในรูปภาพปรากฏสิ่งใดบ้างและกำลังทำอะไร ควรตั้งชื่อเรื่องว่าอย่างไร แล้วครูกับนักเรียนอภิปรายร่วมกัน ครูโยงเข้าสู่เรื่อง "ฝูงลิงกับไข่สีทองในน้ำ"</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <p>1. ครูฝึกให้นักเรียนตั้งเป้าหมายต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนว่าหลังจากเรียนจบคาบแล้ว นักเรียนจะตั้งเป้าหมายในการทำอะไร โดยดูจากความสามารถของตนเอง แล้วบันทึกลงในแบบบันทึกคะแนนที่ครูแจกให้</p> <p>2. ครูอธิบายหลักการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้แผนภูมิสรุปเรื่องการอ่าน แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกหลักการอ่านที่ถูกต้อง แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับหลักการอ่าน หลังจาก</p>	<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u></p> <p>ครูนำรูปภาพลิงกำลังมองลงไปใต้น้ำ มาให้นักเรียนดู แล้วนำเสนอเกี่ยวกับภาพว่า ภาพที่นำมาเป็นเรื่องเกี่ยวกับใครกำลังทำอะไร แล้วลองให้นักเรียนทายชื่อเรื่อง จากนั้นครูเฉลยชื่อนิทาน "ฝูงลิงกับไข่สีทองในน้ำ"</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <p>1. ครูอธิบายหลักการอ่านเพื่อความเข้าใจแก่นักเรียนโดยใช้แผนภูมิสรุปเรื่องการอ่าน แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกหลักการอ่านที่ถูกต้อง หลังจากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับหลักการอ่านครูสรุปเพิ่มเติม</p> <p>2. ให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5 คน แล้วอ่านเอกสารนิทานเรื่อง "ฝูงลิงกับไข่สีทองในน้ำ" ที่ครูแจกให้ แล้วตอบคำถามจากแถบประโยคคำถามที่ครูติดบนกระดานดำเพื่อเป็นการชี้แจงการอ่าน ดังนี้</p>

เทคนิคทำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>นั้น ครูกล่าวสรุปเพิ่มเติม</p> <p>3. ครูเสนอชื่อนิทาน เรื่อง "ฝูงลิงกับไข่สีทองในน้ำ" แล้วให้นักเรียนลองฝึกตั้งคำถาม จากชื่อเรื่องเป็นรายบุคคลคนละ 5 ข้อ</p> <p>4. นักเรียนบันทึกคำถามใส่ลงในแผ่นกระดาษที่เตรียมไว้ส่งให้ครู 1 แผ่น และเก็บไว้ที่ตนเอง 1 แผ่น หลังจากนั้น ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมารายงานคำถามที่ตั้งไว้ ครูให้การเสริมแรงด้วยการปรบมือ หรือคำชมเชย</p> <p>5. ครูแจกเอกสารนิทานเรื่อง "ฝูงลิงกับไข่สีทองในน้ำ" ให้นักเรียนอ่าน แล้วให้จดคำศัพท์ที่นักเรียนอ่านพบพร้อมทั้งอธิบายความหมาย โดยการเปิดพจนานุกรม หลังจากนั้นให้นักเรียนแต่ละคนพิจารณาคำถามที่ได้ตั้งขึ้นว่าสอดคล้องหรือตรงกับนิทานเรื่อง "ฝูงลิงกับไข่สีทองในน้ำ" หรือไม่ ถ้าไม่สอดคล้องก็ให้นักเรียนปรับปรุงคำถามใหม่ โดยครูเป็นผู้คอยเสนอแนะแก้ไข</p> <p>6. ให้นักเรียนแต่ละคน สรุปใจความสำคัญของเรื่อง "ฝูงลิงกับไข่สีทองในน้ำ" บันทึกลงสมุด แล้วครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนออกมาพูดหน้าชั้น ครูกล่าวติชม และสรุปเพิ่มเติม</p> <p>7. ให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามที่ตนเองตั้งขึ้น บันทึกลงสมุด ส่งครู</p>	<p><u>แถบประโยคคำถาม</u></p> <p>ก. ฝูงลิงเหล่านี้อาศัยอยู่บริเวณใด</p> <p>ข. เหตุใดฝูงลิงเหล่านี้จึงไม่คิดอพยพไปอยู่ที่อื่น</p> <p>ค. ทำไมฝูงลิงจึงชอบนั่งมองลงไปใต้น้ำ</p> <p>ง. ทำไมฝูงลิงจึงไม่ชอบให้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว เกิดการเคลื่อนไหว</p> <p>จ. คำว่า "ไม่รู้เคยงสา" ในเรื่องฝูงลิงกับไข่สีทองในน้ำ หมายความว่าอย่างไร</p> <p>ฉ. ฝูงลิงตกลงกันว่าจะลงไปนำไข่สีทองขึ้นมาด้วยวิธีใด</p> <p>ช. "ไข่สีทอง" ในเรื่องหมายถึงอะไร</p> <p>ซ. ฝูงลิงจะลงไปเอาไข่สีทองขึ้นมาได้หรือไม่ เพราะอะไร</p> <p>3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกคำศัพท์หรือข้อความที่อ่านพบจากเรื่อง "ฝูงลิงกับไข่สีทองในน้ำ" พร้อมทั้งอธิบายความหมายแล้วบันทึกลงสมุด หลังจากนั้น ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมาอธิบายความหมาย ครูกล่าวชมเชย แล้วอธิบายเพิ่มเติม</p> <p>4. ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนในแต่ละกลุ่ม</p>

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>8. ให้นักเรียนช่วยกันบอกข้อคิดเห็นที่ได้จากเรื่อง "ฝูงลิงกับไขสีทองในน้ำ" ครูกล่าวติชม และอธิบายข้อคิดที่ได้จากเรื่องเพิ่มเติมเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น</p> <p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>1. นักเรียนร่วมกันสรุปใจความ เรื่อง "ฝูงลิงกับไขสีทองในน้ำ" ด้วยปากเปล่า แล้วบันทึกลงสมุด</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้จากเรื่อง คือ "ผู้ด้อยปัญญา มักทำสิ่งที่ผู้อื่นเห็นว่าโง่เขลาเสมอ"</p> <p>3. ครูสรุปเพิ่มเติม แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง จำนวน 6 ข้อ ครูเฉลยคำตอบและตรวจให้คะแนนนักเรียนเปรียบเทียบคะแนนที่ตนเองทำได้กับคะแนนเป้าหมายที่ตั้งไว้ แล้วประเมินความก้าวหน้าในการอ่านของตนเอง</p> <p><u>การวัดและประเมินผล</u></p> <p>1. สังเกตจากการตั้งคำถามและตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>2. ครูตรวจผลงานในสมุด</p> <p>3. ครูตรวจแบบฝึกหัด</p>	<p>ให้นักเรียนมาสรุปใจความสำคัญของเรื่อง "ฝูงลิงกับไขสีทองในน้ำ" ครูทูลชี้แนะ แล้วสรุปเพิ่มเติม</p> <p>5. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่ม ช่วยกันคิดหาคำตอบจากแถบประโยคคำถามที่ครูคิดบนกระดาน แล้วส่งตัวแทนขึ้นมาเฉลยคำตอบ ครูและนักเรียน ร่วมกันอภิปรายซักถามเกี่ยวกับคำตอบที่ได้ ครูอธิบาย กำไซ และสรุปเพิ่มเติม เพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น</p> <p>6. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันบอกข้อคิดเห็นที่ได้จากเรื่อง "ฝูงลิงกับไขสีทองในน้ำ" ครูติชมและกล่าวเพิ่มเติม</p> <p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานสรุปใจความ เรื่องฝูงลิงกับไขสีทองในน้ำด้วยปากเปล่า หน้าชั้นเรียน</p> <p>2. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้คือ "ผู้ด้อยปัญญา มักทำสิ่งที่ผู้อื่นเห็นว่าโง่เขลาเสมอ"</p> <p>3. ครูสรุปเพิ่มเติม แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง จำนวน 6 ข้อ ครูเฉลยคำตอบและตรวจให้คะแนนแจ้งผล</p>

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>สื่อการเรียนการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. รูปภาพ 2. แผนภูมิสรุปหลักเกณฑ์การอ่าน 3. เอกสารที่ใช้ในการอ่านเรื่อง "ผู้ลี้ภัยกับไข่สีทองในน้ำ" 4. แบบบันทึกคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน 	<p>ให้นักเรียนทราบ</p> <p>การวัดและการประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตจากการตอบคำถามและการอภิปราย 2. สังเกตจากการรายงานหน้าชั้นเรียน 3. ตรวจสอบแบบฝึกหัดให้คะแนน แล้วแจ้งผล <p>ให้นักเรียนทราบ</p> <p>สื่อการเรียนการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. รูปภาพ 2. เอกสารที่ใช้ในการอ่านเรื่อง "ผู้ลี้ภัยกับไข่สีทองในน้ำ" 3. แผนภูมิสรุปหลักเกณฑ์การอ่าน 4. แถบประโยคคำถาม

แบบฝึกหัดท้าย เรื่อง

1. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับหลักการอ่าน
 - ก. ก่อนการอ่านทุกครั้งควรกำหนดวัตถุประสงค์ก่อนว่าจะอ่านเพื่ออะไร
 - ข. ในการอ่านควรอ่านด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลินเพียงอย่างเดียว
 - ค. ก่อนการอ่านหนังสือควรนั่งทำสมาธิเพื่อให้จิตใจสงบก่อนประมาณ 5-10 นาที
 - ง. เมื่ออ่านเสร็จเรียบร้อยแล้วควรรีบปิดหนังสือทันที เพื่อที่จะได้ใช้ความคิดในการรวบรวมข้อมูล
 - จ. ระหว่างการอ่านไม่ควรขีดเขียนหรือบันทึกข้อความใด ๆ เพราะจะทำให้เสียสมาธิ

2. เหตุการณ์ในเรื่องเกิดเวลาใด

ก. ตอนเย็น	ข. ตอนโพล้เพล้
ค. ตอนใกล้ค่ำ	ง. ตอนหัวค่ำ
จ. ตอนเที่ยงคืน	

3. เหตุใดฝูงลิงจึงไม่ชอบฝูงปลาที่อาศัยอยู่ในหนองน้ำ
 - ก. เพราะปลาชอบขึ้นมาสูบเหยื่อ
 - ข. เพราะปลาชอบขึ้นมาหายใจเหนือผิวน้ำ
 - ค. เพราะปลาชอบทำให้น้ำกระเพื่อมเป็นระลอก
 - ง. เพราะปลาทำให้ฝูงลิงเกิดความรำคาญและเสียสมาธิ
 - จ. เพราะปลาชอบทำให้นกกต่าง ๆ เกิดอาการตื่นตระหนก

4. ถากล่าวความหลักพุทธศาสนา ฝูงลิงเหล่านี้ขาดสิ่งใด

ก. ศีล	ข. สมาธิ
ค. ปัญญา	ง. ธรรม
จ. ความไตร่ตรอง	

5. "สิ่งโจ๊ก" หมายถึงข้อใด
- ก. สิ่งชื่อโจ๊ก
ข. สิ่งที่เป็นตัวตลก
ค. สิ่งที่เป็นหัวหน้า
ง. สิ่งที่ยังเป็นหนุ่มแข็งแรง
จ. สิ่งที่มีอำนาจสามารถมีกรรพาได้หลายตัว
6. เรื่อง "ฝูงลิงกับไข่สีทองในน้ำ" ให้ข้อคิดอะไร
- ก. ผู้ด้อยปัญญามักคิดว่าตนเป็นผู้ฉลาด
ข. ผู้ด้อยปัญญามักคิดว่าตนเก่งกว่าผู้อื่น
ค. ผู้ด้อยปัญญามักถูกผู้ที่ฉลาดกว่ากลั่นแกล้ง
ง. ผู้ด้อยปัญญายอมเป็นเหยื่อของคนฉลาด
จ. ผู้ด้อยปัญญามักทำสิ่งที่ผู้อื่นเห็นว่าโง่เขลาเสมอ

เฉลยแบบฝึกหัดท้าย เรื่อง แผนการสอนที่ 1

1. ก 2. จ 3. จ 4. ค. 5. ค. 6. จ.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฝูงลิงกับไข่... สิทองในน้ำ

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีลิงฝูงหนึ่งอาศัยอยู่ในป่าบนต้นไม้ริมหนองน้ำใหญ่ ลิงฝูงนี้รักหนองน้ำแห่งนี้มาก พวกมันไม่เคยอพยพหรือแยกย้ายไปที่อื่นเลยและพวกมันชอบต้นไม้สูง ๆ ที่อาศัยอยู่ไม่มีสัตว์อื่นที่เป็นศัตรูทำอันตรายพวกมันได้ อีกทั้งแหล่งหาอาหารจำพวกผลไม้ที่พวกมันชอบกินก็อยู่ไม่ไกล แต่ยังมีสิ่งหนึ่งที่พวกมันชอบมาก บยามคำคืนพวกมันแทบจะไม่ยอมหลับยอมนอนกันเลย บรรดาสิงโต เล็กตัวน้อย ลิงหนุ่มสาวและแก่เฒ่าจะพากันจับกลุ่มนั่งจ้องลงไปในพื้นที่น้ำใสพวกมันจะเลือกมานั่งอยู่บนกิ่งไม้ใหญ่หลายกิ่งที่ยื่นล้ำลงไปใต้น้ำ บยามคำคืนที่มีพระจันทร์ลอยเด่นอยู่บนแผ่นดินฟ้าสีดำ แล้วทอแสงนวลของไขลงมาทั่วผืนน้ำที่เย็นเยือกบยามคำคืน บรรดาสิงโตทั้งหลายไม่ค่อยชอบฝูงปลาที่อาศัยอยู่ในหนองน้ำนี้สัก เพราะปลาในน้ำชอบขึ้นมาชุบเห็บือ บ้างก็ผลัดขึ้นมาเอาอากาศเหนือผิวน้ำหายใจ ทำให้น้ำกระเพื่อมระลอกพลิว ๆ จนทำให้เงาผัดบังแพงพวยไหวตัว บางครั้งยังรุนแรงพอจะทำให้กบหงอชวยบยาบเกิดเสียงได้ เป็นสาเหตุให้นกก็อกและฝูงนกกระจาบที่หลับไหลอยู่ในพงพากันบินฮือขึ้น พวกลิงไม่ชอบเหตุการณ์เช่นนี้ เพราะในยามนี้บรรดาสิงโตทั้งหลายต้องการความสงบ เสียงร้องเจี๊วจ้าวอย่างตกใจของฝูงนกกระจาบทำลายสมาธิของพวกมันซึ่งพากันนั่งอยู่ได้อย่างผิควิสัยดั้งเดิมของพวกมันและคืนนี้ก็เกิดเหตุการณ์เช่นนั้นอีกจนได้

ขณะที่ฝูงลิงทั้งหลายกำลังสงบจิตสงบใจอยู่กับภาพอันสวยงามเหนือผิวน้ำ พวกมันจ้องและจ้องอยู่อย่างนั้นแทบจะเรียกว่าไม่กระตุกกระดิกตัวเลข แต่ก็มักจะมีเสียงลิงเด็ก ๆ ที่เพิ่งเกิดทำให้แม่ลิงอารมณ์เสีย

"แม่...แม่...ฉันจะกินนม" เจ้าลิงแรกเกิดตัวหนึ่งทำลายความเงียบขึ้นอย่างไม่รู้เดียงสา

"โธ่...เอ๊ย แม่กำลังมีความสุข" แม่ลิงพูดเสียงหงุดหงิด ก่อนจะคว้านมของมันบดใส่ปากเจ้าลิงน้อยซี้้อ้น เรื่องไม่ยักจะเงียบเพียงเท่านั้น เสียงลิงน้อยวัยซนอีกตัวหนึ่งซึ่งเกาะอยู่กับอกแม่ลิงอีกตัวส่งเสียงขึ้นด้วยเสียงอันดัง ขณะที่ลิงตัวอื่น ๆ กำลังอยู่ในความเงียบ

"โธ่...แม่จำฉันคืนหลังจิง คิน...คิน...คิน...คินช่วยเกาที่...แม่" เจ้าจ้อยน้อยเล่นส่ายค้านวนกววนประสาทเสียดด้วย มันคงจะรู้สึกหงุดหงิดเหมือนกันที่เห็นบรรดาสิงโต พ่อ แม่ ลิงปู่ ป้า ตา ทวดทั้งหลายนั่งเฝ้าแต่จ้องลงในผืนน้ำที่มันมองเห็นลูกกลม ๆ สีเหลืองลอยฟ่องอยู่คั่นเอง แม่ลิงยังไม่ทันจะได้เอ่ยเสียงปรามเจ้าลูกจ้อยซี้คั่น เสียงลิงน้อยตัวหนึ่งก็ส่งเสียงดังไม่แพ้กัน

"แม่...แม่...ฉันจะกินไอ้ลูกกลม ๆ สีเหลืองที่ลอยอยู่ในน้ำนั่น" เจ้าจ๋อน้อยส่งเสียงร้องไห้อ้อนแม่

"นี่...เจ้าจ้ออกหุบปากเงิบเสียงได้มั๊ย" แม่ลิ่งตวาด

"ก็...จ้ออกอยากกินนี่ เอามาให้จ้อกินซิแม่" พุดจบเจ้าจ้อกร้องไห้อ้อนแม่เพื่อให้เห็นเหยื่อที่มันต้องการส่งให้ขณะเดียวกันเจ้าจ้อจิวที่อ้อนแม่ว่าคนหลังก็ส่งเสียงบอกให้แม่ลิ่งช่วยหาเหาให้มันกินบ้าง

"แม่คัน...คันแม่...ช่วยหาเหาให้จิวกินมังซี" เจ้าจิวน้อยชอบกินตัวเหา

"แม่ก็...ยังเกาให้อยู่นี่ไง" แม่ลิ่งบอกทั้งที่ตาข้างจ้องอยู่ที่ผืนน้ำ

"จิวไม่หายคันเลย ช่วยจับเหาให้กินที" เจ้าจ้อจิวตัวน้อยอ้อนอีก

ฝ่ายเจ้าโจ๊กลิ่งหัวหน้ารู้สึกหงุดหงิดที่บรรดาลูก ๆ ของมันส่งเสียงอ้อนแม่ มันจึงหันมาทำตาเขียวใส่ลูกพลางปราม

"เงิบเสียงเสีที่ได้มั๊ยจ้อ...จิวพ่อซักร้าคาญแล้วนะ" เจ้าลิ่งโจ๊กบอกเสียงเข้มก่อนจะหันกลับจ้องลงไปบนผืนน้ำอีก เจ้าลิ่งโจ๊กตัวนี้เป็นลิงแข็งแรงและเป็นหนุ่มเต็มตัว บรรดาลิงแก่ทั้งหลายจึงยอมให้มันเป็นหัวหน้าจำฝูงเจ้าลิ่งโจ๊กมันเป็นหนุ่มมีพลังมาก บรรดาลิงสาว ๆ ทั้งหมดจึงเป็นเมียของมันทุกตัว เจ้าจ้อตัวน้อยที่กำลังสร้างความรำคาญให้เจ้าจ้อโจ๊กอยู่ขณะนี้ ก็ล้วนแต่ลูก ๆ ของมันนั่นเอง สิ่งที่เจ้าจ้ออ้อนอยากกินนั่น มันเกิดตรงความคิดของผู้เป็นพ่อที่เดียว ทุกคืนที่มันเฝ้าดูก็เพราะอยากได้และอยากกินเจ้าลูกกลม ๆ สีเหลืองอร่ามที่ลอยอวดตัวอยู่ในน้ำนั่นเอง

"ข้าว่า...เจ้าเปี้ยกจ้อกพุดกณะข้าก็อยากกินเจ้าลูกกลม ๆ สีเหลืองนั่นเหมือนกัน มันคงจะหวานหอมอร่อยกว่ากล้วยสุกในป่าที่เราเคยกิน" เจ้าจ้อโจ๊กผู้เป็นหัวหน้าจำฝูงหันไปพูดกับบริวาร

"ข้าก็คิดเหมือนหัวหน้าว่านั่นแหละ" ลิงตัวหนึ่งพุดขึ้น ส่วนลิงตัวอื่น ๆ ก็เห็นพ้องต้องกัน ฝ่ายปลาชะโดที่กำลังแฝงตัวอยู่ในปากมหาหินแฉกนั้น ได้ยินเข้าก็นึกอยากหัวเราะกับความคิดของจำฝูงลิง

"ทำไมพวกลิงพากันคิดอะไรโง่ ๆ อย่างนั้น" ปลาชะโดพึมพำกับตัวเองครู่หนึ่งก็คิดได้

"แกลิ่งลิงพวกนี้เล่นตีกว่า" ปลาชะโดพุด และก็ทำอย่างที่มันคิดทันทีปลาชะโดว่าหน้าเข้าหาต้นกกพงอ้อที่ขึ้นเบียดกันอยู่ในน้ำจนหนาทึบ แร่งสั้นสะเทือนทำให้ปากกยวบ...โหว ข้าถูกคลื่นน้ำอัดส่งเข้ามาอย่างรุนแรง ผู่นกกระจาบบินฮือขึ้นมีคฟ้า เพราะจำนวนพวกมันมากมายเป็นพัน ๆ ตัว

ฝูงนกกระจาบไม้บินเปล่า พลาแสงเสียงร้องตอกตอกใจ พวกมันคิดว่าเกิดลมพายุใหญ่พัด จึงพากันบินหนีให้พ้นจากบริเวณนั้น เนื่องจากเป็นยามค่ำคืนที่มีเพียงแสงจันทร์เต็มดวงทำให้พวกมันบางตัวมองเห็นไม้ถนัดจึงเกิดพุ่งเข้าหากันถึงกับบาดเจ็บ บางตัวก็พลัดตกลงไปในน้ำ ให้ปลาชะโดใหญ่ชုပ်กินเป็นอาหาร

"ตายแล้ว...ตายแล้ว ไข่สีทองของเราแตกบิ่่นหมดแล้ว" เจ้าจ้อจ๊กหัวหน้าร้องขึ้นอย่างหัวเสีย มันยกมือเกาหัวตัวเองแรง ๆ จนขนหลุดเป็นกระจุก

"ไอ้พวกนกกระจาบระยำ มันทำให้ไข่สีทองแตกเสียแล้ว" ลิงตัวหนึ่งร้องขึ้น

"นั่นสิ แล้วไข่สีทองก็หายไปด้วย" ลิงอีกตัวบอก

ฝูงนกกระจาบจำนวนมากมายบินผ่านต้นไม้สูงที่พวกลิงอาศัยอยู่ ทำให้คบขี้เงาดวงจันทร์ในน้ำ พวกลิงจึงมองไม่เห็น คราวนี้จึงเกิดความโกลาหลขึ้นในฝูงลิงบ้าง

"ไข่สีทองหายแล้ว"

"ไข่สีทองแตกแล้ว"

"แม่ จ๊อกจะกินไข่สีทอง" พวกลิงพากันส่งเสียง พลาแสงวิ่งพลาแสงจะชนกันตาย พวกมันไม่ยอมอยู่นิ่งเหมือนเมื่อสักครู่ ต่างถามทักเรื่องไข่สีทองในน้ำเสียงอื้ออึง ครั้นฝูงนกกระจาบบินผ่านไปและเวียบเสียงลง ลิงตัวหนึ่งมองลงไปใต้น้ำจึงเห็นไข่สีทองของพวกมันลอยทอแสงสีนวลตาอยู่เช่นเดิม จึงร้องบอกพวกพ้องด้วยความดีใจว่า

"พวกเราหยุดก่อน และก็เวียบเสียงได้แล้ว"

"เจ้าเห็นอะไรรี" เจ้าจ้อจ๊กหัวหน้าฝูงร้องถาม เพราะตัวมันไม่ทันได้มองลงไปใต้น้ำ

"หัวหน้า...ไข่สีทองของเรายังอยู่เหมือนเดิม แต่คู่มันทำท่าจะแตก" ลิงตัวที่เห็นก่อนร้อง เจ้าจ้อจ๊กและลิงตัวอื่น ๆ มองลงไปใต้น้ำก็เห็นไข่สีทองบิดเบี้ยว เพราะแรงกระเพื่อมที่เกิดจากการว่ายวนเวียนของปลาชะโดกับฝูงปลาตัวอื่น ๆ ที่หากินบริเวณนั้นถึงทั้งหลายต่างจ้องดูและเอาใจช่วยไม่ให้ไข่สีทองแตก เสียงหัวหน้าฝูงร้องบอกฝูงลิงว่า

"พวกเราหายใจเบา ๆ เอาใจช่วยไข่สีทองไม่ให้แตก"

เมื่อหัวหน้าร้องบอกเช่นนั้น พวกลิงทั้งหลายจึงค่อย ๆ ผ่อนลมหายใจเบา ๆ ปลาชะโดได้ยินรู้สึกระวังใจฝูงลิงแม้จะนึกขันอยากหัวเราะออกมาดัง ๆ

"พวกเราฝูงปลาทั้งหลาย พวกมันเลี้ยงไปแหวกว่ายหากินที่อื่นเถอะ ข้าสงสารพวกสิงโตเขี้ยวมันจะเป็นลมหล่นจมน้ำตายหมด ปล่อยบบริเวณนี้ให้มันพวกสิงโตจะได้ชื่นชมกับไข่สีทองของมัน" ปลาชะโดร้องบอกปลาตัวอื่น ๆ ส่วนปลาชะโดใหญ่แฝงตัวอยู่ในบริเวณนั้นเงิบ ๆ ได้ยินเสียงสิงโตคุยกันต่อว่า

"เห็นไหมพวกเรา ไข่สีทองกลมดียวอย่างเดิมไม่แตกแล้ว"

ฝูงสิงโตต่างดีใจหยุดจ้องลงไปในตัวน้ำ สักครู่ใหญ่ ๆ ปลาชะโดได้ยินเสียงเจ้าจ้อจ๊กก็หันหน้าพูดกับบริวารของมันว่า

"ข้าคิดได้แล้ว"

"หัวหน้าคิดอะไรได้ พุคให้พวกเราฟังหน่อย" สิงโตหัวหน้าถามเสียงกระตือรือร้น

"ข้าคิดว่า พวกเราเอาไข่สีทองมาแบ่งกันกินเสียเถอะ" หัวหน้าสิงโตบอก

"ดี...ดีหัวหน้า ข้าคิดอย่างนี้มาหลายคืนแล้ว ข้าว่าทิ้งไว้เดี๋ยวมันจะหายไปเหมือนคราวก่อน"

"นั่นสิ...แต่เอ มันก็แปลกนะมันกลับมาอีก ตอนแรกก็มีขนาดเล็กนิดเดียวมันค่อยโตขึ้นได้เอามากินตอนนี่ดีที่สุด เพราะลูกมันกลมใหญ่" สิงโตตัวเสนาอแนะ

"คงอร่อยคินะพ่อ สิ้นสวยดี" เจ้าจ้อจ๊กนอบบุกขึ้น

"พ่อต้องแบ่งให้จิวมาก ๆ นะ" เจ้าจ้อจิวบอกเสียงซื่ออ้นกับเจ้าจ้อจ๊กผู้เป็นพ่อ

"ตกลงลูก พวกเจ้าเงิบไว้ก่อนพ่อกำลังใช้หัวคิดว่าจะลงไปเอาไข่สีทองในน้ำได้อย่างไร" เจ้าจ้อจ๊กปรามลูก ๆ ขณะมือกุมหัวอย่างครุ่นคิด

"ข้า...ข้าคิดออกแล้วหัวหน้า" เจ้าสิงโตตัวหนึ่งร้องขึ้นด้วยเสียงสิงโต เจ้าสิงโตหนุ่มน้อยตัวนี้เป็นเจ้าความคิด มันมักจะคิดอะไรได้ก่อนสิงโตอื่น ๆ เสมอ

"เจ้าคิดได้อย่างไร เล่าให้ฟังสิ" หัวหน้าจ่าฝูงบอก

และแล้วความคิดของสิงโตเจ้าปัญญาก็ถูกเล่าให้หัวหน้าและฝูงสิงโตฟัง สิงโตต่างเห็นด้วย

"เอาตามที่ตกลงนะ พวกเราสิงโตทั้งหลายจะจับหางกันต่อลงไปจนถึงไข่สีทอง คินนี้เราจะได้กินไข่สีทองเสียที" เจ้าจ้อจ๊กบอกเป็นงานเป็นการ ขณะที่จัดแจงให้สิงโตทั้งหลายจับหางต่อ ๆ กัน

"จับหางกันแน่น ๆ นะ ขึ้นท่าหลุดมือจมน้ำตายแน่ บึงไม่ได้เรียบว่าน้ำจะด้วย" สิงโต

สุดท้ายร้องบอกเพื่อน

"เออน่า...ว่าแต่แกอยู่ตัวสุดท้ายอ้อมไข่สีทองดี ๆ อย่าให้หลุมมือแตกก็แล้วกัน"

"พวกเอ็งพร้อมหรือยัง" หัวหน้าจ้อใจึกถาม

"พร้อมแล้วหัวหน้า" ลิงทุกตัวจับหางกันอยู่ร้องบอกเกือบพร้อมกัน

"เจ้าตัวแรกยึดกิ่งไม้ให้แน่น ถ้าพร้อมแล้วค่อย ๆ โปยตัวลง จับหางกันดี ๆ " จ่าฝูง

เตือน

ลิงหนุ่มต่างต่อตัวลงไปจากกิ่งไม้ท่ามกลางสายตาเอาใจช่วยของฝูงลิงหนุ่มตัวสุดท้าย ห้อยมือลงไปหมายจะอ้อมเอาไข่สีทอง แต่มันก็คิดว่าถูกเพิงน้ำเป็นเบี่ยงยามค่าคืน

"จับไม่ได้เลยหัวหน้า จับถูกแต่น้ำ" เจ้าลิงจ้อตัวสุดท้ายส่งเสียงขึ้นมา

"เอ็งจับดี ๆ ซี้...คูสีไข่สีทองแตกยับเลย" เจ้าหัวหน้าฝูงร้องอย่างเสียดายเมื่อเจ้าลิงหนุ่มตัวนั้นใช้มือจุ่มลงไปใต้น้ำก็เกิดแรงกระเพื่อม ไม่เป็นรูปเป็นร่างมันพยายามอยู่เช่นนั้นนานจนปลาชะโดที่แฝงตัวอยู่แถวนั้นพึมพำกับตัวเองว่า...

"โธ่ เอ๊ย...ถ้าพวกเจ้ามีปัญหาสักหนอยก็จะรู้ว่า นั่นมันคือเงาดวงจันทร์ในน้ำ"

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอนที่ 2

เรื่อง นิทานเรื่อง "ลบลู่ครุ"

เวลา 1 คาบ 50 นาที

จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกความหมายของคำศัพท์ สำนวน ที่อ่านพบในเรื่องได้ถูกต้อง
2. พุทธสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้
4. บอกข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

เนื้อเรื่อง

1. นิทานเรื่อง "ลบลู่ครุ" เรียบเรียงจากนิทานชาดก โดยตัดยืมจากหนังสือ สตรีสาร ปีที่ 48 ฉบับที่ 45 21 มกราคม 2539 หน้าที่ 11 มีเรื่องย่อดังนี้

ชายหนุ่มคนหนึ่งได้เรียนคาถาวิเศษ เสกมะม่วงให้ออกผลนอกฤดูได้ จากอาจารย์ที่มาจากตระกูลจันทาล โดยสัญญาว่า เมื่อมีผู้ใดถามถึงคนที่สอนก็จะตอบตามความจริง หลังจากนั้นชายหนุ่มจึงไปเสกมะม่วงขายในเมือง จนกระทั่งพระราชินีได้เสวยมะม่วงซึ่งมีรสหวานถูกใจ จึงได้ให้ชายหนุ่มเข้ามาอยู่ในพระราชวังเพื่อให้เสกมะม่วงให้เสวย และได้ตรัสถามถึงอาจารย์ผู้สอนชายหนุ่มก็ได้กราบทูลว่าตนเองได้เรียนคาถามาจากสำนักศิลาปาโมกข์ ต่อมาพระราชินีให้ชายหนุ่มเสกมะม่วงให้เสวยอีก แต่ชายหนุ่มทำไม่ได้ เนื่องจากผิดสัญญากับครุ ทำให้พระราชินีโกรธมาก จึงไล่ชายหนุ่มออกจากพระราชวัง

2. คำศัพท์สำนวน ได้แก่

จอมคาถา = เป็นสำนวนที่ใช้เรียกบุคคลที่มีความสามารถในการเสกเป่าคาถา

ศิลาปาโมกข์ = อาจารย์ผู้มีความรู้และชื่อเสียงโด่งดัง

ประสพการณ์ = ความชัดเจนที่เกิดจากการกระทำหรือได้พบเห็นมา

วิเศษ = ยอดเยี่ยม, เลิศลอย

อาจารย์	= ผู้สั่งสอนวิชาความรู้
จัณฑาล	= คำซ้ำ เป็นผู้ที่ไม่จัดอยู่ในวรรณะทั้ง 4 ของชาวอินเดีย ตามความเชื่อในศาสนาพราหมณ์ คือ ผู้ที่เกิดจากการสมรสต่างวรรณะที่พ่อแม่มีวรรณะต่ำกว่า ได้แก่ พ่อเป็นศูทร แม่เป็นพราหมณ์
มนต์	= คำศักดิ์สิทธิ์, คำสำหรับสวด, คำสำหรับเสกเป่า
สัญญา	= ข้อตกลงกัน, เครื่องหมายบอกให้รู้ล่วงหน้า
ถวาย	= ให้, มอบให้, ให้ดู, ให้ชม
พอพระทัย	= พอใจ
อุทยาน	= สวนเป็นที่รื่นรมย์
คาถา	= คำประพันธ์ภาษาบาลี, คำเสกเป่าที่ถือว่าศักดิ์สิทธิ์
ศิษย์	= ผู้ศึกษาเล่าเรียนอยู่ในความดูแลของอาจารย์
บังอาจ	= ไม่ยำเกรง ล่วงเกิน กล้าทำ กล้าละเมิดกฎหมาย
อกตัญญู	= ไม่รู้คุณท่าน
ชมชาน	= กระเสือกกระสนอย่างสิ้นท่า งมงาย
ลบลู่	= ดูถูก ดูหมิ่น เหยียดหยาม

3. ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง ไฉนแม่ ผู้อกตัญญู ดูถูก ลบลู่ ผู้มีพระคุณ ข่อมได้รับโทษจากสิ่งที่ตนกระทำ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิจกรรมการเรียนรู้

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u></p> <p>ครูนำภาพประกอบเรื่องมาให้ให้นักเรียนดู แล้วสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏในภาพ หลังจากนั้นลองให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่องว่า เรื่องที่นำมาให้อ่านนั้นน่าจะเป็นเรื่องอะไร แล้วครูโยงเข้าสู่นิทาน เรื่อง "ลบลู่ครุ"</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้นักเรียนตั้งเป้าหมายต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียน 2. ครูแจกเอกสารนิทาน เรื่อง "ลบลู่ครุ" ให้นักเรียนอ่านแล้วให้นักเรียนตั้งคำถามจากนิทานเรื่อง "ลบลู่ครุ" เป็นรายบุคคล คนละ 5 ข้อ 3. ให้นักเรียนบันทึกคำถามลงสมุดของตนเอง และบันทึกลงในแผ่นกระดาษที่เตรียมไว้ส่งให้ครู 1 แผ่น หลังจากนั้น ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมาอ่านคำถามที่ตั้งไว้ ครูกล่าวติชมแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น 4. ให้นักเรียนแต่ละคนพิจารณาคำถามของตนเอง ปรับปรุงแก้ไขคำถามให้สมบูรณ์ และสอดคล้องกับนิทานเรื่อง "ลบลู่ครุ" โดยมิครุ เป็นผู้คอยเสนอแนะ 5. ให้นักเรียนจดคำศัพท์ส่วนวนที่ 	<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u></p> <p>ครูนำภาพประกอบเรื่องมาให้ให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนเดาว่า เรื่องที่ครูจะนำมาให้อ่านนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร หลังจากนั้น ครูและนักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับชื่อเรื่อง แล้วครูโยงเข้าสู่เรื่อง "ลบลู่ครุ"</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูติดบัตรคำศัพท์บนกระดานคำ ให้นักเรียนค้นหาความหมายของคำศัพท์ จากพจนานุกรมเป็นรายบุคคล หลังจากนั้นครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมาอธิบายความหมาย แล้วครูกล่าวเพิ่มเติม เพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น 2. ครูติดแถบประโยคคำถามบนกระดานคำ เพื่อเป็นการชี้้นำการอ่าน (ดังคำถามท้ายข้อนี้) แล้วให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5 คน ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มอ่านแถบประโยคคำถามที่ครูติดบนกระดานคำ หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง "ลบลู่ครุ" จากเอกสารที่ครูแจกให้ <p><u>แถบประโยคคำถาม</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ก. เหตุใดชายหนุ่มจึงไม่บอกความจริงเกี่ยวกับผู้สอนมนตรีวิเศษให้กับตน ข. พระราชาทราบได้อย่างไรว่า

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>นักเรียนอ่านพบในเรื่อง "ลบหลู่ครู" บันทึกลงสมุดพร้อมทั้งอธิบายความหมาย โดยการเปิดพจนานุกรม หลังจากนั้นครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมาอธิบายความหมาย ครูอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น</p> <p>6. ครูจับฉลากเรียกนักเรียนให้ออกมาหาคำสรุปใจความสำคัญของเรื่อง "ลบหลู่ครู" ครูกล่าวติชมแก้ไข และสรุปเพิ่มเติม</p> <p>7. ครูให้นักเรียนเล่นเกมส่งลูกบอลตอบคำถาม โดยให้นักเรียนส่งลูกบอลตามเสียงเพลง เมื่อเพลงหยุด และลูกบอลอยู่ที่นักเรียนคนใด ให้นักเรียนคนนั้นลุกขึ้น อ่านคำถามและตอบคำถามที่ตนเองได้ตั้งขึ้น ครูกล่าวชมเชย</p> <p>8. ให้นักเรียนแต่ละคนช่วยกันบอกข้อคิดเห็นที่ได้จากเรื่อง "ลบหลู่ครู" แล้วครูกล่าวเพิ่มเติม</p> <p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>1. นักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง "ลบหลู่ครู" แล้วบันทึกลงสมุดส่งครู</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้จากเรื่อง คือ "ผู้ออก- ตัญญู ถูกกลบหลู่ผู้มีพระคุณ บ่อมได้รับโทษจาก สิ่งที่ตนกระทำ"</p> <p>3. ครูสรุปเพิ่มเติม แล้วให้นักเรียน</p>	<p>มีผู้เสกมะม่วงให้ออกนอกฤดูกาลได้</p> <p>ก. ผู้ที่สอนมนต์วิเศษให้กับชายหนุ่ม คือใคร</p> <p>ง. ชายหนุ่มไม่สามารถเสกมะม่วง ได้อีกเพราะเหตุใด</p> <p>จ. เหตุใดชายจึงทาลจึงไม่ยอมสอน มนต์วิเศษให้แก่ชายหนุ่มอีก</p> <p>ฉ. เมื่อพระราชาทราบว่าชายหนุ่ม โกหกพระองค์นั้นพระราชาทรงทำอย่างไร</p> <p>3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุป ใจความสำคัญของเรื่อง "ลบหลู่ครู" แล้วครู สุ่มตัวอย่างนักเรียนให้ขึ้นมารายงาน ครูกล่าว สรุปเพิ่มเติมเพื่อให้สมบูรณ์</p> <p>4. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบ คำถามจากแถบประโยคคำถามที่ครูติดบน กระดานดำ หลังจากนั้น ครูจับฉลากเรียก ตัวแทนของแต่ละกลุ่มขึ้นมาเฉลยคำตอบ ครูและ นักเรียนร่วมกันอภิปรายซักถาม เกี่ยวกับคำตอบ ได้ ครูอธิบายและสรุปเพิ่มเติม เพื่อให้สมบูรณ์ ยิ่งขึ้น</p> <p>5. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันบอก ข้อคิดเห็นที่ได้จากเรื่อง "ลบหลู่ครู" ครูกล่าว ติชมและอธิบายเพิ่มเติม</p> <p><u>ขั้นสรุป</u></p>

เทคนิคทำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>ทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง จำนวน 5 ข้อ ครูเฉลยคำตอบและตรวจให้คะแนน นักเรียนเปรียบเทียบคะแนนที่ได้กับคะแนนเป้าหมายที่ตั้งไว้ แล้วประเมินความก้าวหน้าในการอ่านของตนเอง</p>	<p>1. ให้ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาพูดสรุปใจความสำคัญของนิทานเรื่อง "ลบหลู่ครู" ให้ต่อเนื่องกันหน้าชั้นเรียน</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้คือ "ผู้ออกตัญญูถูกลบลหลู่ผู้มีพระคุณย่อมได้รับโทษจากสิ่งที่ตนกระทำ"</p>
<p>การวัดและประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตจากการตั้งคำถามและตอบคำถาม 2. สังเกตจากการอภิปราย 3. ตรวจแบบฝึกหัด 	<p>3. ครูสรุปเพิ่มเติม แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง จำนวน 5 ข้อ ครูเฉลยคำตอบและตรวจให้คะแนน แจ้งผลให้นักเรียน</p> <p>การวัดและประเมินผล</p>
<p>สื่อการเรียนการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เอกสารนิทานเรื่อง "ลบหลู่ครู" 2. แบบบันทึกคะแนน 3. ลูกบอล 4. เครื่องเล่นเทพ 5. รูปภาพนิทาน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตจากการตอบคำถามและการอภิปราย 2. สังเกตจากการพูดรายงานหน้าชั้นเรียน 3. ตรวจแบบฝึกหัด
	<p>สื่อการเรียนการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แถบประโยคคำถาม 2. บัตรคำศัพท์ 3. เอกสารนิทานเรื่อง "ลบหลู่ครู" 4. รูปภาพประกอบนิทาน

เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. เหตุใดชายฉฉทาลจึงขอให้ชายหนุ่มสัญญาว่า หากใครงามถึงคนที่สอนก็จะตอบตามความจริง
 - ก. เพราะต้องการรู้จักนิสัยที่แท้จริงของชายหนุ่ม
 - ข. เพราะชายฉฉทาลต้องการโอ้อวดตนเอง
 - ค. เพราะผู้ที่จะเรียนมนต์คาถาได้ดีคือผู้ที่มีความซื่อสัตย์
 - ง. เพราะผู้ที่จะใช้มนต์คาถาได้ดี คือผู้ที่ไม่พูดปด
 - จ. เพราะว่หากชายหนุ่มพูดโกหกแล้วคาถาจะเสื่อมทันที
2. มะม่วงที่ออกนอกฤดูทาลมีชื่อเรียกว่าอะไร
 - ก. มะม่วงอร่อง
 - ข. มะม่วงน้ำดอกไม้
 - ค. มะม่วงเขียวเสวย
 - ง. มะม่วงทวย
 - จ. มะม่วงฟ้าลั่น
3. เมื่อพระราชารู้ว่าชายหนุ่มกล่าวโกหก พระองค์มีความรู้สึกอย่างไร
 - ก. เสียใจ
 - ข. โกรธ
 - ค. น้อยใจ
 - ง. โมโห
 - จ. เกลียด
4. ผู้ที่นำมะม่วงไปถวายพระราชาคือใคร
 - ก. คนดูแลอุทยาน
 - ข. คนสวน
 - ค. คนครัว
 - ง. พรานป่า
 - จ. ชายหนุ่มผู้เสกมะม่วง
5. ชายหนุ่มถูกขับไล่ออกจากพระราชวัง เนื่องมาจากสาเหตุใด
 - ก. ชายหนุ่มไม่สามารถเสกมะม่วงให้พระราชาได้อีก
 - ข. ชายหนุ่มบังอาจพูดหลอกลวงพระราชา
 - ค. พระราชาทราบว่าชายหนุ่มไปร่ำเรียนวิชามาจากผู้ต่ำต้อย
 - ง. ชายหนุ่มเป็นคนอกตัญญูถูกครุผู้ให้วิชาแก่ตน
 - จ. ชายหนุ่มไม่ใช้ศิษย์ที่ร่ำเรียนมาจากสำนักที่ศำปาโมกษ์

เฉลยแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง แผนการสอนที่ 2

1. จ 2. ง 3. ข 4. ข 5. ง

ลบลู่ครุ

1. ชายหนุ่มคนหนึ่งเรียนจบจากสำนักศึกษาปาโมกข์ในเมืองตักศิลาแล้ว ก็ออกเดินทางท่องเที่ยวหาประสบการณ์ไปตามเมืองต่าง ๆ จนกระทั่งมาพบคนแก่ มีคาถาวิเศษเสกมะม่วงให้ ออกผลนอกฤดูที่จะมีผลได้ แต่ "จอมคาถา" คนนี้ไม่ใช่อาจารย์จากสำนักไหน กลับเป็นคนตระกูลต่ำต้อยที่เรียกว่า จัณฑาล

2. ชายหนุ่มอ่อนวอนขอเรียนมนต์จากชายจัณฑาล เขาก็ใจอ่อนสอนให้ แต่ชายหนุ่ม ต้องสัญญาก่อนว่าหากใครถามถึงคนที่สอน ให้ตอบไปตามความจริง หากพูดคคาถาจะเสื่อมทันที ชายหนุ่มรับปากเป็นมั่นเป็นเหมาะ และรับเรียนคาถามาเสกมะม่วงขายในเมือง

3. ชาวเมืองแตกตื่นซื้อมะม่วงของแปลก แม้แต่คนสวนในพระราชวังยังออกมาซื้อ มะม่วงไปถวายพระราชชา พระราชาได้เสวยมะม่วงหวานอร่อยนอกฤดูกาลก็พอพระทัยเป็นอันมาก โปรดให้นำตัวชายหนุ่มเข้ามาทำงานในพระราชอุทยาน เสกมะม่วงให้เสวยเป็นประจำ

4. พระราชาทึ่งความสามารถของชายหนุ่ม จึงรับสั่งถามว่ารับเรียนมนต์วิเศษนี้มาจากไหน ถ้าเขาตอบตามจริงก็อภัยขานหน้าว่ามีครูเป็นคนต่ำต้อย คนต้องดูถูกแน่ ๆ บอกว่าเรียนมาจากศึกษาปาโมกข์ดีกว่า ก็ไม่หยอก พระราชาคงปลื้มที่มีคนสอนเป็นศิษย์ที่ศึกษาปาโมกข์

5. วันต่อมา พระราชาให้ชายหนุ่มเสกมะม่วงถวายอีก แต่เขาทำไม่ได้ เพราะเขาผิดสัญญากับครู คาถาจึงเสื่อมหมดสิ้น พระราชาทรงซักถามจนได้ความจริง ก็โกรธมากที่ชายหนุ่มบังอาจหลอกลวงพระองค์ ทั้งยังเป็นศิษย์ออกตัญญู ถูกผู้ให้วิชา แม้ครูจะเป็นคนที่ผู้อื่นเหยียดหยาม แต่ศิษย์ต้องเคารพนับถือ

6. ชายหนุ่มจึงถูกขับไล่ออกจากวัง ชนชานกลับไปขอเรียนคาถาจากชายจัณฑาลอีกครั้ง แน่نون ครูไม่ยอมสอนให้ เพราะเขาไม่ยกย่องนับถือครู รังเกียจว่าเป็นคนตระกูลต่ำ และไม่รักษาสัญญาอีกต่างหาก คนที่มีจิตศรัทธาหลงใหลผู้มีพระคุณเช่นนี้ ก็สมควรที่จะได้รับโทษ

แผนการสอนที่ 3

เรื่อง "การให้ทานไฟ"

เวลา 1 คาบ 50 นาที

จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกความหมายของคำศัพท์และสำนวนที่อ่านพบในเรื่องได้ถูกต้อง
2. เล่าเรื่องอย่างย่อ ๆ ได้
3. พุจฉรูปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
4. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้
5. บอกเกี่ยวกับหลักธรรมที่ได้จากเรื่องที่อ่านได้

เนื้อเรื่อง

1. เรื่องเล่า เรื่อง "การให้ทานไฟ" โดยพี่แว่น จากหนังสือสตรีสาร ปีที่ 48 ฉบับที่ 43 7 มกราคม 2539 มีเรื่องย่อดังนี้

การให้ทานไฟเป็นประเพณีหนึ่งในจังหวัดนครศรีธรรมราช นิยมทำกันในราวเดือนอ้ายต่อเดือนยี่ ซึ่งตรงกับฤดูหนาว ชาวบ้านจะไปวัดตั้งแต่เช้าตรู่ เพื่อที่จะก่อกองไฟ แล้วนิมนต์ภิกษุ สามเณรออกมานั่งผิงไฟ เพื่อให้ร่างกายอบอุ่น หลังจากนั้นชาวบ้านจึงช่วยกันทำขนมเบี้อง ขนมครก และขนมกรอก นำไปถวายให้พระฉันร้อน ๆ เมื่อฉันเสร็จแล้วพระก็จะให้พร หลังจากนั้นชาวบ้านก็จะร่วมกันกินขนมที่เหลือ ประเพณีนี้สันนิษฐานว่ามาจากประเทศอินเดีย เล่ากันว่า ในแคว้นลัทธิกะมีเศรษฐีคนหนึ่งมีความตระหนี่มาก วันหนึ่งเศรษฐีอุบายกินขนมเบี้อง แต่เกิดความเสียดาย ภรรยาจึงแก้ปัญหาโดยแนะนำให้เศรษฐีขึ้นไปทำขนมเบี้องกินบนปราสาท 7 ชั้น เพื่อไม่ให้ใครรู้เห็น ฝ่ายพระพุทธรเจ้าทราบดีว่าเศรษฐีมีความตระหนี่เกินเหตุ จึงให้พระโมคคัลลานะไปแก้หนี้สัย และเทศน์สั่งสอน จนสองสามีภรรยาเกิดความเลื่อมใส มีความอิมเอบในการบริจาคทาน และบรรลุนิเวศน์ปฏิบัติผลในที่สุด

2. คำศัพท์สำนวนได้แก่

- จีวร = เครื่องนุ่งห่มของพระภิกษุสามเณรในพระพุทธศาสนา
 บิณฑบาต = รับของใส่บาตร อาหาร
 ประเพณี = ขนบธรรมเนียม, แบบแผน
 จันทรคติ = วิธีนับวันอย่างโบราณ
 อาสนะ = ที่นั่ง เครื่องปูรองนั่ง
 นิมนต์ = เชิญ, เชื้อเชิญ
 อุปัฏฐาก = ผู้อุปการะบำรุงพระภิกษุสามเณร
 สันนิษฐาน = ลงความคิดเห็นอย่างคาดคะเน
 ตระหนี่ = เหนียวแน่น, หวงไม่ยอมยกให้ง่าย ๆ
 ญาณ = ความรู้, ปัญญา, วิชาหยั่งรู้, วิชากำหนดรู้
 อัจฉริยะ = แปลก, ประหลาด
 เทศนา = การแสดงธรรมสั่งสอนในทางศาสนา, แสดงธรรม, พูดว่ากล่าว
 โสดาปัตติผล = ธรรมที่พระโสดาบันได้บรรลุ

3. หลักธรรมที่ได้จากเรื่อง คือ การให้ เป็นหลักธรรมข้อที่ 1 ในสังคหวัตถุ

4 ประการ หมายถึง การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ด้วยวัตถุสิ่งของหรือเงินทองตามความเหมาะสม ไม่เป็นคนตระหนี่เห็นแก่ตัวเองเปรียบผู้อื่น การให้เป็นการแสดงน้ำใจต่อกัน แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ให้แก่คนระดับเดียวกัน เช่น เพื่อนบ้าน มิตรสหาย
 2. ให้แก่คนที่ประสพภัยหรือมีฐานะต่ำกว่า เช่น เมื่อเกิดภัยต่าง ๆ เราก็ส่งสิ่งของเงินทองไปช่วย
 3. ให้แก่ผู้มีพระคุณ หรือเป็นการบูชาคุณความดี เช่น การให้สิ่งของเงินทองแก่พ่อแม่ หรือญาติผู้ใหญ่ การทำบุญตักบาตรหรือถวายทานอย่างอื่นแก่สามเณร และภิกษุ
- การให้ทั้ง 3 ประเภท แต่ละประเภทเป็นการแสดงน้ำใจต่อกัน สร้างสามัคคี และไมตรีจิตต่อกัน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

เทคนิคทำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u></p> <p>ครูนำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับการทำบุญในโอกาสต่าง ๆ ครูโยงเข้าสู่เรื่อง "การให้ทานไฟ"</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ให้นักเรียนตั้งเป้าหมายต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียน ให้นักเรียนตั้งคำถามจากชื่อเรื่อง "การให้ทานไฟ" เป็นรายบุคคล คนละ 5 ข้อ แล้วบันทึกลงสมุดของตนเอง ครูแจกเอกสารเรื่อง "การให้ทานไฟ" ให้นักเรียนอ่าน แล้วให้นักเรียนแข่งขันกันค้นหาคำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่อง พร้อมทั้งอธิบายความหมายโดยการเปิดพจนานุกรม แล้วบันทึกลงสมุด นักเรียนคนใดอธิบายความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้องและได้จำนวนคำศัพท์มากที่สุดคนนั้นเป็นผู้ชนะ ให้นักเรียนแต่ละคนพิจารณาคำถามที่ตั้งขึ้นว่าสอดคล้องกับเรื่อง "การให้ทานไฟ" หรือไม่ ถ้าไม่สอดคล้องให้นักเรียนปรับปรุงคำถามใหม่ โดยครูเป็นผู้คอยเสนอแนะแก้ไข ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนให้ขึ้นมาเล่าเรื่องย่อเกี่ยวกับ เรื่อง "การให้ทานไฟ" 	<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u></p> <p>ครูนำนักเรียนสนทนาและแสดงความเห็นเกี่ยวกับการทำบุญในโอกาสต่าง ๆ ในทางพุทธศาสนา ครูโยงเข้าสู่เรื่อง "การให้ทานไฟ"</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ครูติดบัตรคำศัพท์บนกระดานดำ ให้นักเรียนแข่งขันกันหาความหมายของคำศัพท์โดยการเปิดพจนานุกรม นักเรียนคนใดพบความหมายก่อนเป็นผู้ชนะ และเป็นผู้เฉลยคำตอบ ครูกล่าวติชม และอธิบายความหมายเพิ่มเติม ให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5 คน แล้วอ่านแถบประโยคคำถามที่ครูติดไว้บนกระดานดำ เพื่อเป็นการชี้้นำการอ่าน (ดังคำถามท้ายข้อนี้) หลังจากนั้น ให้นักเรียนอ่านเรื่อง "การให้ทานไฟ" จากเอกสารที่ครูแจกให้ <p><u>แถบประโยคคำถาม</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ประเพณีการให้ทานไฟคืออะไร ประเพณีการให้ทานไฟ เกิดขึ้นเพราะสาเหตุใด ประเพณีการให้ทานไฟจะกระทำกันในเวลาใด ขนมที่นิยมทำในประเพณีการให้ทานไฟคือขนมอะไร

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>ครูกล่าวติชม แล้วให้นักเรียนบันทึกลงสมุด</p> <p>6. ครูจับฉลากชื่อนักเรียนขึ้นมาประมาณ 3 คน แล้วให้นักเรียนแต่ละคนช่วยกันพูดสรุปใจความสำคัญของเรื่อง "การให้ทานไฟ" ครูกล่าวติชม และสรุปเพิ่มเติม</p> <p>7. ให้นักเรียนจับคู่กันแล้วครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมา ให้นักเรียนแต่ละคู่ผลัดกันถาม-และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่อง "การให้ทานไฟ" ที่ตนเองได้ตั้งขึ้น</p> <p>8. ให้นักเรียนช่วยกันบอกหลักธรรมที่ได้จากเรื่อง "การให้ทานไฟ" ครูกล่าวชี้แนะเพิ่มเติม</p> <p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>1. ให้นักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง "การให้ทานไฟ" โดยพูดให้ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักธรรมที่ได้คือ "การให้"</p> <p>3. ครูสรุปเรื่องการให้ทานไฟ เพิ่มเติม แล้วให้นักเรียนบันทึกลงสมุด หลังจากนั้นให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง จำนวน 10 ข้อ ครูเฉลยคำตอบและตรวจให้คะแนนนักเรียน เปรียบเทียบคะแนนที่ทำได้กับคะแนนเป้าหมายที่ตั้งไว้แล้วประเมินความก้าวหน้าในการอ่าน</p>	<p>จ. เพราะเหตุใดเศรษฐกิจโลกจึงต้องขึ้นไปทำขนมเบื้องบนปราสาท 7 ชั้น</p> <p>ฉ. เหตุใดพระพุทธเจ้าจึงต้องการสั่งสอนเศรษฐกิจโลก</p> <p>ช. พระโมคคัลลานะทำอย่างไรเศรษฐกิจโลกจึงเกิดความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา</p> <p>3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาเล่าเรื่องย่อของการให้ทานไฟ ครูกล่าวติชม แล้วให้นักเรียนบันทึกลงสมุด</p> <p>4. ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนให้พูดสรุปใจความสำคัญของเรื่อง "การให้ทานไฟ" ครูกล่าวชี้แนะ และสรุปเพิ่มเติม</p> <p>5. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากคำถาม แล้วตอบคำถามนั้น ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายซักถามเกี่ยวกับคำตอบที่ได้ ครูอธิบายเพิ่มเติม เพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น</p> <p>6. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนหลักธรรมที่ได้จากเรื่องการให้ทานไฟ 1 ส่องในฉลาก หลังจากนั้นครูจับฉลากขึ้นมาได้ฉลากของกลุ่มใดให้กลุ่มนั้นส่งตัวแทนขึ้นมารายงานหลักธรรมนั้น ๆ ครูกล่าวติชมและกล่าวเพิ่มเติมเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น</p>

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>ของตนเอง</p> <p><u>การวัดและประเมินผล</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตจากการตั้งคำถามและตอบคำถาม 2. สังเกตจากการอภิปราย 3. ตรวจสอบแบบฝึกหัด <p><u>สื่อการเรียนการสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เอกสารเรื่อง "การให้ทานไฟ" 2. แบบบันทึกคะแนน 3. ฉลากชื่อนักเรียน 	<p><u>ขั้นสรุป</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้นักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง "การให้ทานไฟ" แล้วบันทึกลงสมุดสังครู 2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่ได้คือ "การให้" 3. ครูสรุปเรื่อง "การให้ทานไฟ" เพิ่มเติมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง จำนวน 10 ข้อ ครูเฉลยคำตอบและตรวจให้คะแนน แจ้งผลให้นักเรียนทราบ <p><u>การวัดและประเมินผล</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตจากการตอบคำถามและการอภิปราย 2. สังเกตจากการรายงานหน้าชั้นเรียน 3. ตรวจสอบแบบฝึกหัด <p><u>สื่อการเรียนการสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แถบประโยคคำถาม 2. ฉลากคำถาม 3. เอกสารเรื่อง "การให้ทานไฟ" 4. บัตรคำศัพท์

แบบฝึกหัดท้ายเรื่อง

ให้กาเครื่องหมาย / หน้าข้อความที่ถูกต้อง กาเครื่องหมาย X หน้าข้อความที่ผิด

- 1. ประเพณีการให้ทานไฟ มักนิยมทำบุญด้วยการบริจาคดวงไฟ
- 2. ประเพณีการให้ทานไฟมักกระทำในราวเดือนอ้ายต่อเดือนปีทางสุริยคติ
- 3. ขนมนิยมทำกันในประเพณีการให้ทานไฟ คือ ขนมเบ็อง ขนมครก และขนมกรอก
- 4. ประเพณีการให้ทานไฟ บางครั้งเรียกว่า การทำบุญขนมเบ็อง
- 5. ประเพณีการให้ทานไฟมีผู้สันนิษฐานว่ามาจากอินเดีย ตามที่มีกล่าวไว้เป็นหลักฐานในคัมภีร์อุททกนิกาย
- 6. เศรษฐีโกสียะ เป็นเศรษฐีที่ร่ำรวยอาศัยอยู่ในแคว้นล็กกะ
- 7. เศรษฐีโกสียะขึ้นไปทำขนมเบ็องบนปราสาท 7 ชั้น เพราะไม่ต้องการให้ใครมาร่วมกินด้วย
- 8. พระพุทธเจ้ารับสั่งให้โกณฑัญญะ ไปแก่นิลัสเศรษฐี
- 9. เศรษฐีโกสียะได้ทำอาหารไปถวายพระพุทธเจ้าและพระสาวก จำนวน 500 รูป ณ เขตวันมทวิหาร
- 10. ปัจจุบันประเพณีการให้ทานไฟมักทำขนมพื้นบ้านเพิ่มเติม เช่น ข้าวเหนียวกวน กล้วยแขก ข้าวเกรียบปากหม้อ เป็นต้น

เฉลยแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง แผนการสอนที่ 3

1. x 2. x 3. / 4. / 5. x 6. /
7. / 8. x 9. / 10. /

การให้ทานไฟ

การให้ทานไฟ เป็นประเพณีอย่างหนึ่งที่ถือปฏิบัติในจังหวัดนครศรีธรรมราช การให้ทานไฟ คือ การทำบุญด้วยไฟหรือด้วยความร้อน ประเพณีนี้เกิดเพราะความหนาวเย็นของอากาศ ในหน้าหนาวพระภิกษุสามเณรมีเพียงจีวรผืนบางพันกาย และอาหารที่ได้รับบิณฑบาตก็มักเย็นชืด พุทธศาสนิกชนจึงคิดกันจะทำให้ท่านอบอุ่นและได้ฉันอาหารร้อน จึงเกิดประเพณีให้ทานไฟขึ้น เวลาทำบุญนี้จะตกอยู่ในราวเดือนอ้ายต่อเดือนยี่ทางจันทรคติ แต่จะเป็นวันใดก็แล้วแต่ชาวบ้านจะตกลงกับทางวัด

เมื่อถึงกำหนดนัดหมาย พุทธศาสนิกชนก็จะไปที่วัดตั้งแต่เช้าตรู่ ท้องฟ้ายังมีมืดและอากาศเย็นมาก ขนเครื่องประกอบในการทำขนมพื้นบ้านที่เตรียมไว้ไปด้วย เมื่อไปถึงก็ช่วยกันก่อไฟที่ลานวัด ปูเสื่อลาดอาสนะใกล้กองไฟ แล้วนิมนต์ภิกษุสามเณรทั้งหมดของวัดมานั่งผิงไฟให้อบอุ่นกาย จะก่อไฟกี่กองก็ได้แล้วแต่จำนวนมากน้อยของภิกษุสามเณรของวัดนั้น

จากนั้นก็ตั้งเตาทำขนมพื้นเมืองถวายพระ แต่เดิมขนมที่นิยมทำคือขนมเบื้อง ขนมครก และขนมกรอก เมื่อขนมสุกได้ที่ก็ประเคนขนมที่ทำเสร็จใหม่ร้อน ๆ แต่พระภิกษุและสามเณร ครั้นพระภิกษุฉันจนอิ่มแล้วท่านก็ให้พร แล้วกลับไปปฏิบัติกิจอื่นซึ่งเวลานั้นพอดีฟ้าสว่างแดดออกและอากาศเริ่มอุ่นขึ้น หลังจากนั้นชาวบ้านก็จะร่วมกันกินขนมที่เหลือจากถวายพระ และขนของทำขนมกลับบ้านด้วยความโอ้มาใจที่ได้ทำบุญ ได้ทำหน้าที่เป็นอุปัฏฐากภิกษุสามเณรในฤดูหนาว

เนื่องจากในวันให้ทานไฟ นิยมทำขนมเบื้องเป็นหลัก บางที่จึงเรียกการทำบุญให้ทานไฟนี้ว่าการบุญขนมเบื้อง มีผู้สันนิษฐานว่าประเพณีนี้รับมาจากอินเดีย ตามหลักฐานในคัมภีร์ขุททกนิกายกล่าวว่า ครั้งหนึ่งในแคว้นสักกะมีเศรษฐีผู้หนึ่งชื่อโกสิยะ ท่านโกสิยะร่ำรวยมาก อยู่ปราสาทใหญ่สูง 7 ชั้น แต่ท่านเศรษฐีผู้นี้ตระหนี่ถี่เหนียวเป็นอย่างยิ่ง ไม่เฉพาะตระหนี่ต่อบุคคลทั่วไปเท่านั้น แม้แต่กับบุตรภรรยาและตนเองก็ไม่ได้ละเว้น

วันหนึ่งเศรษฐีโกสิยะผ่านไปเห็นชาวเมืองนั่งกินขนมเบื้องที่แผงลอยริมถนน เกิดความอยากกินขนมเบื้องขึ้นมาบ้าง แต่ด้วยความเสียดายเงินก็ไม่ยอมซื้อกิน กลับมาบ้านแล้วความอยากกินขนมเบื้องก็ยังค้างคาอยู่ในใจ ฝึาคิดจนหน้าตาเศร้าหมอง ภรรยาเศรษฐีพยายามรบเร้าได้ถามจนรู้ความ จึงรับอาสาทำขนมเบื้องให้กินที่บ้าน ด้วยความตระหนี่เศรษฐีเกรงว่าจะสิ้นเปลือง เพราะลูกเมียก็จะต้องร่วมกินด้วย จึงไม่ต้องการให้ภรรยาทำให้ ฝ่ายภรรยาก็ช่วยแก้ปัญหาบอกว่า

ขึ้นไปทำงานมเบื่องบนปราสาทชั้น 7 ก็แล้วกันจะได้ไม่มีใครรู้เห็น และตนเองขอรับรองว่าจะไม่กินขนมเบื่องเด็ดขาด เศรษฐีก็เบาใจยอมตกลงตามนั้น

ในขณะที่ทั้งสองคนกำลังทำงานมเบื่องกันอยู่ พระพุทธเจ้าซึ่งประทับอยู่ ณ เขตวันมหาวิหาร ทรงทราบด้วยญาณว่า เศรษฐีโกสิยะแสดงความตระหนี่เกินเหตุ ต้องให้ละนีสัยเสีย จึงรับสั่งให้พระโมคคัลลานะ ไปแก้นิสัยเศรษฐี พระโมคคัลลานะ ได้เหาะไปยังปราสาทชั้น 7 แล้วยืนอยู่ที่ประตู เศรษฐีโกสิยะคิดว่าพระโมคคัลลานะจะมาขอขนมเบื่อง จึงเอ่ยปากไล่ พระโมคคัลลานะ ได้ทรมานเศรษฐีด้วยฤทธิ์อยู่นานจนเศรษฐีเกิดสำนึกเห็นโทษของความตระหนี่ แล้วจึงแสดงธรรมว่าด้วยประโยชน์ของการให้ สองสามีภรรยาเลื่อมใสนิมนต์ให้มารับถวายอาหารที่บ้าน พระโมคคัลลานะไม่รับแต่แนะนำให้เศรษฐีโกสิยะนำอาหารไปถวายพระพุทธเจ้าและพระสาวก 500 รูป ณ เขตวันมหาวิหาร เศรษฐีและภรรยาจึงได้ทำงานมเบื่องถวายพระพุทธเจ้าและพระสาวก แต่ทำเท่าไรแบ่งที่เตรียมไว้เพียงเล็กน้อยก็ไม่หมดสักทีเป็นที่อัศจรรย์ ต่อมาพระพุทธองค์ได้ทรงเทศนาสั่งสอนเศรษฐีและภรรยาทั้งสองได้ฟังพระธรรมเทศนาแล้วก็เกิดความอึดเอิบในการบริจาคทาน และบรรลุโสดาบันปัตติผลในที่สุด

ประเพณีให้ทานไฟที่นครศรีธรรมราชในเวลาต่อมาได้เปลี่ยนแปลงไปบ้าง นอกจากขนมเบื่อง ขนมครก แล้วก็ยังมีการทำงานมที่บ้านที่ทำเสร็จในเวลาสั้น ๆ เพิ่มเติมอีกหลายชนิด เช่น ข้าวเหนียวกวน กล้วยแขก ข้าวเกรียบปากหม้อ

การให้ทานไฟเป็นประเพณีที่ควรสนับสนุนให้คงอยู่ต่อไป นอกจากผู้ปฏิบัติจะได้รับความสุขอึดเอิบใจที่ได้ถวายความอบอุ่นแก่พระภิกษุผู้สืบทอดพระศาสนา แล้วยังได้พบปะสังสรรค์กับเพื่อนบ้านผู้ไปร่วมกิจกรรมบุญด้วยกันทำให้คนในสังคมผูกพันกันยิ่งขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอนที่ 4

เรื่อง "กระต่ายใจบุญ"

เวลา 1 คาบ 50 นาที

จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกความหมายของคำศัพท์ส่วนวนที่อ่านพบในเรื่องได้ถูกต้อง
2. พุคสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้
4. บอกข้อคิดเห็นที่ได้จากเรื่องที่อ่านได้

เนื้อเรื่อง

1. นิทานเรื่อง "กระต่ายใจบุญ" เรียบเรียงจากนิทานชาดก โดย ต้อยตึง จากหนังสือ สตรีสาร ปีที่ 48 ฉบับที่ 42 (31 ธ.ค. 2538) มีเรื่องย่อดังนี้

ที่ป่าเชิงเขาริมแม่น้ำ มีกระต่ายและเพื่อน ได้แก่ ลิง นาก และสุนัขจิ้งจอก อาศัยอยู่ด้วยกัน กระต่ายจะอบรมสั่งสอนเรื่องการทำทานและการรักษาศีลแก่เพื่อน ๆ เสมอ เมื่อถึงวันพระ กระต่ายก็จะชวนเพื่อน ๆ ให้ถือศีล และทำทานด้วยการให้อาหาร เพื่อน ๆ ทั้ง 3 ตัวจึงได้พากันออกไปหาอาหารเพื่อนำมาไว้บริจาคนเป็นทาน แต่กระต่ายกินหญ้าเป็นอาหาร ก็เกรงว่าเมื่อมีคนมาขออาหารจะไม่มีให้ จึงคิดที่จะสละชีพตัวเองให้เป็นทานแก่ผู้มาขออาหาร ความได้ล่วงรู้ไปถึงพระอินทร์ จึงได้แปลงกายลงมาเป็นพราหมณ์ เพื่อลองใจกระต่ายและพบว่ากระต่ายได้ทำอย่างที่ดีไว้จริง พระอินทร์จึงประกาศคุณงามความดีของกระต่าย โดยการเขียนภาพกระต่ายไว้บนดวงจันทร์ เพื่อเตือนให้ชาวโลกได้ยกย่องสรรเสริญและนึกถึงความกล้าหาญในการทำความดีของกระต่าย

2. คำศัพท์ ส่วนวน ได้แก่

นาก = สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมชนิดหนึ่งเป็นสัตว์สี่เท้า เทียบหาปลากินในน้ำ
 ทาน = การให้, สิ่งที่ให้

ศีล	= ข้อบัญญัติเมื่อปฏิบัติทางพระพุทธศาสนา
ภavana	= การทำให้มีขึ้น ให้เป็นขึ้นทางจิตใจ สำนวมใจ ตั้งความปรารถนา
เสบียง	= อาหารที่เก็บไว้กินระหว่างเดินทางไกล
สววรรค์	= เมืองฟ้า, โลกของเทวดา
พราหมณ์	= ผู้ที่ถือศรัทธาในวัฒนธรรมของชาวห่มขาว, คนในวรรณะที่หนึ่งแห่งสังคมฮินดู
อุบาย	= เล่ห์กล, วิธีอันแยบยล
เนรมิต	= สร้าง, แปลง, ทำ, บันดาลให้มี, เป็นขึ้น
บริจาค	= การสละ, การให้, การแจก
สรรเสริญ	= ยกย่อง, ชมเชย

3. ข้อคิดเห็นที่ได้จากเรื่อง คือ การตั้งใจทำความดี ย่อมได้รับการยกย่องสรรเสริญจากผู้อื่นเสมอ

กิจกรรมการเรียนรู้

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u></p> <p>ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาอภิปรายเกี่ยวกับการทำความดี แล้วให้นักเรียนส่งตัวแทนขึ้นมาเล่าเกี่ยวกับการทำความดีของตนเอง ครูโยงเข้าสู่เรื่อง "กระท้ายใจบุญ"</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ให้นักเรียนตั้งเป้าหมายต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของตนเอง ครูแจกเอกสารนิทานเรื่อง "กระท้ายใจบุญ" ให้นักเรียนอ่าน แล้วให้นักเรียนจดคำศัพท์หรือส่วนที่อ่านพบในเรื่อง 	<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u></p> <p>ครูนำนักเรียนสนทนาอภิปรายเกี่ยวกับการทำความดี แล้วให้นักเรียนออกมาเล่าเกี่ยวกับการทำความดีของตนเอง ครูโยงเข้าสู่เรื่อง "กระท้ายใจบุญ"</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ครูติดบัตรคำศัพท์บนกระดานดำ แล้วให้นักเรียนค้นหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรม ภายในเวลาที่กำหนดให้ แล้วครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมาอธิบายความหมาย ครูอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>บันทึกลงสมุด พร้อมทั้งอธิบายความหมายของ คำศัพท์สำนวน หลังจากนั้นครูสุ่มตัวอย่าง นักเรียนให้อธิบายความหมาย ครูกล่าวติชม และอธิบายเพิ่มเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น</p> <p>3. ให้นักเรียนตั้งคำถามจากนิทานเรื่อง "กระท่ายใจบุญ" คนละ 5 ข้อ แล้วบันทึกลง สมุดของตนเอง หลังจากนั้นให้นักเรียนแต่ละคน พิจารณาความสอดคล้องของคำถามที่ตนเองได้ ตั้งขึ้น ว่าสอดคล้องกับเรื่องกระท่ายใจบุญหรือไม่ ถ้าไม่สอดคล้องก็ให้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น</p> <p>4. ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนประมาณ 3 คน ให้พูดสรุปใจความสำคัญของเรื่อง "กระท่ายใจบุญ" ครูกล่าวเสนอแนะและสรุป เพิ่มเติม</p> <p>5. นักเรียนแต่ละคนเขียนคำถามที่ ตนเองตั้งขึ้นใส่สลากคนละ 2 ข้อ หลังจากนั้นครูจับสลากคำถาม ได้คำถามใดให้นักเรียน ที่เป็นเจ้าของคำถามตอบคำถามของตนเอง ครูกล่าวติชม และร่วมกับนักเรียนอภิปราย เกี่ยวกับคำตอบที่ได้</p> <p>6. ให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามของ ตนเองแล้วบันทึกลงสมุดส่งครู</p> <p>7. ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนให้บอก ข้อคิดเห็นที่ได้จากเรื่อง "กระท่ายใจบุญ" ครู</p>	<p>2. ให้นักเรียนแต่ละคนอ่านแถบประโยค คำถามที่ครูติดบนกระดานดำเพื่อเป็นการชี้ นำ การอ่าน (ตั้งคำถามท้ายข้อนี้) แล้วอ่านเอกสาร นิทานเรื่อง "กระท่ายใจบุญ" ที่ครูแจกให้</p> <p><u>แถบประโยคคำถาม</u></p> <p>ก. นิทานเรื่อง "กระท่ายใจบุญ" ได้กล่าวถึงสัตว์กี่ชนิด อะไรบ้าง</p> <p>ข. กระท่ายได้ชักชวนให้เพื่อน ๆ ทำสิ่งใด</p> <p>ค. เหตุใดกระท่ายจึงคิดที่จะสละ ชีวิตตนเองเพื่อเป็นทาน</p> <p>ง. เหตุใดพระอินทร์จึงแปลงกาย เป็นพราหมณ์มาขอรับบริจาคทาน</p> <p>จ. หลังจากได้ลองใจกระท่ายแล้ว พระอินทร์ได้ทำอย่างไร</p> <p>ฉ. เหตุการณ์ทั้งหมดเกิดขึ้นที่ใด</p> <p>3. ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียน 3 คน ให้ออกมาพูดสรุปใจความสำคัญของเรื่อง "กระท่ายใจบุญ" ครูกล่าวติชมเสนอแนะและ สรุปเพิ่มเติม</p> <p>4. ให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามจาก แถบประโยคคำถาม เรื่อง "กระท่ายใจบุญ" ที่ครูติดบนกระดานดำ แล้วบันทึกลงสมุด หลังจาก นั้น ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนตอบคำถาม ครูและ</p>

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>กล่าวติชมและกล่าวเพิ่มเติมเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น</p> <p><u>ขั้นสรุป</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้นักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง "กระท่ายใจบุญ" แล้วบันทึกลงสมุด 2. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดเห็นที่ได้จากเรื่อง คือ "การตั้งใจทำความดี บ่อมได้รับการยกย่องสรรเสริญจากผู้อื่นเสมอ" 3. ครูสรุปเรื่อง "กระท่ายใจบุญ" เพิ่มเติมแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง จำนวน 10 ข้อ ครูเฉลยคำตอบและตรวจให้คะแนน นักเรียนเปรียบเทียบคะแนนที่ทำได้กับคะแนนเป้าหมายที่ตั้งไว้แล้วประเมินความก้าวหน้าในการอ่านของตนเอง 	<p>นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับคำตอบที่ได้เพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 5. ให้นักเรียนช่วยกันบอกข้อคิดเห็นที่ได้จากเรื่อง "กระท่ายใจบุญ" ครูติชมและกล่าวสรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากเรื่อง <p><u>ขั้นสรุป</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง "กระท่ายใจบุญ" แล้วให้นักเรียนบันทึกลงสมุด 2. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้ คือ "การตั้งใจทำความดี บ่อมได้รับการยกย่องสรรเสริญจากผู้อื่นเสมอ" 3. ครูสรุปเรื่อง "กระท่ายใจบุญ" เพิ่มเติม นักเรียนบันทึกลงสมุดแล้วทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง จำนวน 10 ข้อ ครูเฉลยคำตอบตรวจให้คะแนนแล้วแจ้งผลให้นักเรียนทราบ
<p><u>การวัดและประเมินผล</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตจากการตั้งคำถามและตอบคำถาม 2. สังเกตจากการอภิปราย 3. ตรวจสอบแบบฝึกหัด 	<p><u>การวัดและประเมินผล</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตจากการตอบคำถาม 2. สังเกตจากการอภิปราย 3. ตรวจสอบแบบฝึกหัด

เทคนิคทำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p><u>สื่อการเรียนการสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เอกสารนิทาน เรื่อง "กระท่ายใจบุญ" 2. แบบบันทึกคะแนน 3. ฉลากคำถาม 	<p><u>สื่อการเรียนการสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เอกสารนิทาน เรื่อง "กระท่ายใจบุญ" 2. บัตรคำศัพท์ 3. แดบประโยคคำถาม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบฝึกหัดท้าย เรื่อง

ให้กาเครื่องหมาย (/) หน้าข้อความที่ถูกต้อง เครื่องหมายผิด (X) หน้าข้อความที่ผิด

- 1. ที่ป่าเชิงเขาริมแม่น้ำมีกระทาย ลิง นาก และสุนัข อาศัยอยู่ร่วมกัน
- 2. นากอบรมสั่งสอนเรื่องการทำทาน และการรักษาศีลแก่เพื่อนสัตว์ด้วยกันเสมอ
- 3. กระทายชวนเพื่อน ๆ ให้ถือศีลและทำทาน เนื่องจากเป็นวันพระ
- 4. กระทายและสามสหายนำอาหารที่เหลือกินแล้วมาบริจาคให้เป็นทาน
- 5. นากได้ไปจับปลาในน้ำแล้วนำมาซ่อนไว้ที่พุ่มไม้
- 6. กระทายคิดที่จะสละเนื้อตัวเองให้เป็นทาน เนื่องจากหาอาหารไม่ได้
- 7. พระอิศวรได้แปลงเป็นพราหมณ์เพื่อมาล่องใจกระทาย
- 8. พราหมณ์นำกระทายไปเผา เพื่อนำเนื้อมาเป็นอาหาร
- 9. เมื่อกระทายกระโดดเข้าไปในกองไฟแล้ว พราหมณ์แปลงได้เนรมิตฝนตกลงมา
- 10. พระอินทร์เขียนภาพกระทายไว้บนดวงจันทร์ เพื่อเตือนให้ชาวโลกระลึกถึงความกล้าหาญในการทำความดีของกระทาย

เฉลยแบบฝึกหัดท้าย เรื่อง แผนการสอนที่ 4

1. x 2. x 3. / 4. x 5. x 6. /
7. x 8. x 9. x 10. /

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระต่ายใจบุญ

ที่ป่าเชิงเขาริมแม่น้ำ ไม่ห่างไกลจากหมู่บ้าน มีกระต่ายตัวหนึ่งอาศัยอยู่กับเพื่อน ๆ ลิง นาก และสุนัขจิ้งจอก เพื่อนสัตว์ทั้งสามจะพากันมาฟังกระต่ายอบรมสั่งสอนเรื่องการให้ทาน (คือการแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น) และการรักษาศีลอยู่เสมอ วันหนึ่ง กระต่ายสำรวจตรวจดูท้องฟ้า แล้วก็รู้ว่าพรุ่งนี้เป็นวันพระ จึงชักชวนเพื่อน ๆ

"พรุ่งนี้เป็นวันพระ เรามาถือศีลกันเถอะ คนที่ถือศีลแล้วจึงให้ทานนะ จะได้บุญมากนะ ถ้าหากพรุ่งนี้มีใครมาขออาหาร เราก็ให้เขาก่อน แล้วค่อยกินทีหลัง"

สามสหายตกลงทำตามคำชวนของกระต่าย เช้าตรู่วันรุ่งขึ้น นากรีบไปหาอาหารที่ริมแม่น้ำ พบปลาตะเพียนร้อยเป็นพวงที่คนหาปลาฝังไว้ใต้พื้นทรายชายหาด

"นี่ปลาของใคร มีเจ้าของหรือเปล่า" นากตะโกนถามหาเจ้าของถึง 3 ครั้ง

เมื่อเห็นว่าปลาไม่มีเจ้าของ นากก็คาบพวงปลามาซ่อนไว้ในพุ่มไม้ที่อาศัย แล้วจำศีลภาวนาอยู่ก่อน

สุนัขจิ้งจอกออกตระเวนหาอาหารมาถึงโรงงานแห่งหนึ่ง พบเนื้อย่าง 2 ไม้ และนมส้มที่ชานาหิ้งไว้ สุนัขจิ้งจอกหาเจ้าของไม่พบก็ดึงเชือกที่หัวหมอนมมาคล้องคอ พร้อมกับคาบไม้เนื้อย่างเดินกลับมาเก็บไว้ยังที่พัก

ส่วนลิงไปเก็บมะม่วงมาก็กตุนไว้เป็นเสบียง ฝ่ายกระต่ายกินแต่หญ้าเป็นอาหาร จึงกังวลใจ

"เอ ถ้ามีคนมาขออาหาร เราจะให้เขากินหญ้าได้ยังไงล่ะ อาหารอื่นรึก็ไม่มี" กระต่ายตรึกตรองอยู่ครู่หนึ่ง แล้วตัดสินใจอย่างเด็ดเดี่ยว

"เออละ เราต้องขอมสละเนื้อในร่างกายของเราให้เขากิน"

การที่กระต่ายตั้งใจทำดี คิดรักษาศีล และมุ่งมั่นที่จะสละเนื้อของตัวเองให้แก่ผู้อื่น เป็นกุศลยิ่งใหญ่ ล่วงรู้ไปถึงพระอินทร์บนสวรรค์ พระอินทร์จึงเสด็จลงมาสู่โลกมนุษย์ ปลอมเป็นพราหมณ์เข้าไปหานากก่อน นากก็ยินดีต้อนรับ

"ที่ท่านมาหาข้าแน่ ต้องการให้ข้าช่วยเหลืออะไรรีเปล่า" นากถามอย่างมีน้ำใจ

"เอื้อ...คือว่า ข้าจะขออาหารสักมื้อได้มั๊ย" พราหมณ์บอกด้วยอาการเกรงใจ

"พอรึแล้ว ข้าก็จะไปถือศีล บำเพ็ญภาวนาในป่า"

"ทำไมจะไม่ได้อะ ข้ามีปลาอยู่พวงหนึ่งพอดี ท่านเอาไปกินเถอะนะ" นางรีบหยิบปลา มาให้ ดีใจที่ได้ทำทาน

พราหมณ์แกลงไปขออาหารสุนัขจึงจอก และสิ่งด้วยวิธีเดียวกันอีก สัตว์ทั้งสองก็บินตีให้ อาหารที่มีอยู่ในที่สุดพราหมณ์ก็ไปหากระต่าย

"ข้าหิว ขออาหารข้าสักมื้อเถอะนะ กระต่ายน้อย แล้วข้าจะได้ไปถือศีล"

"อ้อ ได้ซีท่าน" กระต่ายรับปาก แล้วนึกขึ้นได้ "แต่ว่าท่านเป็นคนถือศีลนี้ ก็ต้องไม่ฆ่า สัตว์ชีนะ อย่างนี้ก็แล้วกัน ท่านไปหาพินมาทำก่องไฟ ข้าจะกระโดดเข้าก่องไฟเอง ท่านจะได้กิน เนื้อของข้าไงล่ะ ข้าจะกินแต่หญ้า ไม่มีอาหารอื่น ๆ หรือ" กระต่ายออกอุบายให้พราหมณ์ได้กิน เนื้อของตัวเอง

พราหมณ์จึงเผลอมีตอกไฟขึ้นมากองหนึ่ง กระต่ายไม่รอช้า กระโดดเข้าก่องไฟด้วยจิตใจ แน่วแน่ที่จะบริจาคเนื้อให้เป็นทาน แต่กระต่ายต้องประหลาดใจ ร้องออกมา

"เอ๊ะ ทำไมก่องไฟของท่านจึงเป็นน้กละ แล้วจะเผาเนื้อของข้าให้สุกได้อย่างไร ดุซี้ แม้แต่ขนยังไม่ไหม้สักเส้นเลย"

"ใช่เอ๊ย เจ้ากระต่ายโง่ขี้ ข้าจะ ไม่ฆ่าพราหมณ์หรือ เป็นพระอินทร์ต่างหาก" ในที่สุดพระอินทร์ก็บอกความจริง "ข้าปลอมตัวมาล่องใจเจ้าไงล่ะ อยากรู้ว่าเจ้าจะกลับบริจาค เนื้อเป็นทานรีเปล่า"

"ข้าแต่องค์อินทร์ ถ้าหากชาวโลกจะล่องใจในการให้ทานของข้าอย่างนี้ ก็เท่ากับว่าข้า ยังไม่ได้ให้ทาน อย่างแท้จริงนะซี เพราะยังไม่ให้เนื้อแก่ท่าน" กระต่ายแย้ง

"เอาเถอะนะ เป็นอันว่าข้าได้เห็นน้ำใจเจ้าก็แล้วกัน" พระอินทร์สรุป "และคุณงาม ความดีของเจ้าจะปรากฏต่อสาบตาชาวโลกตลอดไปด้วย"

กล่าวจบ พระอินทร์ก็สັกตภูเขาคืนมาแทนดินสอ เขียนภาพกระต่ายไว้บนดวงจันทร์ จนทุกวันนี้ ภาพกระต่ายก็ยังปรากฏอยู่บนดวงจันทร์เตือนให้ชาวโลกนึกถึงความกล้าหาญในการ ทำความดี อย่างเช่น การรักษาศีล และให้ทานของกระต่าย แม้แต่ชีวิตของตนเองยังยอมสละ ได้ ควรแก่การยกย่องสรรเสริญ

แผนการสอนที่ 5

เรื่อง บทร้อยกรอง เรื่อง "กู่ดวงใจ"

เวลา 1 คาบ 50 นาที

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้เรื่องหลักการอ่านประเภทร้อยกรอง
2. เพื่อให้นักเรียนจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกหลักการอ่านร้อยกรองได้
2. บอกชนิดของคำประพันธ์จากเรื่องที่อ่านได้
3. อ่านบทร้อยกรองได้
4. บอกความหมายของคำศัพท์และสำนวนที่อ่านพบในเรื่องได้ถูกต้อง
5. ถอดคำประพันธ์จากร้อยกรองเป็นร้อยแก้วได้
7. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดคติธรรมจากเรื่องที่อ่านได้
6. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้

เนื้อเรื่อง

1. หลักการอ่านร้อยกรอง
 - อ่านได้ถูกต้องตามอักขรวิธี
 - อ่านได้ถูกต้องตามวรรคตอน
 - อ่านได้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์
2. บทร้อยกรอง เรื่อง "กู่ดวงใจ" จากบทกวีชุด "ปณิธานกวี" ของ อังคาร

กัลยาณพงศ์ มีลักษณะคำประพันธ์คล้ายกาพย์ยานี 11 ไม่เคร่งครัดฉันทลักษณ์ จำนวน 11 บท กล่าวถึง การตั้งใจทำคุณงามความดีที่ต้องอาศัยใจเป็นสำคัญ ถ้าใจโหดร้าย คิดไม่ดี สิ่งที่ทำออกมาก็ไม่ดีตามไปด้วย และยังทำให้ใจของผู้กระทำต้องมีแต่ความทุกข์ เปรียบเหมือนล้อเกวียนที่นำความทุกข์หมุนตามไปเรื่อย ๆ แต่ถ้าใจคิดดีบริสุทธิ์ สิ่งที่ทำออกมาย่อมนำความสุขมาสู่ผู้กระทำ คนเราไม่ควรคิดโกรธ อามาตแค้นจองเวรต่อกัน ควรยึดคติธรรมที่ว่า เวรย่อมระงับ

ด้วยการไม่จองเวร ควรหันมาบำเพ็ญเมตตาธรรมเพื่อความสุขสงบของโลกและของตนเอง
ตลอดไป

3. คำศัพท์สำนวน ได้แก่

สรรพ	= ทุกสิ่ง, ทั้งหมด
หล้า	= แผ่นดิน
แอก	= ไม้วางขวางบนคอวัวหรือควายที่ไถนา หรือเทียบลากเกวียน
ประเสริฐ	= วิเศษ, ดีเลิศ
อ่ามหิต	= คุร้าย, เห็นมโหฬาร
ธรรม	= คุณความดี คำสั่งสอนในพระพุทธศาสนา ความจริง ความยุติธรรม ความถูกต้อง
กายกรรม	= การกระทำทางกาย
วจีกรรม	= การกระทำทางวาจา
อุกอาจ	= กล้าทำผิดโดยไม่เกรงกลัว บ้างอาจล่วงละเมิด
วิสุทธิ์	= สะอาด, บริสุทธิ์
วิมุติ	= ความหลุดพ้น
ทิพย์	= เป็นของเทวดา, ดีวิเศษเหนือปรกติธรรมดา
อโหสิกรรม	= กรรมที่เลิกให้ผล, การเลิกแล้วต่อกัน การไม่เอาโทษกัน
ปรานี	= เอ็นดู, เผื่อแผ่
จักรวาล	= บริเวณโดยรอบของโลก, ทั่วโลก
มหิทธิฤทธิ	= มีฤทธิ์มาก
สมาธิ	= ความตั้งมั่นแห่งจิต ความสำรวมใจให้แน่นแน่เพื่อให้เกิดปัญญา
เกษมสุข	= ความสุขสบาย
อรุโณทัย	= เวลาเช้าตรู่
กัปป์	= ระยะเวลาอันนานเหลือเกิน ซึ่งโบราณถือว่าโลกทำลายครั้งหนึ่ง
กัลป์	= ระยะเวลาของอายุโลก
มหันต์	= ใหญ่, มาก
อมตะ	= ไม่ตาย

เมตตา = ความรักและเอ็นดู ความปรารถนาจะให้ผู้อื่นได้สุข

lijjธรรม = คุณความดีที่เป็นที่ยอมรับ

ปราณี = ความพ่ายแพ้

อนันตกาล = เวลาที่ไม่มีสิ้นสุด

4. ข้อคิดคติธรรมที่ได้จากเรื่อง คือ โลกจะมีสันติสุขได้ เมื่อทุกคนมีจิตใจดีงาม ไม่อามาดแค่น ไม่โกรธเคืองกัน และไม่จองเวรซึ่งกันและกัน

กิจกรรมการ เรียนการสอน

เทคนิคทำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u> ครูนำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับธรรมะต่างๆ ที่จะทำให้ตนเองและสังคมมีความสุขได้ ครูโยงเข้าสู่บทหรือกรองเรื่อง "กู่ดวงใจ"</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ให้นักเรียนตั้งเป้าหมายต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของตนเอง ครูอธิบายหลักการอ่านร้อยกรอง โดยใช้แผนภูมิสรุปเรื่อง แล้วสุ่มตัวอย่างให้นักเรียนบอกหลักการอ่านร้อยกรองที่ถูกต้องเป็นรายบุคคล ครูติชมและสรุปเพิ่มเติม ครูแจกเอกสารบทหรือกรองเรื่อง "กู่ดวงใจ" ให้นักเรียนอ่าน แล้วให้นักเรียนพิจารณาลักษณะของคำประพันธ์ ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนอธิบายลักษณะฉันทลักษณ์ของคำประพันธ์ ครูติชมและอธิบายเพิ่มเติม 	<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u> ครูนำนักเรียนสนทนาและอภิปรายเกี่ยวกับธรรมะต่าง ๆ ที่จะทำให้ตนเองและสังคมมีความสุขได้ ครูโยงเข้าสู่บทหรือกรองเรื่อง "กู่ดวงใจ"</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ครูอธิบายหลักการอ่านร้อยกรองโดยใช้แผนภูมิสรุปเรื่อง จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันบอกหลักการอ่านร้อยกรองที่ถูกต้อง ครูกล่าวสรุปเพิ่มเติม ครูนำบทหรือกรองเรื่อง "กู่ดวงใจ" มาเป็นตัวอย่างประมาณ 1-2 บท ให้นักเรียนสังเกตลักษณะของคำประพันธ์ ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนให้บอกชนิดของคำประพันธ์ จากนั้นครูสรุปเพิ่มเติมโดยใช้แผนภูมิต้นลักษณะ ครูนำเทปตัวอย่างการอ่านทำนอง

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>4. ให้นักเรียนฝึกอ่านบทร้อยกรองตามหลักและวิธีการอ่านร้อยกรอง จากนั้นครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนให้อ่านเป็นรายบุคคล ครูกล่าวติชมและเสนอแนะ</p>	<p>เสนอแนะเปิดให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนอ่านตามพร้อม ๆ กัน จากนั้นครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนอ่านทำนองเสนาะเป็นรายบุคคล ครูกล่าวติชมเสนอแนะ</p>
<p>5. ให้นักเรียนค้นหาคำศัพท์ที่ปรากฏในบทร้อยกรอง เรื่อง "กุ่มดวงใจ" พร้อมทั้งอธิบายความหมายแล้วบันทึกลงสมุดส่งครู</p>	<p>4. ครูติดบัตรคำศัพท์บนกระดานดำ แล้วให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5 คน เพื่อแข่งขันกันทายความหมายของคำศัพท์ แล้วบันทึกลงสมุดส่งครู</p>
<p>6. ให้นักเรียนถอดคำประพันธ์จากบทร้อยกรองเรื่อง "กุ่มดวงใจ" เป็นร้อยแก้ว หลังจากนั้นให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น ครูอธิบายเพิ่มเติมแล้วให้นักเรียนแต่ละคนบันทึกลงสมุด</p>	<p>5. ครูติดแถบประโยคคำถามบนกระดานดำ ให้นักเรียนอ่านแถบประโยคคำถามเกี่ยวกับบทร้อยกรองเรื่อง "กุ่มดวงใจ" ที่ครูติดบนกระดานดำ (ตั้งคำถามท้ายข้อนี้) หลังจากนั้นให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มอ่านบทร้อยกรองเรื่อง "กุ่มดวงใจ" จากเอกสารที่ครูแจกให้</p>
<p>7. ให้นักเรียนตั้งคำถามจากบทร้อยกรอง เรื่อง "กุ่มดวงใจ" เป็นรายบุคคล คนละประมาณ 5 ข้อ จากนั้นให้นักเรียนจับคู่กันเพื่อแลกเปลี่ยนตรวจสอบความสอดคล้องของคำถามกับเนื้อเรื่อง โดยครูเป็นผู้คอยแนะนำ</p>	<p><u>แถบประโยคคำถาม</u></p> <p>ก. ผู้เขียนต้องการชี้แนะสิ่งใดต่อผู้อ่าน ข. ถ้าจิตใจเหี้ยมโหด การกระทำที่แสดงออกมาเป็นอย่างไร และมีผลต่อผู้กระทำอย่างไร</p>
<p>8. ให้นักเรียนแต่ละคนเสนอข้อคิดคติธรรมที่ได้จากบทร้อยกรองเรื่อง "กุ่มดวงใจ" จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น แล้วนักเรียนสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่อง</p>	<p>ค. ถ้าจิตใจบริสุทธิ์ การกระทำที่ตามมาจะเป็นอย่างไร และมีผลต่อผู้กระทำอย่างไร ง. ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านยึดคติธรรมใด</p>
<p>9. ให้นักเรียนตอบคำถามที่ตนเองตั้งขึ้น บันทึกลงสมุดส่งครูเป็นรายบุคคล</p>	<p>จ. ธรรมะอันใดที่ผู้เขียนเสนอแนะ</p>

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคหน้าการอ่าน
<p><u>ขั้นสรุป</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของบทหรือกรองเรื่อง "กู่ดวงใจ" 2. ครูสรุปข้อคิดคติธรรมที่ได้จากบทหรือกรองเรื่อง "กู่ดวงใจ" คือ โลกจะมีสันติสุขสงบได้เมื่อทุกคนมีจิตใจดีงาม ไม่อามาตคัดัน ไม่โกรธเคืองกัน และไม่จองเวรซึ่งกันและกัน" 3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่องจำนวน 6 ข้อ ครูเฉลยคำตอบและตรวจให้คะแนน นักเรียนเปรียบเทียบคะแนนที่ทำได้กับคะแนนเป้าหมายที่ตั้งไว้ และประเมินความก้าวหน้าในการอ่านของตนเอง 	<p>ให้นักเรียนปฏิบัติ</p> <ol style="list-style-type: none"> 6. ครูอธิบายวิธีการถอดคำประพันธ์ แล้วให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันถอดคำประพันธ์จากบทหรือกรอง เรื่อง "กู่ดวงใจ" ให้เป็นร้อยแก้ว แล้วส่งตัวแทนขึ้นมารายงาน หลังจากนั้นให้แต่ละกลุ่มร่วมกันอธิบาย แสดงความคิดเห็น ครูกล่าวติชมและอธิบายเพิ่มเติม 7. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มตอบคำถามจากแถบประโยคคำถาม เรื่อง "กู่ดวงใจ" ที่ครูติดบนกระดานดำ แล้วบันทึกลงสมุดส่งครู 8. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคติธรรมที่ได้จากบทหรือกรอง เรื่อง "กู่ดวงใจ" แล้วให้นักเรียนส่งตัวแทนขึ้นมารายงาน ครูกล่าวติชม
<p><u>การวัดและประเมินผล</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตจากการตอบคำถามและการอภิปราย 2. สังเกตจากการพูดรายงานหน้าชั้น 3. ตรวจสมุดจดงาน 4. ตรวจแบบฝึกหัด <p><u>สื่อการเรียนการสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เอกสารบทหรือกรองเรื่อง "กู่ดวงใจ" 	<p><u>ขั้นสรุป</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของบทหรือกรองเรื่อง "กู่ดวงใจ" 2. ครูสรุปข้อคิดคติธรรมที่ได้จากบทหรือกรองเรื่อง "กู่ดวงใจ" คือ "โลกจะมีสันติสุขสงบได้เมื่อทุกคนมีจิตใจดีงาม ไม่อามาตคัดัน ไม่โกรธเคืองกัน และไม่จองเวรซึ่งกันและกัน" 3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่องจำนวน 6 ข้อ ครูเฉลยคำตอบและตรวจให้

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
2. แผนภูมิหลักการอ่านร้อยกรอง 3. แผนภูมิจันท์ลักษณะ 4. แบบบันทึกคะแนน	คะแนน แจ้งผลให้นักเรียนทราบ <u>การวัดและประเมินผล</u> 1. สืบเนื่องจากการตอบคำถามและการอภิปราย 2. สืบเนื่องจากการพูดรายงานหน้าชั้น 3. ตรวจสอบจดงาน 4. ตรวจสอบแบบฝึกหัด <u>สื่อการเรียนการสอน</u> 1. เอกสารบทร้อยกรอง เรื่อง "กู่ดวงใจ" 2. แผนภูมิหลักการอ่านร้อยกรอง 3. แผนภูมิจันท์ลักษณะ 4. บัตรคำศัพท์, แถบประโยคคำถาม 5. เทปและเครื่องบันทึกเสียง

แบบฝึกหัดท้าย เรื่อง

เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ข้อใดแบ่งวรรคตอนในการอ่านได้ถูกต้อง

ก. ริมแขวง/ขอยเขต/ที่เจดีย์ฐาน	ข. ระนาดรับ/รัวคล้าย/กับนายเส็ง
ค. แต่ทุกวันนี้/ชรา/หนักหนานัก	ง. เสียดายนัก/นิก่น้ำน้ำ/ตากระเซ็น
จ. ศาลา/สองหน้ารอบ/ขอบกำแพง	

2. บทหรือกรองเรื่อง "กู่ดวงใจ" มีลักษณะคำประพันธ์คล้ายกับข้อใด

ก. โคลง	ข. ฉันท
ค. กาพย์	ง. กลอน
จ. ร่าย	

3. ผู้เขียนเปรียบเทียบความทุกข์ที่ติดตามตัวเราไปตลอด เหมือนกับข้อใด

ก. รอยตีนวัว	ข. แอก
ข. รอยไถนา	ค. ล้อเกวียน
จ. รอยล้อเกวียน	

4. "เล่าล้อหมุนตามรอยตีนวัว มีนมวัวลากแอกอันหนักใหญ่
คือทุกข์บาปร้ายไหม้ตามไป ทุกสมัยเวรกรรมมีดง่าเอย"
คำประพันธ์ข้างต้น ตรงกับสำนวนในข้อใด

ก. กงกำกงเกวียน	ข. ปลดแอก
ค. วัตรอยตีน	ง. ขว้างงูไม่พันคอ
จ. วัวพันหลัก	

5. ข้อใดเป็นจุดประสงค์ของผู้เขียน
- ต้องการชี้ให้เห็นโทษของการโกรธ
 - ต้องการให้ทุกคนมีความเมตตา
 - ต้องการให้ทุกคนในโลกอยู่ร่วมกันด้วยความสุข
 - ต้องการให้ทุกคนเลิกจองเวรซึ่งกันและกัน
 - ต้องการชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการทำความดี
6. จากบทร้อยกรองข้างต้น ชรณะที่ทำให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข คือข้อใด
- อริยสัจ 4
 - พรหมวิหาร 4
 - สังคหัตถ์ 4
 - เบญจศีล
 - เบญจธรรม

เฉลยแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง แผนการสอนที่ 5

1. ข 2. ค 3. จ 4. ก 5. ค 6. ข

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กู่ดวงใจ

สรรพธรรมะทั้งหลายใต้หล้า
 ประเสริฐสุดสำเร็จทั้งปวง
 ถ้าจิตรอำมหิตมีคมีดร้าย
 กาบวจิกกรรมกระทำโลนลึง
 เล่ห์ล้อหมุนตามรอยตีนวัว
 คือทุกข์บาปร้ายไหม้ตามไป
 สรรพธรรมะทั้งหลายใต้หล้า
 ประเสริฐสุดสำเร็จทั้งปวง
 ถ้าจิตรคิดใสวีสระวิสุทธิ์
 กาบวจิกกรรมกระทำนั้นจัก
 เปรียบใบใจรุโณทัยเปิดฉาย
 คือกุศลผลทิพย์ของดวงใจ
 ไปผูกโกรธไว้ใจคนอื่น
 จำด่ามาร้ายระบะบาตอปล้น
 เวนท์หลายละลายด้วยอโหสิกรรม
 โลกม้วยด้วยขาดเมตตาปรานี
 ลืมผูกโกรธไว้ในสรรพสัตว์
 จะเกษมสันติสุขทุกวิญญาน
 ใครใคร่ไปพ้นสังขารมนี่
 เร่งสำนักสอนใจเองเลย
 เร่งเจริญเมตตาสมาธิพิเศษ
 แสงสวนตีสู่เพื่อโลกเสมอไป

หัวหน้าคือใจเป็นใหญ่หลวง
 เพราะดวงใจทำสำคัญจริงา
 จุดหมายก็ร้ายระบะบาไปทุกสิ่ง
 ยิงนำพิษทุกข์อุกปล้นใจา
 มีนมัวลากแอกอันหนักใหญ่
 ทุกสมัย เวรกรรมมีดง่าเอยา
 หัวหน้าคือใจเป็นใหญ่หลวง
 เพราะดวงใจทำสำคัญนักา
 มุ่งวิมุติจุดหมายทิพย์สูงศักดิ์
 ชักนำเกษมสุขสู่เสมอไปา
 แสงเกิดเงาใจไร้ตามปกติวิสัย
 ตามไปเกษมสุขทุกกับปีกล้วยา
 ว่าทำขมขื่นแก่เราหมดันต์
 เวนท์เหล่านั้นสงบระงับถามีา
 อมตะธรรมเก่าแก่วิสุทธิ์ศรี
 นำมีสมัยพิเศษสุขสักกาลา
 สรรพดีเล็กจองเวรล้างผลาญ
 จักรวาลพันนรกหมกไหม้เอยา
 มีมิตถิฤทธิยิ่งอย่างนี้เงย
 อย่างสังเวชชีวาปราชัยา
 ดับเหตุบาปกรรมเวรทุกสมัย
 กู่ดวงใจเหนือสวรรค์อันนตกาล

แผนการสอนที่ 6

เรื่อง บทความ

เวลา 1 คาบ 50 นาที

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้เรื่องบทความ
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์บทความที่อ่านได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อธิบายลักษณะของบทความได้
2. สามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
3. สามารถแยกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็นได้
4. บอกจุดมุ่งหมายในการเขียนบทความได้
5. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้
6. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

เนื้อเรื่อง

1. บทความ เป็นความเรียงที่มีเรื่องราวจากความเป็นจริง หรือเป็นเรื่องที่กำลังอยู่ในความสนใจทั่วไปในขณะที่เขียน ผู้เขียนบทความจะเขียนเสนอเรื่องราวด้วยการวิเคราะห์ปัญหา ข้อขัดแย้งต่าง ๆ โดยอ้างอิงข้อมูลต่าง ๆ ประกอบ และผู้เขียนจะเสนอทรรศนะข้อคิดเห็นของตนด้วย บทความจึงมีเนื้อหาที่ประกอบด้วยข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของผู้เขียน

ลักษณะของบทความที่ดี

1. น่าสนใจ
 2. มีขนาดกะทัดรัด
 3. มีแก่นสาร มีหลักฐานข้อเท็จจริงที่พิสูจน์ได้
 4. ผู้เขียนต้องศึกษาเรื่องที่จะเขียนให้ชัดเจนถึงปัญหา และเสนอทางแก้ไขไว้ด้วย
2. บทความจากบรรณาธิการ ของ วันชัย ตันติวิทยาพิทักษ์ จากนิตยสาร สารคดี ฉบับที่ 116 ปีที่ 10 ตุลาคม 2537 เป็นเรื่องเกี่ยวกับการคมนาคมในปัจจุบันที่มีสภาพการจราจร

ติดขัด ผู้เขียนได้กล่าวถึงปัญหาและได้แนะแนวทางในการแก้ไข โดยเสนอให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนหันมาใช้บริการของรถไฟเพื่อเดินทางเข้ามาใจกลางเมือง โดยไม่ต้องขับรถส่วนตัวเข้าไป ก็จะช่วยบรรเทาจำนวนรถบนถนนได้มากยิ่งขึ้น

3. ข้อคิดเห็นที่ได้ คือ

- ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนหันมาใช้บริการรถไฟให้มากขึ้น
- ควรมีการปรับปรุงการให้บริการของการรถไฟ

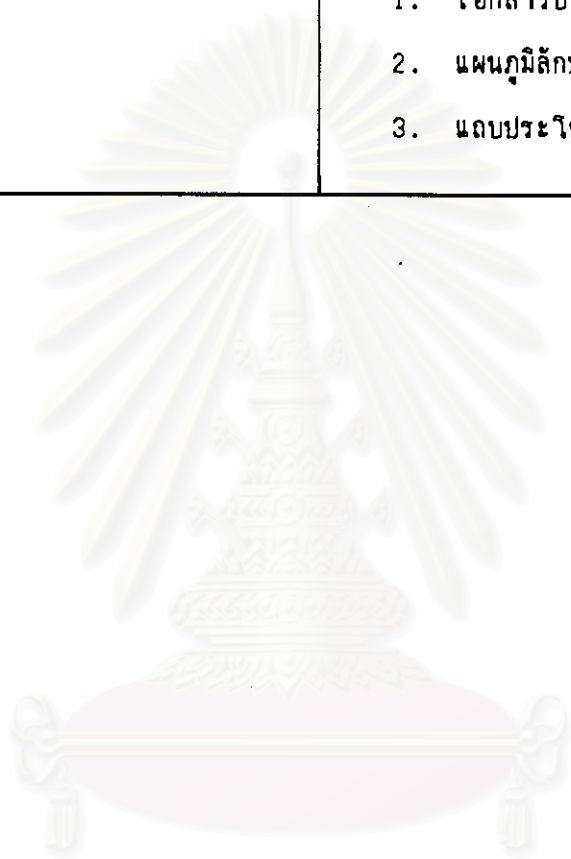
กิจกรรมการเรียนรู้

เทคนิคทำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u></p> <p>ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับสภาพการจราจรในปัจจุบัน ครูโยงเข้าสู่ "บทความจากบรรณาธิการ"</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้นักเรียนตั้งเป้าหมายต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของตนเอง 2. ให้นักเรียนอ่านบทความจากเอกสารที่ครูแจกให้ แล้วให้สังเกตลักษณะของบทความ ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนสรุปลักษณะของบทความ ครูติชมและอธิบายเพิ่มเติม 3. ให้นักเรียนอ่านบทความแล้วตั้งคำถามเกี่ยวกับบทความคนละ 5 ข้อ แล้วบันทึกลงสมุด แล้วครูสุ่มตัวอย่างนักเรียน รายงานคำถามที่ตั้งไว้ ครูกล่าวติชม 4. ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนให้ขึ้นมาพูด 	<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u></p> <p>ครูนำนักเรียนสนทนาและอภิปรายเกี่ยวกับสภาพการจราจรในปัจจุบัน ครูโยงเข้าสู่ "บทความจากบรรณาธิการ"</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูอธิบายลักษณะของบทความที่ดี โดยการชี้แผนภูมิ หลังจากนั้นให้นักเรียนร่วมกันสรุปลักษณะของบทความ และตอบคำถามเกี่ยวกับลักษณะของบทความ 2. ครูคิดแถบประโยคคำถามเกี่ยวกับบทความบนกระดานดำให้นักเรียนอ่าน เพื่อเป็นการชี้แนะในการอ่านบทความ (ตั้งคำถามท้ายข้อนี้) หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านบทความจากเอกสารที่ครูแจกให้ <p><u>แถบประโยคคำถาม</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ก. การแก้ปัญหาการจราจรในอดีตที่

เทคนิคทำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>สรุปใจความสำคัญเกี่ยวกับบทความที่อ่าน ครูเสนอแนะและสรุปเพิ่มเติม</p> <p>5. ให้นักเรียนยกตัวอย่างข้อความในบทความที่มีลักษณะเป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นคนละ 2 ประโยค จากนั้นให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น แล้วสรุปลักษณะของข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ครูติชมและอธิบายเพิ่มเติม</p> <p>6. นักเรียนแต่ละคนศึกษาบทความที่อ่าน เพื่อบอกจุดมุ่งหมายในการแต่ง ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนรายงานแล้วอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการแต่ง ครูติชมและสรุปเพิ่มเติม</p> <p>7. ให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามที่ตนเองได้ตั้งขึ้นบันทึกลงสมุดส่งครู</p> <p>8. ให้นักเรียนเขียนอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทความที่อ่าน บันทึกลงสมุดให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมารายงานและเสนอความคิดเห็นหน้าชั้น ครูกล่าวติชม เสนอแนะ <u>ขั้นสรุป</u></p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญจากบทความที่อ่าน</p> <p>2. ครูสรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากบทความเพิ่มเติม</p>	<p>ผ่านเป็นอย่างไร</p> <p>ข. จากบทความที่อ่านผู้เขียนได้กล่าวถึงสิ่งใด</p> <p>ค. ปัญหาการจราจรที่ผู้เขียนได้กล่าวถึงคืออะไร</p> <p>ง. ผู้เขียนได้เสนอวิธีการแก้ไขอย่างไร</p> <p>จ. ผู้เขียนมีเจตนาอย่างไรในการเขียนบทความ</p> <p>3. ให้นักเรียนแต่ละคนจับใจความสำคัญจากบทความที่อ่านบันทึกลงสมุด จากนั้นครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนให้รายงานหน้าชั้น ครูกล่าวติชม และสรุปเพิ่มเติม</p> <p>4. ครูยกข้อความจากบทความที่อ่านมา 1 ข้อความ นักเรียนร่วมกันอภิปรายว่า ส่วนใดเป็นข้อเท็จจริงและส่วนใดเป็นข้อคิดเห็น หลังจากนั้นครูอธิบายเพิ่มเติม</p> <p>5. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการเขียนบทความ จากนั้นให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น ครูกล่าวติชมและสรุปเพิ่มเติม</p> <p>6. ให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามจากประโยคคำถามที่ครูติดบนกระดานดำ บันทึกลงสมุด จากนั้นครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนตอบคำถาม</p>

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>3. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่องจำนวน 6 ข้อ ครูเฉลยคำตอบ และตรวจให้คะแนน นักเรียนเปรียบเทียบคะแนนที่ทำได้กับคะแนนเป้าหมายที่ตั้งไว้ แล้วประเมินความก้าวหน้าในการอ่านของตนเอง</p>	<p>ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายซักถามเกี่ยวกับคำตอบที่ได้</p> <p>7. ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทความที่อ่านโดยครูเป็นผู้คอยชี้แนะ หลังจากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากบทความ</p>
<p>การวัดและประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> สังเกตจากการอภิปรายแสดงความคิดเห็น สังเกตจากการรายงานหน้าชั้นเรียน ตรวจสอบสมุดงาน สังเกตจากการตอบคำถาม ตรวจแบบฝึกหัด 	<p>ขั้นสรุป</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญจากบทความที่อ่าน ครูสรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากบทความเพิ่มเติม ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่องจำนวน 6 ข้อ ครูเฉลยคำตอบและตรวจให้คะแนน แจ้งผลให้นักเรียนทราบ
<p>สื่อการเรียนการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> เอกสารบทความ แผนภูมิลักษณะของบทความ แบบบันทึกคะแนน 	<p>การวัดและประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> สังเกตจากการอภิปรายแสดงความคิดเห็น สังเกตจากการรายงานหน้าชั้นเรียน ตรวจสอบสมุดงานและสังเกตจากการตอบคำถาม ตรวจแบบฝึกหัด

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
	<p>สื่อการเรียนการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เอกสารบทความ 2. แผนภูมิลักษณะของบทความ 3. แถบประโยคคำถาม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบฝึกหัดท้ายเรื่อง

เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับบทความ
 - ก. บทความที่ดีต้องมีการเสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขไว้ด้วย
 - ข. บทความเป็นการเสนอแต่ข้อคิดเห็นเท่านั้น
 - ค. บทความมีองค์ประกอบเหมือนกับเรียงความ คือ คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป
 - ง. การเขียนบทความที่เป็นเรื่องที่น่าสนใจในขณะนั้น ไม่จำเป็นต้องอ้างอิงข้อมูลใด ๆ
 - จ. ในการเขียนบทความสามารถเขียนได้ตามความคิดและจินตนาการของผู้เขียน

2. ข้อใดเป็นข้อเท็จจริง
 - ก. มีผู้ใช้บริการรถไฟโดยสารเข้าเมืองวันละ 3 หมื่นกว่าคน
 - ข. โครงการรถไฟฟ้า กทม.สามารถบรรทุกผู้โดยสารได้วันละ 7 แสนคน
 - ค. ถ้าประชาชนหันมาใช้บริการรถไฟแล้วจะสามารถบรรเทาจำนวนรถบนถนนได้
 - ง. การเดินทางโดยทางรถไฟจะได้รับอากาศบริสุทธิ์กว่าขับรถบนถนน
 - จ. รถไฟในเขตกรุงเทพมหานครสามารถขนผู้โดยสารเข้าเมืองได้สูงถึงวันละ 1 ล้านคน

3. ผู้เขียนได้ชักชวนให้ประชาชนหันมาใช้บริการจากขนส่งมวลชนในข้อใด

ก. รถเมล์	ข. รถไฟ
ค. รถไฟฟ้า กทม.	ง. รถไฟฟ้าโฮปเวลล์
จ. รถไฟใต้ดิน	

4. จากบทความข้างต้นปัญหาการจราจรที่สำคัญที่สุดคือข้อใด
 - ก. ประชาชนนิยมนำรถส่วนบุคคลออกมาใช้กันมากขึ้น
 - ข. การรถไฟไม่สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างพอเพียง
 - ค. มีการเวนคืนที่ดินเพื่อทำการตัดถนนสร้างทางด่วนกันมาก
 - ง. การคมนาคมในปัจจุบันไม่มีการลงทุนสร้างระบบขนส่งมวลชนเพิ่มขึ้น
 - จ. รัฐบาลไม่ให้ความสนใจในการที่จะพัฒนาการให้บริการของรถไฟ

5. บทความนี้มีแนวทางการเขียนแบบใด

ก. เสนอแนะ

ข. ชักชวน

ค. โฆษณา

ง. บอกกล่าว

จ. ตักเตือน

6. "การจราจรที่เป็นอัมพาต" หมายถึงข้อใด

ก. รถเสียไม่สามารถวิ่งได้

ข. รถติดไม่สามารถขับไปมาได้สะดวก

ค. รถมีจำนวนมากกว่าถนน

ง. รถไม่สามารถวิ่งได้เนื่องจากสัญญาณไฟเสีย

จ. การเดินข้ามถนนของคนเดินถนนทำให้การจราจรเกิดการติดขัด

เฉลยแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง แผนการสอนที่ 6

1. ก

2. ก

3. ข

4. ก

5. ก

6. ข

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทความ จากบรรณาธิการ

ขณะที่เขียนต้นฉบับอยู่นี้ ยังไม่รู้ว่าคนกรุงเทพฯ จะได้มีโอกาสนั่งรถไฟฟ้า กทม.ใต้ดิน หรือรถไฟฟ้าลอยฟ้ากันแน่

ระบบขนส่งมวลชนหรือระบบการคมนาคมที่สามารถขนส่งผู้คนได้จำนวนมหาศาล คือ ค่าตอบที่ชัดเจนที่สุดสำหรับการแก้ปัญหาการติดขัดในมหานคร

เราต้องยอมรับว่า การแก้ปัญหาจราจรที่ผ่านมา 20 กว่าปีนั้น ให้ความสำคัญกับการตัดถนนสร้างทางด่วนกันมาตลอด ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้คนใช้รถส่วนบุคคลมากขึ้น อันเป็นการแก้ปัญหาที่ไม่ถูกต้อง และในขณะเดียวกัน บ้านเราก็ไม่มีการลงทุนสร้างระบบขนส่งมวลชนเพิ่มขึ้นเลย

ดังนั้นระบบขนส่งมวลชนชนิดหนึ่งที่เรียกว่ารถไฟฟ้า จึงดูเหมือนกำลังจะเป็นความหวังใหม่ของคนกรุงเทพฯ ที่จะช่วยให้การจราจรที่เป็นอัมพาตทุเลาลงได้ระดับหนึ่ง

รัฐบาลจะสร้างรถไฟฟ้าแบบใดคงต้องรอไปอีกอย่างน้อย 4-5 ปี สำหรับการตัดสินใจ และเวลาที่ใช้ในการก่อสร้าง

แต่ระหว่างที่รอโครงการรถไฟฟ้า กทม.อยู่นั้นเราอย่าลืมว่า เมืองไทยมีระบบขนส่งมวลชนแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นมานานแล้ว คือรถไฟฟ้าของการรถไฟแห่งประเทศไทยนั่นเอง

ทุกวันนี้ประชาชนรอบนอกส่วนหนึ่งไม่ว่าจากทางทิศเหนือ รังสิต ตอนเมือง ทิศตะวันออก จากลาดกระบัง หัวหมาก และทิศใต้และตะวันตกจากฝั่งธน วังเวียงใหญ่ ได้อาศัยรถไฟโดยสารเข้าสู่ใจกลางเมือง

ความจริงแล้วก็คือเส้นทางเดียวกับระบบรถไฟฟ้าไฮโวลต์ ซึ่งเป็นรถไฟฟ้าที่สร้างเหนือเส้นทางรถไฟเดิม

รถไฟที่ขนส่งประชาชนจำนวนมากเข้าสู่ใจกลางเมืองทั้ง 3 ทิศ คือการแก้ปัญหาที่ชัดเจน และถูกต้องที่สุด

แต่เป็นที่น่าเสียดายว่า ในแต่ละวันมีผู้มาใช้บริการรถไฟเพียง 34,000 คนเท่านั้น จากจำนวนบริการ 46 เที่ยวต่อวัน

หากได้มีการประชาสัมพันธ์กันอย่างจริงจัง โดยให้ประชาชนที่อยู่ชานเมืองไม่ต้องขับรถเข้าเมือง แต่ขับรถมาจอดที่บริเวณสถานีรถไฟ และมาต่อรถไฟเข้าใจกลางเมือง ผมเชื่อว่าจะสามารถบรรเทาจำนวนรถบนถนนได้มากขึ้น

ผมเชื่อว่าหากมีทางเลือกที่ดีกว่า คงไม่มีใครยอมขังตัวเองอยู่บนถนนวันละ 4-5 ชั่วโมง แต่เป็นที่น่าเสียดายว่า รัฐบาลไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาจราจรโดยทางรถไฟ ดังจะเห็นว่า

- มีรถไฟบริการในชั่วโมงเร่งด่วนตอนเช้าและตอนเย็นน้อยเกินไป คือประมาณ 15 นาทีมาครั้งหนึ่ง ตอนกลางวันอาจต้องรอเป็นชั่วโมง รถไฟออกไม่ตรงเวลา ส่วนมากมักจะมาสาย
- ไม่มีที่จอดรถเพียงพอ

ผมเชื่อว่าหากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจราจรได้ปรับปรุงปัญหาการบริการของรถไฟ และเร่งประชาสัมพันธ์ให้เห็นความเร็วและตรงเวลาของรถไฟแล้ว ผู้ที่นิยมใช้รถส่วนตัวอาจจะเปลี่ยนความคิด

ทุกวันนี้มีผู้ใช้บริการรถไฟโดยสารเข้าเมืองเพียงวันละ 3 หมื่นกว่าคน ขณะที่รถไฟฟ้า กทม. ซึ่งมีความยาวไม่กี่สิบกิโลเมตร อ้างว่าหากโครงการเสร็จจะมีผู้โดยสารถึงวันละ 7 แสนคน

ผมเชื่อว่ารถไฟที่มีความยาวในเขตกรุงเทพฯ ประมาณ 100 กิโลเมตร อาจชนผู้โดยสารเข้าเมืองได้สูงถึงวันละ 1 ล้านคน หากรัฐบาลให้ความสำคัญอย่างจริงจัง

มีวอร์รถไฟฟ้า กทม. หรือรถไฟฟ้าไฮปเวลล์ก็คงนานพอ ๆ กับรอผลสอบสวนคดีเพชรช้อๆ ตอนนี้อายากเชิญชวนให้พวกเราที่ยังไม่เคยนั่งรถไฟมาทำงาน ลองใช้บริการดูบ้าง เดินทางโดยรถไฟใช้เวลาน้อยกว่านั่งรถยนต์ ที่สำคัญคือ อากาศบริสุทธิ์ดีกว่าบนถนนมาก

ครับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอนที่ 7

เรื่อง "หมากินส้มไทย"

เวลา 1 คาบ 50 นาที

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับสารคดี
2. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อธิบายลักษณะของสารคดีได้
2. วิเคราะห์งานเขียนที่มีรูปแบบเป็นสารคดีได้
3. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
4. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้
5. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

เนื้อเรื่อง

1. สารคดี มีลักษณะเป็นความเรียงที่ผู้เขียนมุ่งเสนอสาระความรู้ให้แก่ผู้อ่านในเรื่องต่าง ๆ เป็นสำคัญ การเขียนสารคดีอาศัยศิลปะในเชิงอธิบาย วิจารณ์ หรือสั่งสอนด้วยสารคดีแบ่งออกเป็นหลายประเภท เช่น สารคดีท่องเที่ยว สารคดีเชิงประวัติ สารคดีเชิงวิจารณ์ เป็นต้น

สารคดีแตกต่างจากบทความ คือ

- มีความยาวกว่า
- สารคดีมุ่งให้ความรู้ในแนวกว้างกว่าบทความ
- สารคดีเน้นทางด้านกรให้ผู้อ่านได้รับความรู้
- ภาษาที่ใช้ในการเขียนสารคดี เป็นภาษาทางด้านวิชาการ

2. สารคดี เรื่อง "หมากินส้มไทย" จากนิตยสาร สารคดี ฉบับที่ 109 ปีที่ 10 มีนาคม 2537 สรุปได้ว่า

การกินหมากเป็นวัฒนธรรมเก่าแก่อย่างหนึ่งในสังคมไทยที่ได้มีการสืบทอดกันมา

ดังมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่า มีการกินหมากกันมาตั้งแต่สมัยลพบุรี และยังคงมีหลักฐานชี้ชัดเป็นลายลักษณ์อักษรว่า มีการกินหมากอย่างแน่นนอนในสังคมไทยในหลักศิลาจารึกสมัยสุโขทัย การกินหมากเป็นวัฒนธรรมสืบเนื่องกันมาตลอดจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ และได้มีการหยุดชะงักลงเนื่องจากได้มีคำสั่งห้ามไม่ให้ประชาชนกินหมาก ในสมัยรัฐบาลจอมพล ป.พิบูลสงคราม ทั้งนี้เพื่อเป็นการปฏิบัติวัฒนธรรมให้ไทยเป็นที่ยอมรับของชาวโลก หลังจากหันยุคของจอมพล ป.พิบูลสงคราม แล้ว รัฐบาลต่อมาได้อนุญาตให้ประชาชนกินหมากได้ แต่จำนวนคนกินก็ได้ลดลงไปมาก ปัจจุบันยังมีการปลูกหมากกันมากทางภาคใต้ เพื่อแปรรูปเป็นสินค้าส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

กิจกรรมการ เรียนการสอน

เทคนิคทำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u> ครูนำนักเรียนสนทนา และอภิปรายเกี่ยวกับการกินหมาก ครูโยงเข้าสู่เรื่อง "หมากในสังคมไทย"</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนตั้งเป้าหมายต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของตนเอง ให้นักเรียนอ่านและพิจารณาสารคดีเรื่อง "หมากในสังคมไทย" ที่ครูแจกให้แล้วสังเกตลักษณะของสารคดี ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนให้ขึ้นมาอธิบายลักษณะของสารคดี ครูกล่าวติชม และอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น 	<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u> ครูนำนักเรียนสนทนาและอภิปรายเกี่ยวกับการกินหมาก ครูโยงเข้าสู่เรื่อง "หมากในสังคมไทย"</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ครูอธิบายลักษณะของสารคดี หลังจากนั้นให้นักเรียนร่วมกันสรุปและตอบคำถามเกี่ยวกับลักษณะของสารคดี ครูอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้สมบูรณ์ ครูนำตัวอย่างสารคดีมาให้ นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนฝึกวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ ในงานเขียนประเภทสารคดี ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมาอธิบาย

เทคนิคทำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>3. ให้นักเรียนหาสารคดีมาคนละ 1 เรื่อง แล้วครูสุ่มตัวอย่างสารคดีเพียง 1 เรื่อง ให้นักเรียนวิเคราะห์องค์ประกอบของสารคดี ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมา รายงาน ครูกล่าวติชมแล้วอธิบายเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น</p> <p>4. ให้นักเรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่อง "หมากในสังคมไทย" เป็นรายบุคคล คนละ 5 ข้อ บันทึกลงสมุด ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนมารายงานคำถามที่ตั้งไว้ครูกล่าวติชมและเสนอแนะ</p> <p>5. ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญของสารคดีเรื่อง "หมากในสังคมไทย" แล้วบันทึกลงสมุด ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนรายงานหน้าชั้นเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง "หมากในสังคมไทย" เพิ่มเติม</p> <p>6. ให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามที่ตนเองได้ตั้งไว้เกี่ยวกับเรื่อง "หมากในสังคมไทย" บันทึกลงสมุดส่งครู</p> <p>7. ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนให้อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง "หมากในสังคมไทย" ครูกล่าวติชมเสนอแนะ</p>	<p>แล้วครูกล่าวติชมและสรุปเพิ่มเติม</p> <p>3. ครูคิดแถบประโยคคำถามเกี่ยวกับเรื่อง "หมากในสังคมไทย" บนกระดานดำ เพื่อเป็นการชี้แจงการอ่าน (ตั้งคำถามท้ายข้อนี้) หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านสารคดีเรื่อง "หมากในสังคมไทย" ที่ครูแจกให้</p> <p><u>แถบประโยคคำถาม</u></p> <p>ก. การกินหมากเป็นวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาตั้งแต่สมัยใด</p> <p>ข. หลักฐานใดที่แสดงให้เห็นว่าการกินหมากมีอย่างแน่นอนในสังคมไทย</p> <p>ค. หลักฐานใดที่แสดงให้เห็นว่ามีการกินหมากในสมัยอยุธยา</p> <p>ง. การกินหมากได้ถูกสั่งห้ามไม่ให้กินในสมัยรัฐบาลของใคร</p> <p>จ. ปัจจุบันหมากนิยมปลูกกันในภาคใด</p> <p>4. ให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5 คน จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง "หมากในสังคมไทย" แล้วให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมารายงานหน้าชั้นเรียน ครูกล่าวติชม และสรุปเพิ่มเติม เพื่อให้สมบูรณ์</p> <p>5. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่อง "หมากในสังคมไทย" จาก</p>

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคหน้าการอ่าน
<p>ขั้นสรุป</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง "หมากินส้มไทย" เพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น 2. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง จำนวน 6 ข้อ ครูเฉลยคำตอบและตรวจให้คะแนน นักเรียนเปรียบเทียบคะแนนที่ทำได้กับคะแนนเป้าหมายที่ตั้งไว้ แล้วนักเรียนประเมินความก้าวหน้าในการอ่านของตนเอง <p>การวัดและประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตจากการตั้งคำถามและตอบคำถาม 2. สังเกตจากการรายงานหน้าชั้นเรียน 3. สังเกตจากการอภิปรายแสดงความคิดเห็น 4. ตรวจแบบฝึกหัด <p>สื่อการเรียนการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เอกสารเรื่อง "หมากินส้มไทย" 2. แบบบันทึกคะแนน 	<p>แถบประโยคคำถามที่ครูติดบนกระดานดำ แล้วบันทึกผลส่งครู เป็นรายบุคคล</p> <ol style="list-style-type: none"> 6. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกันแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง "หมากินส้มไทย" ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความคิดเห็น <p>ขั้นสรุป</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง "หมากินส้มไทย" เพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น 2. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง จำนวน 6 ข้อ ครูเฉลยคำตอบ ตรวจให้คะแนนแล้วแจ้งผลให้นักเรียนทราบ <p>การวัดและประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตจากการรายงานหน้าชั้นเรียน 2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็น 3. ตรวจแบบฝึกหัด <p>สื่อการเรียนการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เอกสารเรื่อง "หมากินส้มไทย" 2. แถบประโยคคำถาม

แบบฝึกหัดท้ายเรื่อง

เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. ข้อใดไม่ใช่สาระคดี

ก. เทียวเมืองไทย 71 จังหวัด	ข. พระราชนิพนธ์ไกลบ้าน
ค. ชีวิตปลาช่อน	ง. จดหมายเหตุผลลูแบร์
จ. หลายชีวิต	

2. ข้อใดเป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้เขียนเชื่อว่าสมัยก่อนมีการกินหมากจริง

ก. เพราะมีการปลูกหมากกันอย่างแพร่หลาย	
ข. เพราะหมากเป็นพืชที่ได้รับการคุ้มครองจากกฎหมาย	
ค. มีการค้นพบเมล็ดพืชจำพวกหมากที่ถ้ำผี จังหวัดแม่ฮ่องสอน	
ง. มีการค้นพบเครื่องปั้นดินเผาที่ใช้เป็นภาชนะในการบรรจุปูน	
จ. มีการพบหลักฐานที่เป็นเครื่องใช้ในการกินหมากพลู	

3. หมากพลูเกี่ยวข้องกับข้อใด

ก. เข้าพรรษา	ข. ออกพรรษา
ค. อาสาฬหบูชา	ง. วิสาขบูชา
จ. มามบูชา	

4. เหตุใดคนไทยสมัยสุโขทัยจึงนิยมปลูกหมากพลูกันมาก

ก. เพราะคนไทยสมัยก่อนนิยมกินหมาก	ข. เพราะเป็นพืชเศรษฐกิจที่ให้ราคาดี
ค. เพราะเป็นพืชที่สามารถหาเมล็ดพันธุ์ได้ง่าย	ง. เพราะเป็นพืชที่ปลูกขึ้นได้ง่าย
จ. เพราะเป็นพืชที่ได้รับการคุ้มครองให้เป็นทรัพย์สินส่วนบุคคล	

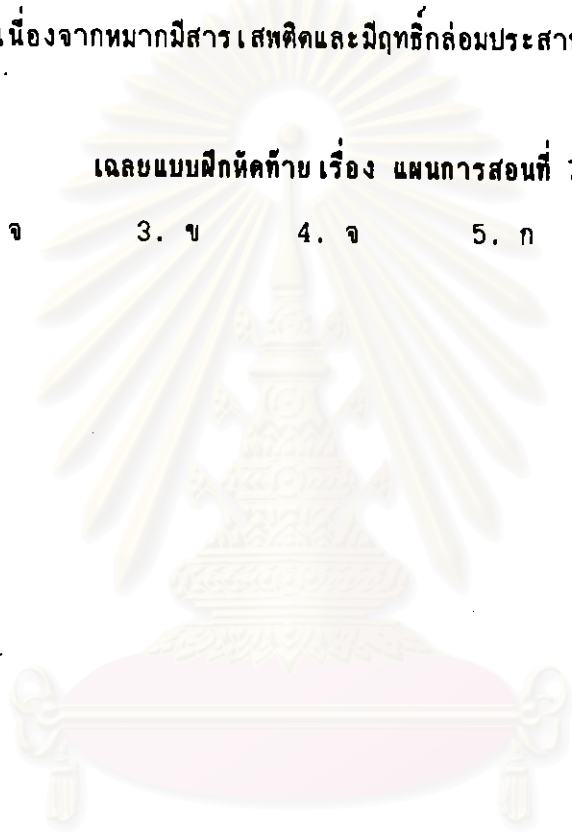
5. ในสมัยอยุธยาหมากนอกจากนำมาบริโภคแล้ว ยังได้นำมาทำสิ่งใดอีก

ก. ใช้แสดงความรักต่อกัน	ข. ใช้เป็นยารักษาโรค
ค. ใช้เป็นสิ่งแสดงฐานะของเจ้าของ	ง. ใช้เป็นเครื่องประทีนผิว
จ. ใช้เป็นเครื่องราชบรรณาการ	

6. ในสมัยรัฐบาลจอมพล ป.พิบูลสงคราม มีคำสั่งห้ามคนไทยกินหมากเพราะเหตุใด
- เพราะทำให้บ้านเมืองสกปรกเลอะเทอะ
 - เพราะการเคี้ยวหมากทำให้ฟันกลายเป็นสีดำ
 - เพราะหมากทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย
 - เพราะต้องการให้ต่างชาติยอมรับความเป็นอารยประเทศของไทย
 - เพราะเนื่องจากหมากมีสารเสพติดและมีฤทธิ์กล่อมประสาท

เฉลยแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง แผนการสอนที่ 7

1. จ 2. จ 3. ข 4. จ 5. ก 6. ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมากในสังคมไทย

การกินหมากในสังคมไทย เป็นวัฒนธรรมเก่าแก่อย่างหนึ่งที่สืบทอดกันมาเป็นเวลานานแล้ว

การกินหมากบนแผ่นดินที่เป็นประเทศไทยในปัจจุบันนี้จะเริ่มต้นเมื่อใดยังไม่เป็นที่แน่ชัด จากการขุดค้นทางโบราณคดีได้เคยพบเมล็ดพืชจำพวกหมาก ที่ถ้ำผี จังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งกำหนดอายุได้ราว 8,350-10,440 ปี แต่ก็ไม่สามารถกล่าวได้ว่า เมล็ดหมากนั้นเป็นหมากที่คนนำมากิน เพียงแต่เป็นหลักฐานยืนยันได้ว่า หมากเป็นพืชที่ขึ้นอยู่ในดินแดนนี้มาเป็นเวลานานนับหมื่นปีแล้ว

ส่วนหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ามีการกินหมากพลูอย่างแน่ชัดบนผืนแผ่นดินที่เป็นประเทศไทยในปัจจุบันเป็นหลักฐานทางโบราณคดีในสมัยลพบุรี (พุทธศตวรรษที่ 16-20) ได้มีการค้นพบเครื่องปั้นดินเผาขนาดเล็กที่มีลักษณะเฉพาะตัวทำเป็นรูปสัตว์ต่าง ๆ เช่น รูปนกยูง ลูกไก่ กระต่ายนก ช้าง อีง กบ ภายในเครื่องปั้นดินเผาเหล่านี้หลายชิ้นมีปูนสีขาวติดอยู่ข้างใน เชื่อว่าทำขึ้นเพื่อใช้บรรจุปูน จึงเรียกเครื่องปั้นดินเผาเหล่านี้ว่าเต้าปูน

หลักฐานที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ชี้ว่า มีการกินหมากอย่างแน่นอน ในสังคมไทย ได้แก่ ศิลาจารึกสมัยสุโขทัยกล่าวถึงเรื่องหมากพลูเอาไว้ นอกจากนี้ยังพบหลักฐานโบราณวัตถุที่เป็นเครื่องใช้ในการกินหมากพลู เป็นเครื่องปั้นดินเผาอีกทางหนึ่งด้วย

ศิลาจารึกหลักที่ 1 ด้านที่ 2 บรรทัดที่ 2-3 กล่าวว่า "เมืองสุโขทัยนี้ดี จึงชมสร้างป่าหมาก ป่าพลู ท่วมเมืองนี้ทุกแห่ง"

บรรทัดที่ 33-36 กล่าวว่า "เบื้องตะวันตกเมืองสุโขทัยนี้ มีพิหาร มีปุศู มีทะเลหลวง มีป่าหมาก ป่าพลู มีไร่มีนา มีถิ่นมีถ่าน มีบ้านใหญ่ บ้านเล็ก มีป่าม่วง ป่าขาม ตุงามดั่งแกลัง"

ด้านที่ 1 บรรทัดที่ 22-24 กล่าวว่า "ลูกเจ้าลูกขุนผู้ใดแล่มตาย หายกว่าเหย้าเรือน พ่อเจือ เลือค้ำมัน ช้างขอ ลูกเมีย เบี้ยข้าว ไพรฟ้า ข้าไทย ป่าหมาก ป่าพลู พ่อเจือไว้แก่ลูกมันสิ้น"

จากข้อความในศิลาจารึกดังกล่าว ทำให้มองเห็นว่าในสมัยสุโขทัย หมากพลูเป็นพืชที่ปลูกกันอย่างแพร่หลาย ทั้งยังได้รับการคุ้มครองจากกฎหมาย ในฐานะเป็นทรัพย์สินส่วนบุคคล เป็นมรดกตกทอดแก่ลูกหลาน หมากพลูจะต้องปลูกไว้เพื่อบริโภคนั่นเอง ไม่เช่นนั้นคงไม่ปลูกไว้

อย่างมากมายเป็นป่า เป็นสวนทั่วทั้งบ้านเมือง

นอกจากนั้นยังพบว่า หมากพลูเข้าไปเกี่ยวข้องกับพิธีทางศาสนาด้วย กล่าวคือ บรรทัดที่ 13-15 กล่าวว่า "เมื่อโองการพรชา กรานกรฐิน เดือนหนึ่งจึงแล้ว เมื่อกรานกรฐินมีพนมเบ็ญ พนมหมาก พนมดอกไม้"

ส่วนในสมัยอยุธยา ภูมิหลังเรื่องการกินหมากในสังคมไทยมีรายละเอียดมากขึ้น เพราะมีทั้งหลักฐานทางโบราณวัตถุและหลักฐานที่เป็นเอกสาร ทั้งเอกสารภายในและเอกสารที่ชาวต่างชาติเขียนไว้

พงศาวดารกรุงศรีอยุธยาตอนหนึ่งกล่าวถึงการกินหมากว่า ในศักราช 980 (พ.ศ. 2071) พระยาแม่อยู่หัวท้าวศรีสุทธาจันทร์ เมื่อทอดพระเนตรเห็นพันบุตรศรีเทพ แล้วเกิดความรักในตัวพันบุตรศรีเทพ "จึงสั่งสาวใช้ให้เอาเมี่ยงหมาก ห่อผ้าเช็ดหน้าไปพระราชทานพันบุตรศรีเทพ

ข้าง Nicolas Gervaise กล่าวถึงเรื่องหมาก พลู ไว้ในหนังสือชื่อ Histoire Naturelle et Politique de Royaume du Siam ว่า "คนสยามเคี้ยวพลูอยู่เสมอ และคนสยามยังเชื่อว่าเป็นอาหารประเภทกินอิมด้วย ถึงแก่กล่าวว่า แม้ไม่ได้กินขาวก็ขอให้ได้กินพลูกับหมากก็แล้วกัน"

นอกจากนั้นยังมีจดหมายเหตุของลู่แบร์ ที่ทำให้เราทราบเรื่องราวการกินหมากในสังคมอยุธยาละเอียดมากขึ้นในสมัยอยุธยา หมากถือเป็นสินค้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของราชอาณาจักร และส่งออกเป็นปริมาณมากด้วย ลู่แบร์ กล่าวว่า "ผู้ที่จะขายให้แก่ชาวต่างประเทศได้ก็มีแต่พระมหากษัตริย์องค์เดียว กรมพระคลังสินค้าหลวงเป็นผู้รับซื้อจากราษฎร นอกเหนือไปจากการชักภาษีผลหมากจากทะเลายมาได้ครบพิศดแล้วนั้น"

หลักฐานที่เป็นวัตถุในสมัยอยุธยามีหลงเหลือให้ศึกษาพอสมควร หลักฐานส่วนนี้คือภาชนะเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ใช้ในการกินหมากพลู ฝีมือช่างสมัยอยุธยา ได้แก่ พานหมาก เต้าปูนของพลู ตลับ เครื่องประกอบภาชนะใส่หมากพลู ภาชนะเหล่านี้เป็นของที่เก็บไว้ตามวัดบ้าง งามได้จากแม่น้ำบ้าง ชาวบ้านขุดดินพบบ้าง หรือจากการสำรวจและขุดแต่งทางโบราณคดี หลักฐานที่สำคัญคือการค้นพบเครื่องทองที่สันนิษฐานว่าเป็นเครื่องราชูปโภค บรรจุอยู่ในคูหาภายในพระปรางค์องค์ใหญ่ วัดราชบูรณะ ซึ่งเป็นวัดโบราณสร้างขึ้นในสมัยอยุธยา ส่วนหนึ่งของเครื่องราชูปโภคเหล่านั้นเป็นเครื่องใช้ในการกินหมากพลู ได้แก่ ชองพลู ตลับ ผอบ กระโถน พาน

นอกจากนี้ยังมีลูกหมากทำด้วยทองคำรวมอยู่ด้วย

การกินหมากยังคงเป็นวัฒนธรรมที่สืบเนื่องกันมาโดยตลอด และยิ่งทวีความเข้มข้นขึ้นในสมัยรัตนโกสินทร์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยรัชกาลที่ 5 เกิดความนิยมกินหมากกันอย่างมากในหมู่ชนชั้นสูง ภาชนะเครื่องใช้ในการกินหมากได้กลายมาเป็นเครื่องยศของผู้หญิงโดยตรง

ความนิยมกินหมากที่สืบเนื่องมาตลอดนั้นได้หยุดชะงัก ลงในสมัยรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม ซึ่งมีนโยบายปฏิวัติวัฒนธรรมเพื่อให้ประเทศไทยเป็นอารยประเทศเป็นที่ยอมรับของชาวโลก รัฐบาลจึงสั่งห้ามประชาชนกินหมากห้ามขายพลูและหมาก และห้ามทำสวนพลูสวนหมาก

เมื่อพ้นยุคจอมพล ป. รัฐบาลอนุญาตให้กินหมากได้ดังเดิม แต่จำนวนคนกินหมากก็ลดลงมาก หากแต่ทุกวันนี้ยังอาจพบเห็นการปลุกหมากได้ทั่วไปตามสวน โดยเฉพาะทางภาคใต้ ซึ่งปลุกหมากเป็นล่ำเป็นสันเพื่อการค้า มีรายงานว่า หมู่บ้านบางแห่งขายหมากได้ปีละนับสิบล้านบาททีเดียว โดยจะแปรรูปเป็นหมากแห้งส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศ เช่น อินโดนีเซีย อินเดีย บังกลาเทศ และจีน นำหมากแห้งไปใช้ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น ทำสี เครื่องสำอาง และใช้ประกอบในการทำยา ฯลฯ

สถิติจากกรมส่งเสริมการเกษตรเมื่อปี 2533-2534 ระบุว่า พื้นที่ปลุกหมากทั่วประเทศคิดเป็น 90,864 ไร่ ผลผลิตรวม 109,133 ตัน โดยเฉลี่ยพื้นที่ปลุกหมาก 1 ไร่ จะให้ผลผลิต 1,838 กิโลกรัมต่อระยะเวลา 1 ปี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอนที่ 8

เรื่อง ประวัติศาสตร์หนังตะลุง

เวลา 1 คาบ 50 นาที

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกความหมายของคำศัพท์หรือสำนวนที่อ่านพบในเรื่องได้ถูกต้อง
2. จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
3. บอกจุดประสงค์ในการแต่งได้
4. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้
5. อภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

เนื้อเรื่อง

1. สารคดี เรื่อง "ประวัติศาสตร์หนังตะลุง" จากนิตยสาร สารคดี ฉบับที่ 109 ปีที่ 10 มีนาคม 2537 มีเรื่องย่อดังนี้

หนังหรือละครเงาเป็นวัฒนธรรมเก่าแก่ของมนุษย์ ซึ่งในแต่ละประเทศจะนำหนังมาเล่นในโอกาสเฉลิมฉลองหรือสวดตีความดีของบุคคล หนังจำแนกได้เป็น 2 แบบ คือหนังสเปก และหนังออย ซึ่งก็ได้แก่หนังตะลุงทางภาคใต้ของไทย

หนังตะลุงเข้ามาสู่ประเทศไทยเมื่อใดยังไม่ทราบแน่ชัด แต่หนังตะลุงที่เล่นในปัจจุบันได้ประยุกต์มาจากหนังแขกโดยผู้ที่เป็นต้นคิดคือ นายนัยหรือหนุ่ย ซึ่งเป็นชาวบ้านดอนควนหนังที่คิดขึ้นจึงได้ชื่อว่า "หนังควน" หนังจากภาคใต้ได้เข้ามาเล่นในกรุงเทพฯ เป็นครั้งแรกในสมัยรัชกาลที่ 3 เป็นหนังที่มาจากจังหวัดพัทลุง คนกรุงเทพฯ จึงเรียกว่า "หนังพัทลุง" แล้วเพี้ยนเป็น "หนังตะลุง" คำว่า "หนังตะลุง" ยังมีผู้กล่าวว่าน่าจะมาจากเสียงตีกลองบ้าง มาจากหลักล่ำมข้างที่เรียกว่า "หลักตะลุง" บ้าง

2. คำศัพท์สำนวน ได้แก่

ได้ = ของใช้สำหรับจุดไฟ

- สมัยพุทธกาล = สมัยเมื่อพระพุทธเจ้ายังมีพระชนม์อยู่
 พราหมณ์ = คนในวรรณะที่ 1 แห่งสังคมฮินดู ผู้ที่ถือเพศไว้ผมนุ่งขาวห่มขาว
 โภชนะเนียง = ดอกไม้โพนชนิดหนึ่ง จุดลูกเป็นช่องงาม

กิจกรรมการ เรียนการสอน

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u></p> <p>ครูนำตัวหนังสือมาให้นักเรียนดู แล้วนำเสนอเกี่ยวกับหนังสือ ครูโยงเข้าสู่เรื่อง "ประวัติศาสตร์ของหนังสือ"</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนตั้งเป้าหมายต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของตน ครูแจกเอกสารเรื่อง "ประวัติศาสตร์ของหนังสือ" ให้นักเรียนอ่านแล้วให้ค้นหาคำศัพท์ที่อ่านพบในเรื่อง "ประวัติศาสตร์ของหนังสือ" บันทึกลงสมุด พร้อมทั้งอธิบายความหมาย ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมาเฉลยคำตอบ ครูอธิบายเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ให้นักเรียนแต่ละคน ตั้งคำถามจากเรื่อง "ประวัติศาสตร์ของหนังสือ" คนละ 5 ข้อ บันทึกลงสมุด ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมารายงานคำถามที่ตั้งไว้ ครูกล่าวชื่นชม เสนอแนะ 	<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u></p> <p>ครูนำตัวหนังสือมาให้นักเรียนดู แล้วนำเสนอเกี่ยวกับหนังสือ ครูโยงเข้าสู่เรื่อง "ประวัติศาสตร์ของหนังสือ"</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ครูติดบัตรคำอธิบายความหมายของคำศัพท์ในเรื่อง "ประวัติศาสตร์ของหนังสือ" ให้นักเรียนแต่ละคนแข่งกันนี้ค้นหาคำศัพท์มาใส่หน้าคำอธิบายให้ถูกต้อง นักเรียนคนใดค้นหาคำศัพท์ได้ก่อนเป็นผู้ชนะ ครูกล่าวชมเชย ครูคิดแถบประโยคคำถามเกี่ยวกับเรื่อง "ประวัติศาสตร์ของหนังสือ" บนกระดานดำ เพื่อเป็นการชี้้นำการอ่าน หลังจากนั้น ให้นักเรียนอ่านแถบประโยคคำถามที่ครูคิดบนกระดานดำ ดังนี้ <p><u>แถบประโยคคำถาม</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ในประเทศต่าง ๆ มีผู้นำหนังสือมาเล่นในโอกาสใด

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>4. ให้นักเรียนแต่ละคนจับใจความสำคัญจากเรื่อง "ประวัติศาสตร์ของหนังตะลุง" แล้วบันทึกลงสมุด ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนมารายงานหน้าชั้นเรียน ครูเสนอแนะและสรุปเพิ่มเติม</p>	<p>ข. หนังสือแบ่งออกเป็นกี่ประเภท อะไรบ้าง</p> <p>ค. หนังสือเล่มมีลักษณะอย่างไร</p> <p>ง. หนังสือของมีลักษณะอย่างไร</p> <p>จ. หนังสือตะลุงเข้ามาสู่ประเทศไทยเป็นครั้งแรกเมื่อไร</p>
<p>5. ให้นักเรียนแต่ละคนบอกจุดมุ่งหมายในการแต่งของเรื่อง "ประวัติศาสตร์ของหนังตะลุง" ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนประมาณ 5 คน ให้นักเรียนแต่ละคนบอกจุดมุ่งหมายในการแต่งของเรื่อง "ประวัติศาสตร์ของหนังตะลุง" ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปจุดมุ่งหมายในการแต่ง</p>	<p>ฉ. แต่เดิมการเล่นหนังมีลักษณะอย่างไร</p> <p>ช. ปัจจุบันการเล่นหนังตะลุงมีลักษณะอย่างไร</p>
<p>6. ให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามที่ตนเองได้ตั้งขึ้นเกี่ยวกับเรื่อง "ประวัติศาสตร์ของหนังตะลุง" บันทึกลงสมุดส่งครู</p>	<p>ซ. เหตุใดหนังที่ไปเล่นที่กรุงเทพฯ จึงเรียกว่า "หนังตะลุง"</p>
<p>7. ให้นักเรียนแต่ละคนอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง "ประวัติศาสตร์ของหนังตะลุง" ครูร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็น และสรุปเพิ่มเติม</p>	<p>3. ให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5 คน แล้วอ่านเรื่อง "ประวัติศาสตร์ของหนังตะลุง" จากเอกสารที่ครูแจกให้ หลังจากนั้นให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันจับใจความสำคัญจากเรื่อง "ประวัติศาสตร์ของหนังตะลุง" แล้วส่งตัวแทนกลุ่มออกมารายงาน ครูกล่าวชื่นชมสรุปเพิ่มเติม</p>
<p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเรื่อง "ประวัติศาสตร์ของหนังตะลุง" เพิ่มเติมด้วยปากเปล่า</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง "ประวัติศาสตร์ของ</p>	<p>4. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการแต่ง จากนั้นให้ตัวแทนของกลุ่มออกมารายงาน ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเพิ่มเติม</p> <p>5. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบ</p>

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>หนังสือ" "</p> <p>3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง จำนวน 10 ข้อ ครูเฉลยคำตอบ และตรวจให้คะแนน นักเรียนเปรียบเทียบคะแนนที่ทำได้อีกกับคะแนนเป้าหมายที่ตั้งไว้แล้วประเมินความก้าวหน้าในการอ่านของตนเอง</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> สังเกตจากการรายงานหน้าชั้นเรียน สังเกตจากการตั้งคำถามและตอบคำถาม สังเกตจากการอภิปรายแสดงความคิดเห็น ตรวจสอบผลงาน ตรวจแบบฝึกหัด <p>สื่อการเรียนการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> เอกสารเรื่อง "ประวัติศาสตร์ของหนังสือ" ตัวหนังสือ แบบบันทึกคะแนน 	<p>คำถามจากแถบประโยคคำถามเกี่ยวกับเรื่อง "ประวัติศาสตร์ของหนังสือ" ที่ครูติดบนกระดานดำ บันทึกลงสมุด ครูสุ่มตัวอย่างให้ตัวแทนของกลุ่มออกมาเฉลยคำตอบ ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายซักถามเกี่ยวกับคำตอบที่ได้</p> <p>6. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง "ประวัติศาสตร์ของหนังสือ" นักเรียนร่วมกันสรุปเพิ่มเติม</p> <p>ขั้นสรุป</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเรื่อง "ประวัติศาสตร์ของหนังสือ" เพิ่มเติมด้วยปากเปล่า ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง "ประวัติศาสตร์ของหนังสือ" ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง จำนวน 10 ข้อ ครูเฉลยคำตอบตรวจให้คะแนน แล้วจึงผลิให้นักเรียนทราบ <p>การวัดและประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> สังเกตจากการรายงานหน้าชั้นเรียน

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
	<p>2. สังเกตจากการอภิปรายแสดงความ คิดเห็น</p> <p>3. ตรวจสอบคงาน</p> <p>4. ตรวจสอบแบบฝึกหัด</p> <p><u>สื่อการเรียนรู้การสอน</u></p> <p>1. เอกสารเรื่อง "ประวัติศาสตร์ ของหนังตะลุง"</p> <p>2. ตัวหนังตะลุง</p> <p>3. แถบประโยคคำถาม</p> <p>4. บัตรคำศัพท์</p>

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบฝึกหัดท้ายเรื่อง

บิต / หน้าข้อความที่ถูกต้อง X หน้าข้อความที่ผิด

-1. ชาวอินเดียเรียกหนังว่า "ฉาขานาฏกะ"
-2. ชาวอียิปต์จะใช้หนังเป็นเครื่องเฉลิมฉลองความสำเร็จหลังจากทำสงครามชนะ
-3. หนังที่มีรูปร่างใหญ่ ส่วนแขนติดกับลำตัว เคลื่อนไหวไม่ได้ เรียกว่า หนังของ
-4. หนังตะลุงที่เล่นทางภาคใต้ของไทย เป็นหนังที่มีลักษณะแบบหนังของ
-5. การเล่นหนังตะลุงในปัจจุบันประยุกต์มาจากหนังชวา
-6. บางคนเชื่อว่า คำว่า "หนังตะลุง" มาจากเสียงตีกลองที่ดัง "ตะลุง ตะลุง
ตุง ตุง"
-7. ตัวหนังในสมัยเดิม จะใช้เชือกร้อยตรงส่วนหัวของตัวหนังสำหรับจับถือ
-8. หนังได้ถูกจำแนกเป็น 2 แบบคือ หนังสเบกและหนังของ
-9. หนังตะลุงของลาวและหนังตะลุงของไทย มีลักษณะเหมือนกัน
-10. หนังตะลุงเริ่มมีมาตั้งแต่สมัยทวาราวดี

เฉลยแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง แผนการสอนที่ 8

1. /	2. x	3. x	4. /	5. /	6. /
7. /	8. /	9. /	10. x		

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติศาสตร์ของหนังตะลุง

หนัง หรือละครเงา (Shadow Plays) เป็นวัฒนธรรมเก่าแก่ของมนุษยชาติ เมื่อครั้งพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราชได้ชัยชนะแก่อียิปต์ ก็ใช้หนังเป็นเครื่องเฉลิมฉลองความสำเร็จ และประกาศพระเกียรติคุณของพระองค์ ในอินเดียสมัยพุทธกาล พวกพราหมณ์ใช้หนังที่อินเดีย เรียกว่า "ฉายานาฏกะ" เล่นบูชาเทพเจ้า และสวดวิปริบรุษตามเค้าเรื่องมหากาพย์รามายณะ ในจีนสมัยจักรพรรดิหวงตี้ พวกนักพรตลัทธิเต๋าได้เล่นหนังสุดดีคุณธรรมความดีของสนมผู้หนึ่ง แห่งจักรพรรดิพระองค์นี้ในวาระที่นางวายชนม์ สมัยหลัง ๆ มาหนังแพร่หลายมาก โดยเฉพาะในเอเชียอาคเนย์มีเกือบทุกประเทศซึ่งจำแนกได้ 2 แบบ แบบหนึ่งรูปหนังมีขนาดใหญ่ ส่วนแขนติดกับลำตัวเคลื่อนไหวไม่ได้ คือ หนังสเบก (Sbek) ของเขมรและหนังใหญ่ของไทย อีกแบบหนึ่งรูปหนังมีขนาดเล็กกว่าแบบแรก แขนมีรอยต่อกับลำตัวเคลื่อนไหวได้ คือ หนังอบอง (Ayong) ของเขมร หนังที่เล่นในชวา บาหลี มาเลเซีย สิงคโปร์ ลาว และหนังตะลุง ที่เล่นอยู่ในภาคใต้ของประเทศไทย

หนังตะลุงเข้าสู่ประเทศไทยเป็นครั้งแรกเมื่อใดนั้น ยังหาข้อยุติที่แน่ชัดไม่ได้ แต่คงไม่เกินพุทธศตวรรษที่ 17 เพราะตามคำบอกเล่าซึ่งนายหนังตะลุงรุ่นเก่าถ่ายทอดไว้เป็นบทไหว้ครูหนัง ต่างกล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า หนังมีมาแต่ครั้งสมัยศรีวิชัย แต่ขั้นแรกรูปแบบการละเล่นจะเป็นอย่างไรไม่ทราบได้ เท่าที่ปรากฏในสมัยต้นรัตนโกสินทร์ ดังความเล่าต่อ ๆ กันว่า เดิมหนังเล่นบนพื้นดินในที่ลานเตียนโล่งแจ้ง ไม่ยกโรงจึงจอบ่างทุกวันนี้ เล่นทั้งกลางวันและกลางคืน หนังที่เล่นกลางคืนจะใช้วิธีส่องไฟหรือใช้ไฟขนาดใหญ่เรียกว่า "ใต้หน้าช้าง" สำหรับให้แสงสว่าง รูปหนังแกะด้วยหนังวัว หนังควาย ขนาดรูปใหญ่สูงแค่อก ไม่ใช่ไม้ตัดบดตีตัวหนังสำหรับจับเชิด แต่จะใช้เชือกร้อยตรงส่วนหัวของตัวหนังสำหรับจับถือ

ต่อมาหนังแขก (หนังชวา) เข้ามาเล่นในภาคใต้และเลียบขึ้นไปถึงกรุงเทพฯ ดังปรากฏหลักฐานในขุนช้างขุนแผนตอนทำศพนางวันทองว่า

"ไฟพะเนียงเสียงพลูช่องระทา

พวกหนังเรียกหามาตั้งจ้อ

เหล่าเจ้าพวกหนังแขกแทรกเข้ามา

พิศดูตามันปอหลอ

รูปร่างโสมมผมหิงกอ

จุมกโด่งโค้งคอเหมือนเปรตป็น"

หนังแขกเป็นหนังตัวเล็ก เล่นบนโรง ไม่ลำบากยุ่งยากอย่างที่เคยเล่นมา จึงมีผู้คิดเอาอย่าง ประยุกต์ประสมประสานเข้ากับหนังแบบเดิม โดยปลูกโรงยกพื้นสูง ใช้เสา 4 เสา หลังคาแบบเพิงหมาแหงน ใช้ผ้าขาวเป็นจอสำหรับเชิดรูป ดูเพียงเงาของรูปซึ่งเกิดจากไฟส่องด้านหลัง และฟังคำพากย์ ไม่ต้องดูลีลาท่าทางของผู้เชิด

ตามตำนานหนังตะลุงระบุว่า ผู้เป็นต้นคิดหนังแบบนี้คือ นายนุ้ยหรือนุ้ย บ้างว่าเป็นชาวบ้านควนมะพร้าว อำเภอเมืองพัทลุง บ้างว่าเป็นชาวบ้านดอนควน อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง หนังสือที่คิดขึ้นจึงได้ชื่อว่า "หนังควน ตามถิ่นกำเนิด แต่บางท่านว่า ที่เรียกหนังควน เพราะสถานที่เล่นต้องเลือกที่เนิน ซึ่งภาคใต้เรียกว่า "ควน"

หนังจากภาคใต้ได้เข้าไปเล่นในกรุงเทพฯ ครั้งแรกสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยพระยาพัทลุง (เผือก) นำไปเล่นแถวนางเลิ้ง หนังที่เข้าไปครั้งนั้นไปจากจังหวัดพัทลุง คนกรุงเทพฯ จึงเรียก "หนังพัทลุง" แล้วเสียงเพี้ยนเป็น "หนังตะลุง" ในภายหลังคณะหนังที่เข้าไปเล่นครั้งนั้นเข้าใจว่าจะเป็น "หนังทองเกี้ยว" เป็นหนังคณะที่ 3 สืบจากหนังนุ้ย ดังบทไว้ครุหนังสำนวนหนึ่งว่า

"ท่านนายนุ้ยที่หนึ่งถึงที่สอง

นายหนักทองสานุศิษย์คิดฝึกฝน

เที่ยวเล่นการงานสนุกทุกตำบล

จนฝูงชนเขากระเดื่องเลื่องลือดัง

แม้มีการสิ่งไว้ในจังหวัด

ไม่ต้องขัดแคล้วคล่องต้องรับหนัง

นายหนักทองเด่นดีมีชื่อเสียง

จนกระทั่งถึงตายเสียหลายปี

นายทองเกี้ยวที่สามขึ้นตามต่อ

วิชาพอเชิดยักษ์ชักราช"

นอกจากชื่อ "หนังควน" ที่ต้องเล่นบนเนิน และชื่อ "หนังพัทลุง" แล้วเกี่ยวกับคำว่า "หนังตะลุง" นี้ ยังมีที่มาที่มีผู้เคยกล่าวไว้อีกคือ กลุ่มหนึ่งคิดว่ามาจากเสียงตกลองหนังดัง "ตะลุง

ตะลุง ตุงตุง" เพราะแต่เดิมเป็นธรรมเนียมของพวกเล่นหนัง เมื่อเดินทางไปถึงบ้านคนรับงาน จะเข้าไปในรั้วบ้านก่อนเจ้าของบ้านออกมาต้อนรับไม่ได้ จึงต้องตีกลองเรียกเขาออกมา อีกกลุ่มเชื่อว่า ชื่อนี้มาจากหลักสามข้าง ซึ่งเรียกกันว่าหลักตะลุง เพราะในสมัยก่อนมักใช้หลักสามข้างทำเป็นเสาขึงจอเล่นหนังตะลุงด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอนที่ ๑

เรื่อง เรื่องสั้น "จันทร์เจ้าขา"

เวลา 1 คาบ 50 นาที

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับหลักการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว
2. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับงานเขียนประเภทเรื่องสั้น
3. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกหลักการอ่านออกเสียงร้อยแก้วได้
2. อ่านออกเสียงร้อยแก้วได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน
3. อธิบายลักษณะของเรื่องสั้นได้
4. จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
5. บอกแก่นเรื่องจากเรื่องที่อ่านได้
6. บอกลักษณะนิสัยตัวละครได้
7. บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่านได้
8. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้

เนื้อเรื่อง

1. หลักการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว

- ชัดเจน
- ถูกต้อง
- คล่องแคล่ว
- ฟังแล้วเกิดภาพพจน์
- ได้รส
- ได้อารมณ์

2. เรื่องสั้น หมายถึง เรื่องซึ่งบรรจุค่าประมาณ 1,000 คำ ถึง 1,000 คำ เป็นเรื่องที่น่าสนใจเพียงอย่างเดียวในเวลาตั้งแต่ 5-40 นาที เรื่องสั้นต้องมีเค้าเรื่องที่กระชับ ใช้ตัวละครเพียง 2-3 ตัว มีเหตุการณ์สำคัญอย่างเดียว และการกระทำของตัวละครจะต้องมุ่งไปสู่จุดสุดยอด (Climax) ของเรื่อง

องค์ประกอบของเรื่องสั้น ได้แก่ โครงเรื่อง ตัวละคร สำนวน ฉาก บทสนทนา และความคิดเห็นของผู้แต่ง

3. เรื่องสั้น "จันทร์เจ้าขา" จากหนังสือรวมเรื่องสั้นชุด ครีบทัก ของประภัสสร เสวิกุล มีเรื่องย่อ ดังนี้

ในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ตอนเช้า ๆ จะมีพ่อค้า แม่ค้า นำของมาขายกันมากมายที่ตลาด ผู้เป็นเจ้าของตลาดแห่งนี้ คือ ขุนรอนา ซึ่งจะให้พ่อค้าแม่ค้าเหล่านี้มาเช่าที่ขายของ นอกจากนี้ขุนรอนา ยังออกเงินให้กู้ ขุนรอนาเป็นคนที่ร่ำรวยที่สุดในหมู่บ้าน ชาวบ้านจึงเกรงกลัวขุนรอนามาก เนื่องจากทุกคนในหมู่บ้านเป็นลูกหนี้ของขุนรอนาทิ้งสิ้น ยกเว้นตาเรือง วันใดที่ใครทำให้ขุนรอนาไม่พอใจ ขุนรอนาก็จะแกล้งโดยการขึ้นค่าเช่าที่ และเรียกเก็บดอกเบี้ยโดยไม่ยอมให้มีการผิดผ่อน ซึ่งทำให้ชาวบ้านต่างได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก ทุก ๆ คนต่างหมดที่ทางท่ามาหากินหมดอาลัยตายอยากไปตาม ๆ กัน แต่แล้วตาเรืองก็เป็นผู้ที่ทำให้ตลาดเกิดความคึกคักขึ้นมาอีกครั้ง จนกระทั่งขุนรอนามาพบ เกิดปะทะคารมกับตาเรือง ขุนรอนาได้รับความอับอายเป็นอย่างมาก จากเหตุการณ์นี้ทำให้ชาวบ้านทุกคนต่างมีกำลังใจรวมกลุ่มกันไปร้องเรียนที่อำเภอว่า ขุนรอนาฉ้อโกง ขูดรีด ทำให้ขุนรอนาต้องย้ายตัวเองออกไปจากหมู่บ้าน หลังจากนั้นไม่นานตาเรืองก็สิ้นชีวิตลง ชาวบ้านต่างก็ช่วยกันทำศพให้ตาเรืองอย่างยิ่งใหญ่

4. แก่นเรื่อง ได้แก่ 1) การต่อสู้เพื่อสิทธิของตนเอง 2) การเอาวัดเอาเปรียบ ขูดรีด

5. ลักษณะนิสัยของตัวละคร ได้แก่

- ขุนรอนา - เสียดัง วางอำนาจ ขี้เหนียว ใจดำ ไม่เห็นแก่ผู้อื่น เอาวัดเอาเปรียบ ไม่มีเมตตา

- ตาเรือง - อารมณ์ดี ไม่เกรงกลัวใคร สงบเสถียร เข้มแข็ง พยายามหาสภาพความเป็นอยู่ของตนเอง รักสันโดษ และชอบช่วยเหลือผู้อื่น

6. ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

- การทำสิ่งใดด้วยความพร้อมเพรียงย่อมทำให้งานนั้นประสบผลสำเร็จ

- เราควรจะลุกขึ้นมาสู้เพื่อความถูกต้องโดยไม่ต้องเกรงกลัวใคร

กิจกรรมการเรียนรู้

เทคนิคทำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u> ครูนำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับวิถีชีวิตของ คนในชนบท ครูโยงเข้าสู่เรื่อง "จันทร์เจ้าขา"</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ให้นักเรียนตั้งเป้าหมายในการอ่าน ของตนเอง ครูนำเทปตัวอย่างการอ่านร้อยแก้ว มาให้ให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนสังเกตหลัก หรือวิธีในการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว ครูสุ่ม ตัวอย่างนักเรียนขึ้นมาอธิบายหลักการอ่าน ครูติชมแล้วสรุปเพิ่มเติม โดยใช้แผนภูมิสรุป หลักการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว ครูแจกเรื่องสั้นเรื่อง "จันทร์เจ้าขา" แล้วสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมาอ่านออกเสียง ร้อยแก้ว ครูกล่าวติชมและแสดงความคิดเห็น ให้นักเรียนพิจารณาเรื่อง "จันทร์ เจ้าขา" แล้วบอกลักษณะของเรื่องสั้น และ องค์ประกอบของเรื่องสั้น ครูสุ่มตัวอย่าง นักเรียนขึ้นมารายงาน ครูอธิบายเพิ่มเติมให้ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ให้นักเรียนแต่ละคนตั้งคำถามจาก 	<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u> ครูนำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับวิถีชีวิตของ คนในชนบทครูโยงเข้าสู่เรื่อง "จันทร์เจ้าขา"</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ครูอธิบายหลักการอ่านร้อยแก้วโดย ใช้แผนภูมิสรุปหลักการอ่านร้อยแก้ว แล้วให้ นักเรียนช่วยกันบอกหลักการอ่านออกเสียง ร้อยแก้วที่ถูกต้อง ครูกล่าวชมเชย ครูนำเทปตัวอย่างการอ่านร้อยแก้ว มาเปิดให้นักเรียนฟัง แล้วครูแจกเอกสารเรื่อง "จันทร์เจ้าขา" ให้นักเรียนฝึกอ่านพร้อม ๆ กัน จากนั้นครูสุ่มตัวอย่าง นักเรียนขึ้นมาให้อ่าน ร้อยแก้วเป็นรายบุคคลครูกล่าวติชมเสนอแนะ ครูอธิบายลักษณะของเรื่องสั้นให้ นักเรียนฟังจากนั้นให้นักเรียนร่วมกันสรุป เกี่ยวกับลักษณะของเรื่องสั้น ครูสรุปเพิ่มเติม ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มกลุ่มละ 5 คน ให้อ่านแถบประโยคคำถามจากเรื่อง "จันทร์เจ้าขา" ที่ครูติดบนกระดานดำ เพื่อเป็น การชี้แจงการอ่านครั้งนี้

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>เรื่อง "จันทร์เจ้าขา" เป็นรายบุคคล คนละ 5 ข้อ บันทึกลงสมุดหลังจากนั้นให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่อง "จันทร์เจ้าขา" บันทึกลงสมุด ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมารายงาน ครูติชม และสรุปเพิ่มเติม</p> <p>6. ให้นักเรียนค้นหาแก่นเรื่องของเรื่อง "จันทร์เจ้าขา" ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นรายงานเกี่ยวกับแก่นเรื่อง ครูติชม และกล่าวเพิ่มเติมเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น</p> <p>7. ให้นักเรียนพิจารณาลักษณะนิสัยตัวละครที่ปรากฏในเรื่องครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นรายงานลักษณะนิสัยตัวละคร ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและกล่าวเพิ่มเติมเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น</p> <p>8. ให้นักเรียนแต่ละคนเสนอข้อคิดเห็นที่ได้จากเรื่อง "จันทร์เจ้าขา" ครูร่วมเสนอข้อคิดเห็นจากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากเรื่อง "จันทร์เจ้าขา"</p> <p>9. ให้นักเรียน แต่ละคนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่อง "จันทร์เจ้าขา" จากคำถามที่ตนเองตั้งขึ้นบันทึกลงสมุดส่งครู</p> <p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง "จันทร์เจ้าขา" เพิ่มเติมเพื่อ</p>	<p><u>แถบประโยคคำถาม</u></p> <p>ก. เหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้นที่ใด ข. เรื่อง "จันทร์เจ้าขา" กล่าวถึงใคร ค. ตาเรื่องได้กระทำสิ่งใดไว้ เมื่อเสียบชีวิตชาวบ้านจึงจัดงานศพให้อย่างไร ง. ขุนรอนาเป็นใครมีลักษณะนิสัยอย่างไร จ. เหตุใดชาวบ้านจึงเกรงกลัวขุนรอนาเป็นอย่างมาก ช. ในตอนท้ายของเรื่อง ขุนรอนาเป็นอย่างไร</p> <p>5. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มอ่านเรื่อง "จันทร์เจ้าขา" แล้วช่วยกันจับใจความสำคัญ บันทึกลงสมุด ครูเรียกตัวแทนกลุ่มขึ้นมารายงาน ครูกล่าวติชมและสรุปใจความสำคัญของเรื่องจันทร์เจ้าขาเพิ่มเติม</p> <p>6. ให้นักเรียนแต่ละคนพิจารณาแก่นเรื่องจากเรื่อง "จันทร์เจ้าขา" โดยครูเป็นผู้คอยเสนอแนะให้ความคิด หลังจากนั้นให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมารายงานเกี่ยวกับแก่นเรื่อง ครูอธิบายเพิ่มเติม</p> <p>7. ให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมาจับสลากตัวละคร กลุ่มใดได้ตัวละครใดก็ให้อธิบายลักษณะนิสัยของตัวละครนั้น แล้วให้ตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้นเรียน ครูและนักเรียน</p>

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>ทำให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้จากเรื่อง คือ "การทำสิ่งใดด้วยความพร้อมเพรียงย่อมทำให้งานนั้นประสบผลสำเร็จ"</p> <p>3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง จำนวน 7 ข้อ ครูเฉลยคำตอบและตรวจให้คะแนน นักเรียนเปรียบเทียบคะแนนที่ทำได้กับคะแนนเป้าหมายที่ตั้งไว้ แล้วประเมินความก้าวหน้าในการอ่านของตนเอง</p> <p><u>การวัดและการประเมินผล</u></p> <p>1. สังเกตจากการตั้งคำถามและตอบคำถาม</p> <p>2. สังเกตจากการรายงานหน้าชั้นเรียน</p> <p>3. สังเกตจากการอภิปรายแสดงความคิดเห็น</p> <p>4. ตรวจแบบฝึกหัด</p> <p><u>สื่อการเรียนการสอน</u></p> <p>1. เทปการอ่านร้อยแก้ว</p> <p>2. แผนภูมิหลักการอ่านร้อยแก้ว</p> <p>3. เอกสารเรื่อง "จันทร์เจ้าขา"</p> <p>4. แบบบันทึกคะแนน</p>	<p>ร่วมกันอภิปรายแล้วครูกล่าวสรุปเพิ่มเติม</p> <p>8. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันหาข้อคิดเห็นที่ได้จากเรื่อง "จันทร์เจ้าขา" แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน ครูช่วยเสนอข้อคิดเห็น และกล่าวสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่อง "จันทร์เจ้าขา"</p> <p>9. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถามจากแถบประโยคคำถามที่ครูติดบนกระดานดำ บันทึกลงสมุดส่งครูเป็นรายบุคคล</p> <p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง "จันทร์เจ้าขา" เพิ่มเติม</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้จากเรื่อง คือ "การทำสิ่งใดด้วยความพร้อมเพรียงย่อมทำให้งานนั้นประสบผลสำเร็จ"</p> <p>3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง จำนวน 7 ข้อ ครูตรวจแบบฝึกหัดให้คะแนนแล้วแจ้งผลให้นักเรียนทราบ</p> <p><u>การวัดผลและประเมินผล</u></p> <p>1. สังเกตจากการรายงานหน้าชั้นเรียน</p>

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
	<p>2. สังเกตจากการอภิปรายแสดงความ คิดเห็น</p> <p>3. ตรวจสอบแบบฝึกหัด</p> <p><u>สื่อการเรียนการสอน</u></p> <p>1. เทปการอ่านร้อยแก้ว</p> <p>2. แผนภูมิหลักการอ่านร้อยแก้ว</p> <p>3. เอกสารเรื่อง "จันทร์เจ้าขา"</p> <p>4. แถบประโยคคำถาม</p> <p>5. ฉลากตัวละคร</p>

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบฝึกหัดท้ายเรื่อง

เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. ข้อใดอ่านถูกต้อง
 - ก. กรมการ อ่านว่า กรม-กาน
 - ข. กาลเวลา อ่านว่า กา-ละ-เว-ลา
 - ค. ชินชา อ่านว่า ชิน-นะ-สา
 - ง. โทมัส อ่านว่า โท-มะ-นัค
 - จ. บำราบ อ่านว่า บำ-ราบ

2. ข้อใดไม่ใช่องค์ประกอบของเรื่องสั้น

ก. ฉาก	ข. เนื้อเรื่อง
ค. โครงเรื่อง	ง. บทสนทนา
จ. ฉากในเรื่อง	

3. เหตุใดในสมัยก่อนเด็กจึงต้องไว้ผมแกละ

ก. เป็นประเพณี	ข. จะได้เป็นเด็กว่านอนสอนง่าย
ค. เพื่อรักษาขวัญให้อยู่กับตัว	ง. เพื่อให้เป็นศิริมงคลแก่ตัว
จ. เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บ	

4. "ม้าก้านกล้วย" ในเรื่อง "จันทร์เจ้าขา" หมายถึงข้อใด

ก. ของเล่นชนิดหนึ่งทำจากต้นกล้วย	ข. สัตว์สี่เท้าชนิดหนึ่ง
ค. ชื่อที่ใช้เรียกรถสมัยโบราณ	ง. ต้นกล้วย
จ. ทั้งข้อ ก. และ ง.	

5. ขุนรอนาข่าออกไปจากหมู่บ้านด้วยเหตุผลใด

ก. เกิดความอับอายที่ถูกล้อเลียน	ข. รังเกียจตาเรื่อง
ค. ไม่มีผู้ใดให้ความช่วยเหลือ	ง. ถูกชาวบ้านขับไล่
จ. ถูกร้องเรียนเรื่องฉ้อโกง ขูดรีด	

จันทร์ เจ้าขา

ดูเหมือนผมยังไม่เคยเล่าเรื่องขุนรอนฯ กับตาเรื่องให้คุณฟัง

มันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นร่วม 30 ปีมาแล้ว สมัยที่ผมยังเป็นเด็กไว้ผมแกละ นุ่งกางเกง
ตุตปะรูปไบโพธิ์ ควบม้าก้านกล้วยปลูเลง ๆ เอาทางมะพร้าวตัดเป็นรูปปืนไล่ยิงเพื่อน แป้ง-แป้ง
จากหัวตลาดยันท้ายตลาด

ที่ผมพูดถึงตลาดก็เพราะเป็นสิ่งเดียวในหมู่บ้านที่พอจะอดกับใคร ๆ ได้บ้าง แม้ว่า
ตัวตลาดจะเป็นโรงยาวโล่ง ๆ หลังคามุงด้วยสังกะสีที่ผุกร่อนด้วยกาลเวลา พื้นเป็นดินซึ่งแข็ง
จนเจ็บตีนในหน้าแล้ง และเฉอะแฉะเป็นเลนคมในหน้าฝน... มีแค่รำไม้ไผ่ไข้ไข้วางเรียงสองข้าง
ทางเดิน ให้พ่อค้าแม่ค้าเอาสินค้าของตนมากองขาย

หมู่บ้านเราจะติดตลาดเฉพาะตอนเช้า ตั้งแต่เช้ามีคไปจนสาย.. เมื่อตลาดวายก็จะ
กลายเป็นที่วิ่งเล่นของพวกเด็ก ๆ ... วันไหนมีรถขายยาเข้ามา เสียงเพลงร่าว่องและเสียงอู้อี้
ของโฆษกจะเรียกเร้าให้คนแหบจะทั้งหมู่บ้านมาชุมนุมกันอยู่ที่ตลาด เพื่อฟังโฆษณาสรรพคุณยาแก้
ปวดแก้ไขครอบจักรวาล และยาถ่ายพยาธิที่มีขวดใส่พยาธิตัวสีดำให้เห็นเป็นประจักษ์พยาน สลับ
กับการเปิดแผ่นเสียงแว่ว ๆ .. ตกคึก มีเสียงเครื่องปั่นไฟดังขึ้น ชาวบ้านก็จะอ้อมลูกจูงหลานออก
มานั่งหน้าสลอนอยู่บนลานดินหน้าตลาดเพื่อดูหนังไทยที่รถขายยานำมาฉาย

บ้างบางวัน ตลาดก็กลายเป็นโรงลิเก... พวกลิเกแร่จะกันฉากที่ท้ายตลาด ตีกลอง
ตุ้ม ๆ ตั้งแต่เย็น ตัวพระตัวนางที่แต่งหน้าแต่งตาแล้วนุ่งผ้าขาวม้าหรือกระโจมอกล้อมวงเป็น
ข้าวเหนียวจิ้มแจ่วอยู่หลังฉาก ก่อนจะทรงเครื่องเป็นท้าวพระยามหากษัตริย์ตามท้องเรื่อง

บางวันตลาดก็กลายเป็นสุขศาลาบ่อย ๆ เมื่อสาธารณสุขอำเภอตั้งกองฉีดยาปลุกผี..
และบางวันก็แหบจะกลายเป็นที่ว่าการอำเภอไปเลย เมื่อพวกเจ้านายมาเรียกประชุมออกคำสั่ง
ให้ชาวบ้านทำโน่นทำนี่ ตามคำสั่งที่รับมาจากเจ้านายของพวกเขาเจ้านายอีกทอดหนึ่ง

เมื่อเป็นเช่นนี้จะไม่ให้ผมภูมิใจกับตลาดของหมู่บ้านได้อย่างไร

แต่คนที่ภูมิใจในตลาดแห่งนี้ยิ่งกว่าใครในหมู่บ้าน ก็คือขุนรอนฯ

ในหมู่บ้านเรา ตลอดจนหมู่บ้านใกล้เคียงเลยไปถึงเขตอำเภอ ไม่มีใครที่ไม่รู้จัก
ขุนรอนฯ แต่ดูเหมือนว่าจะไม่มีใครสักคนที่รู้จักกันอย่างจริงจัง จนถึงทุกวันนี้ผมก็ไม่เคยทราบ
ราชทินนามที่สมบูรณ์ของแก

พอเล่าว่า ขุนรอนาเป็นนายตำรวจเก่า เมื่อปลดเกษียณแล้วก็เข้ามาจับจองที่ดิน แถบหมู่บ้านเรา ซึ่งสมัยนั้นยังไม่มีโฉนดหรือเอกสารรับรองการทำกินอย่างเป็นทางการเป็นเรื่องเป็นราว

...ขุนรอนา จึงมีที่ดินมากมาย โดยตัวเองไม่เคยลงแรงปลูกพืชผักอะไร นอกจากคอยเก็บค่าเช่าที่กับออกเงินให้กู้... ในขณะที่ชาวบ้านพากันยากจนลง เป็นหนี้สินรุงรัง ขุนรอนา ก็ร่ำรวยขึ้นเรื่อย ๆ มีเงินปลูกเรือนไม้กระดานหลังใหญ่ ปลูกตลาด ปลูกห้องแถว ฯลฯ

ยายแพ่ง หมอนวดที่เข้าออกออกในบ้านขุนรอนา เป็นประจำเคยคุยให้ฟังว่าบ้านขุนรอนา นั้น หัวกะโหลกไม่เคยแห้ง กระเดี้ยวพวกเจ้านายแฉะมาหา กระเดี้ยวชาวบ้านมาส่งดอกหรือผักนี้ สมภารวัดเหนือวัดใต้เที่ยวกันมาบอกบุญไม่ว่างเว้น แม้กระทั่งนายช่องเสือปล้นทั้งหลายก็ยังเวียนกันมาพึ่งพาอาศัย...และยายแพ่งเป็นคนที่ยืนยันว่าขุนรอนา ไม่ได้เป็นตำรวจแต่เคยทำงานที่ศาลากลาง

ภาพของขุนรอนา ที่ผมจำได้ติดตาก็คือ คนแก่รูปร่างใหญ่ หัวล้านเลี่ยน ไว้หนวดเพิ่ม...ขุนรอนา มักจะใส่เสื้อราชปะแตนสีขาว นุ่งกางเกงขาขาวแบบฝรั่ง และสวมรองเท้าหนัง...สิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับแกก็คือไม้เท้าหัวเหลี่ยมเงินวาววับ

ท่าเดินของขุนรอนา ก็เป็นลักษณะที่แปลกไปจากคนอื่น...นั่นคือ แกจะบิดตัว ออกตั้งไหล่ตรง และเชิดหน้า พลางขยับไม้เท้าในมือ เข้ากับจังหวะที่ก้าวเดิม...คู่มือผายและมีสง่า น่าเกรงขาม

ขุนรอนา เป็นคนพูดเสียงดัง ขนาดเด็ก ๆ ที่ขวัญอ่อนตกใจร้องไห้จ้า...เมื่อประกอบกับกิตติศัพท์ต่าง ๆ ของแกด้วยแล้ว ชื่อของขุนรอนา ก็สามารถใช้เป็นคำขู่เด็ก ๆ ในหมู่บ้านให้ยุติการเล่นซุกซนหรือโยเยแงงได้อย่างชะงัด

ใช้แต่เด็ก ๆ แม้ผู้ใหญ่เอง พอเห็นแกเดินมาแต่ไกล ที่กำลังเอะอะโววายาก็กลับสงบเงียบ แม้แต่คนเมาก็ว่ากันว่ายังหายเมาเป็นปลิดทิ้ง

แต่เห็นจะมีอยู่เพียงคนเดียวในหมู่บ้านที่ไม่เคยรับรู้ความยิ่งใหญ่ของขุนรอนา คนคนนั้น ก็คือ...ตาเรือ

ตาเรือเป็นคนเก่าคนแก่ของหมู่บ้าน ว่ากันว่าแกเป็นพวกลาวโซ่งอพยพมาจากเมืองเพชรฯ ตั้งแต่เริ่มแตกพวน...ตาเรือเคยบวชอยู่วัดได้หลายพรรษา ลือกันว่าแกมีวิชาเล่นแร่แปรธาตุ ถลุงปรอทเป็นทองคำ ซึ่งไม่เคยมีใครรู้ว่าแกทำได้สำเร็จหรือไม่...แต่เมื่อร้อนวิชาหนักเข้า แกก็สึกออกมาปลูกกระต๊อบอยู่ในดงกล้วยตานีท้ายวัดได้

พวกเขาเด็ก ๆ เชื่อกันว่ากระต๊อบตาเรื่อนั้น ปลุกด้วยไม้กระดานโลงผี และแกมีนางพรายตานีเป็นเมีย

ตาเรื่อนมีชีวิตอยู่ด้วยข้าวกันบาตรพระ กับส้มสุกลูกไม้ที่ชาวบ้าน โยนให้เป็นทาน... เมื่อผมจำความได้นั้น ตาเรื่อนอายุในราว 50 กว่า ๆ รูปร่างผอมซูบซีด แขนขาแก้งก้างเหมือนนกกระยาง ผมชาวโพลนยาวรุงรัง สวมเสื้อผ้าสกปรกขาดวิน เดินก้มหน้างุด ๆ พิมพ์อะไรอยู่คนเดียว

สมบัติชิ้นเดียวที่ตาเรื่อนมีอยู่ ก็คือบ้องกัญชาประดับประดาด้วยเหรียญบาทและฝาเบียร์จนรุงรัง... บ้องกัญชาอันนี้ไม่เคยอยู่ห่างตัวแกแม้แต่วันพระที่แกจะนั่งพับเพียบ พนมมือแต่ ฟังพระเทศน์ อยู่ที่เชิงบันไดศาลา...

"เป็นอย่างตาเรื่อนเสียเลยมันก็ดี..." หลวงลุงเฉวียง พระนักเทศน์ฝีปากกล้ายกเอาตาเรื่อนเป็นปูจวนในการเทศน์กัณฑ์หนึ่ง

"ใครจะขึ้นข้างลงม้า ใครจะขึ้นค้ำเขานาขึ้นอัตราดอกเบี้ย... ก็ไม่ต้องรู้ร้อนรู้หนาว" คำวิเศษนากระทบกระเทียบของหลวงลุง ทำให้อุบาสกอุบาสิกาทั้งหลายอดที่จะอมยิ้มไม่ได้... มีแต่ขุนรอนา ซึ่งนั่งเด่นเป็นประธานคนเดียวที่หน้าตึง หัวล้านแดงแจ๋ และผลุนผลันลุกขึ้นไปโดยไม่ยอมประเคนจตุปัจจัย...

เช้าวันรุ่งขึ้นที่หน้าบ้านขุนรอนา มีประกาศเขียนด้วยหมึกแดงตัวโต ว่า "นิมนต์พระวัดใต้ไปรับบาตรที่อื่น"

และตอนสายวันนั้น คนของขุนรอนา ก็แจ้งให้พ่อค้าแม่ค้ารับรู้ว่า ค่าเช่าแผงในตลาดจะขึ้นจากวันละ หนึ่งบาท เป็น หกสลึง ตั้งแต่พรุ่งนี้เป็นต้นไป

การตอบโต้ของขุนรอนา ต่อหลวงลุงเฉวียง ก่อให้เกิดความเดือดร้อนทั้งพระและมรรวาส... แต่ทุกคนต่างก็ลงความเห็นว่าเป็นความผิดของหลวงลุงที่ไปต่อแยกขุนรอนา

ต่างคนต่างก็ก้มหน้ายอมรับคำสั่งของขุนรอนา และหวังแต่เพียงว่าเมื่อแก่กลางโทษะลงแล้ว ทุกอย่างก็คงจะคลี่คลายไปเอง...

แต่การหาเป็นเช่นนั้นไม่ เพราะในสัปดาห์ถัดมา ขุนรอนา ก็เริ่มลงมือเร่งรัดหนี้สินที่ติดค้าง ขึ้นค่าเช่าที่ดิน ค่าเช่าห้องแถว และค่าเช่าตลาด... และที่ร้ายไปกว่านั้นก็คือแกบอกเลิกเป็นเจ้าของภาพกฐินที่วัดใต้ วัดเหนือ

ชาวบ้านต่างหันหน้าเข้าปรับทุกข์กัน แต่ไม่มีใครจะช่วยอะไรได้... หลวงลุงเฉวียง

นมัสการลาท่านสมภารแบกกลดแหกพรรษาหายไปทางภูสูง...ตลาดร้าง...หมู่บ้านเวียงเหงา...
ไม่มีเสียงหูดุบเสียงเข้าแม่เสียงหัวร่อต่อกระซิก หรือเสียงวิ่งเล่นเก็บริบกวรวของพวกเด็ก ๆ
จากหัวตลาดบันท้ายตลาดอย่างเคย...

พ่อหน้าหมองมองดูไรนาอย่างอาลัย ก่อนจะหันมาสั่งให้แม่เตรียมข้าวของเพื่ออพยพ
ไปอยู่ที่อื่น เพราะขุนรอนา ไม่ยอมให้ผัดผ่อนนี้... แม่เก็บของพลางป้ายน้ำตาไหลลง ส่วน
พวกลูก ๆ วิ่งตามเกาะผ้าถุง แม่ร้องไห้กันกระจององแง

ผมจำเข้าวันนี้ได้ดี...หมอกลงจัด บรรยากาศทึม ๆ...พระอาทิตย์ดวงโตเหิงโผล่
พ้นจากภูคอบ แต่ลานกว้างหน้าตลาดเต็มไปด้วยผู้คนทีลือมวงคุดะไรกันอยู่ด้วยความประหลาดใจ

...ตาเรื่อนั้นเด่นอยู่กลางสนาม แกโกนหัวเกลี้ยงเกล้า หน้าซำกลางกบาลยังละเลง
ด้วยสีแดงเกือก เหนือริมฝีปากมีรอยดินหม้อป้ายเป็นปื้นดำ เลื้อที่ขาดวินประดับด้วยแถบแพรเก่า ๆ
ติดเหรียญบาทและฝาเบียร์จนแพรวพราว

ตาเรื่อนิ่งขัดสมาธิกระดิกตีนด้วยท่าทางสบายอารมณ์ ข้างตัวมีบ้องกัญชาโล้น ๆ และ
เบื่องหน้าเต็มไปด้วยใบตอง

"ใบตองแม่เอ๊ย..." ตาเรื่อส่งเสียงเจื้อยแจ้ว "...ทำงบ ทำห่อหมก ทำกระทง
บายศรี ชื้อใบตองกล้วยตานี ชื้อแม่เอ๊ย..."

"ขายยังง" ใครคนหนึ่งถามอย่างนิกสนุก

"กะหลังก็ขาย สองกะหลังก็ขาย"

เหรียญสลึงถูกโยนลงพื้น...ชั่วครู่ต่อมา ใครมีอะไรก็เฮโลชนมากองขายกัน ตั้งแต่
กบแต่เขียด ลูกหว้าที่หักลงมาทั้งกิ่งสด ๆ พริกขี้หนูที่ถูกถอนมาทั้งต้นเด็ดขายกันเดี๋ยวนั้น...
เสียงระเบ็งเซ็งแซ่ เสียงหัวเราะหัวใคร่ เสียงเอะอะเจี๊ยวจ๊าว กลับคืนมาสู่หมู่บ้านเราอีกครั้ง
หลังจากที่หายไปพักหนึ่ง

เมื่อขุนรอนา เดินออกตั้งขยับไม้เท้าเข้ามานั้น ลานกว้างก็กลายเป็นตลาดย่อม ๆ ทั้ง
คนขายคนซื้อเดินกันให้ขวกไขว่ คนทั้งหมู่บ้านมาชุมนุมกันอยู่ที่นั่น ราวกับวันที่มีหนังขายยาหรือลิเก
เร่

"นี่ทำอะไรกัน" ขุนรอนา หยุดยื่นกลางวง และร้องถามด้วยเสียงอันดังพลางกราด
สายตาไปโฉบรอบ

ทุกคนเวียงกริบ ก้มหน้าหลบสายตาดูขุนรอนา

"ฉันถามว่าทำอะไรกัน" ขุนรอนส่งเสียงดังกว่าเดิม

"เล่นขายข้าวขายแกงจืด" มีเสียงตอบลอยมา

"ใครพูด" ขุนรอนฯ หันขวับไปทางต้นเสียง

"ฉันเองจ๊ะ" ตาเรือ่งลุกขึ้น และก้าวออกไปเผชิญหน้ากลางบึงดอกจันทน์แดง...

ภาพของตาเรือ่งหัวโหล่นแดงเถือก เขียนหมวดด้วยดินหม้อเป็นปิ่นดำ เลื้อยแสงซาก
กะรุ่งกะริ่งแต่ประดับเหรียญตราท่ามละออพรพราวบันประจันหน้ากับขุนรอนฯ ซึ่งกำลังโกรธจัด
ทำให้หลายคนกลืนหัวเราะไว้ไม่อยู่... เสียงหัวเราะที่หลุดออกมาเพียงเบา ๆ เริ่มดังขึ้น... ดังขึ้น
...จนกระทั่ง

"ไอ้บ้า" ขุนรอนฯ ตวาดลั่น หมวดกระตัก หน้าตาหัวทุแดงกำ

"แกซิบ้า" ตาเรือ่งลอยหน้าเถียง พยายามขยับบ้องกัญชาในมือเสียนท่าทางของอีกฝ่ายหนึ่ง
เสียงหัวเราะดังขึ้นอีก หนักแน่นและรุนแรง เหมือนกระแสน้ำที่ถูกสกัดกั้นมานาน ไหลบ่า

ลงหลายท่านบ

ขุนรอนฯ สะบัดหน้า รีบจำพรวด ๆ ออกไปจากที่นั่น

ตั้งแต่วันนั้นมาก็ไม่เคยมีใครที่จะอดหัวเราะได้เมื่อเห็นขุนรอนฯ

ขุนรอนฯ บ้ายไปจากหมู่บ้านเราในปลายปีนั้น หลังจากที่ชาวบ้านรวมกลุ่มไปร้องเรียน
ที่อำเภอเรื่องที่ถูกแกฉ้อโกงที่ดิน และขูดรีดต่าง ๆ นานา

ส่วนตาเรือ่งตายในปีที่ห้าลงหนัก... งานศพของตาเรือ่ง เป็นงานใหญ่งานหนึ่งของหมู่บ้าน
พระทั้งวัดเหนือวัดใต้ผลัดกันสวดทั้ง 7 คืน ชาวบ้านร่วมไม้ร่วมมือกันสร้างเมรุกลางแปลงตบแต่ง
ประดับประดาสวยงาม... มีหนัง มีลิเก ตั้งหลายโรง

ดูเหมือนผมยังไม่เคยเล่าเรื่องขุนรอนฯ กับตาเรือ่ง ให้คุณฟังมาก่อน... มันเป็นเรื่อง
เก่าที่เกิดขึ้นร่วม 30 ปีมาแล้ว

แต่ก็ทำให้ผมมีความสุขทุกครั้งที่ได้พูดถึงมัน

แผนการสอนที่ 10

เรื่อง เรื่องสั้น "หลวงปู่"

เวลา 1 คาบ 50 นาที

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจเรื่องที่อ่าน
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
2. บอกแก่นเรื่องจากเรื่องที่อ่านได้
3. บอกลักษณะนิสัยของตัวละครได้
4. บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่องได้
5. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้
6. แสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

เนื้อเรื่อง

1. เรื่องสั้น เรื่อง "หลวงปู่" จากหนังสือรวมเรื่องสั้นชุด "ชิมไม้" ของ ประภัสสร เสจกุล มีเรื่องย่อดังนี้

หลวงปู่องค์หนึ่ง เคยเป็นพระธุดงค์ แสวงบุญไปเรื่อย ๆ ได้มาอาศัยและพัฒนาให้วัดที่บ้านนอกวัดหนึ่ง กลายเป็นวัดที่มีชื่อเสียง หลวงปู่ได้สร้างสิ่งก่อสร้างไว้มากมาย โดยการให้เจ้าแก้วเส็งสร้างเหรียญแล้วมาให้หลวงปู่ปลุกเสกออกจำหน่าย เพื่อหาเงินทุน หลวงปู่กระทำทุกอย่างเพื่อให้วัดของหลวงปู่เจริญ หลวงปู่พอใจมากที่วัดของหลวงปู่ใหญ่โตและสวยงามกว่าวัดอื่น ๆ ในเขตเดียวกัน แต่กระนั้นในใจลึก ๆ ของหลวงปู่ก็ต้องการที่จะกลับไปใช้ชีวิตธุดงค์เรื่อย ๆ เหมือนอย่างแต่ก่อน แต่ความเป็นอยู่ในสภาพสังคมปัจจุบัน ทำให้หลวงปู่ไม่สามารถทำอย่างที่คิดได้

2. แก่นเรื่อง คือ 1) ความหลง 2) วัตถุนิยม
3. ลักษณะนิสัยของตัวละคร

หลวงปู่ - เป็นคนที่หลงไปตามความศรัทธาของผู้อื่น เริ่มมีกิเลสจับอยู่ในจิตใจ

ความคิดฟุ้งซ่าน

4. ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง คือ

- การสนับสนุนพระพุทธศาสนาโดยการให้เงินทำให้เกิดความมัวหมองต่อศาสนา
- ในสังคมปัจจุบัน ความหลงใหลในวัตถุนิยมทำให้คนขาดความคิด

กิจกรรมการเรียนรู้

เทคนิคทำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u></p> <p>ครูนำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับการทำนุบำรุงวัด การก่อสร้างถาวรวัตถุต่าง ๆ ภายในวัด ครูโยงเข้าสู่เรื่อง "หลวงปู่"</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ให้นักเรียนตั้งเป้าหมายต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของตนเอง ครูแจกเรื่องสั้นเรื่อง "หลวงปู่" ให้นักเรียนอ่านเป็นรายบุคคล แล้วให้นักเรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องหลวงปู่เป็นรายบุคคลคนละ 5 ข้อ ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนรายงานคำถามที่ตั้งไว้ ครูเสนอแนะแก้ไข แล้วให้นักเรียนแต่ละคนบันทึกคำถามที่ตนตั้งขึ้นลงสมุด ให้นักเรียนแต่ละคนจับใจความสำคัญจากเรื่อง "หลวงปู่" บันทึกลงสมุด จากนั้นครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนออกมารายงาน ครูกล่าวชื่นชม ให้นักเรียนแต่ละคนพิจารณาหาแก่นของเรื่อง "หลวงปู่" แล้วร่วมกันเสนอรายงานครูเสนอแนะ อธิบาย แล้วสรุปแก่นของเรื่อง 	<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u></p> <p>ครูนำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับการทำนุบำรุงวัด การก่อสร้างถาวรวัตถุต่าง ๆ ภายในวัด ครูโยงเข้าสู่เรื่อง "หลวงปู่"</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ครูคิดแถบประโยคคำถามเกี่ยวกับ "หลวงปู่" บนกระดานดำเพื่อเป็นการชี้แนะการอ่าน (ตั้งคำถามท้ายข้อนี้) แล้วให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มอ่านเรื่อง "หลวงปู่" จากเอกสารที่ครูแจกให้ <p><u>แถบประโยคคำถาม</u></p> <ol style="list-style-type: none"> เรื่องสั้นนี้กล่าวถึงใคร หลวงปู่กำลังต้องการทำอะไร เหตุการณ์ในเรื่องกล่าวถึงที่ไหน เหตุใดหลวงปู่จึงทุ่มเทลงมือไปต่อการสร้างสิ่งต่าง ๆ ในวัด เรื่องสั้นเรื่องนี้มีลักษณะการดำเนินเรื่องเป็นอย่างไร

เทคนิคทำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>เพิ่มเติม</p> <p>5. ให้นักเรียนแต่ละคนพิจารณาลักษณะนิสัยตัวละครที่ปรากฏในเรื่อง "หลวงปู่" ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนรายงาน ครูกล่าวสรุป</p> <p>เพิ่มเติม</p> <p>6. ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนรายงาน ข้อคิดเห็นที่ได้จากเรื่อง "หลวงปู่" ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่อง "หลวงปู่"</p> <p>7. ให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามที่ตนเองได้ตั้งขึ้นเกี่ยวกับเรื่อง "หลวงปู่" บันทึกลงสมุดส่งครู</p> <p>8. ให้นักเรียนแต่ละคนอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง "หลวงปู่" โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นกันอย่างกว้างขวาง แล้วครูสรุปความคิดเห็นให้นักเรียนฟัง</p> <p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง "หลวงปู่" ด้วยปากเปล่า</p> <p>2. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้จากเรื่อง "หลวงปู่"</p> <p>3. นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง จำนวน 5 ข้อ ครูเฉลยคำตอบและตรวจให้</p>	<p>2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันจับใจความสำคัญของเรื่อง "หลวงปู่" แล้วให้ตัวแทนของกลุ่มรายงานปากเปล่า ครูกล่าวติชมและเสนอแนะ</p> <p>3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันหาแก่นเรื่องของเรื่อง "หลวงปู่" โดยครูคอยให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นแต่ละกลุ่มร่วมกันรายงานเสนอหน้าชั้น ครูติชม และสรุปความคิดเห็น</p> <p>4. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มอภิปรายเกี่ยวกับลักษณะนิสัยของตัวละคร ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมารายงานเกี่ยวกับลักษณะของตัวละคร ครูติชมแล้วสรุปลักษณะนิสัยของตัวละครเพิ่มเติม</p> <p>5. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่อง "หลวงปู่" จากแถบประโยคคำถามที่ครูติดบนกระดานดำบันทึกลงสมุดส่งครู</p> <p>6. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันคิดและบอกข้อคิดที่ได้จากเรื่อง "หลวงปู่" ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานหน้าชั้นเรียนครูสรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากเรื่อง "หลวงปู่"</p> <p>7. ให้นักเรียนแต่ละคนอภิปรายแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องหลวงปู่ครูร่วมแสดงความคิดเห็น จากนั้นครูและนักเรียน</p>

เทคนิคทำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>คะแนน นักเรียนเปรียบเทียบคะแนนที่ทำได้กับคะแนนเป้าหมายที่ตั้งไว้ แล้วประเมินความก้าวหน้าในการอ่านของตนเอง</p> <p><u>การวัดและประเมินผล</u></p> <ol style="list-style-type: none"> สังเกตจากการตั้งคำถามและตอบคำถาม สังเกตจากการอภิปรายแสดงความคิดเห็น ตรวจแบบฝึกหัด <p><u>สื่อการเรียนการสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> เรื่องสั้นเรื่อง "หลวงปู่" แบบบันทึกคะแนน 	<p>ช่วยกันสรุปเพิ่มเติม</p> <p><u>ขั้นสรุป</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง "หลวงปู่" ด้วยปากเปล่า นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้จากเรื่อง "หลวงปู่" นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่องจำนวน 5 ข้อ ครูเฉลยคำตอบและตรวจให้คะแนน แจ้งผลให้นักเรียนทราบ <p><u>การวัดและการประเมินผล</u></p> <ol style="list-style-type: none"> สังเกตจากการรายงาน สังเกตจากการอภิปรายแสดงความคิดเห็น ตรวจแบบฝึกหัด <p><u>สื่อการเรียนการสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> เรื่องสั้นเรื่อง "หลวงปู่" แถบประโยคคำถาม

แบบฝึกหัดท้ายเรื่อง

เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. "การรักษาโรคของคนที่เป็นหมอกับคนที่ไม่ใช่หมอนั้น มีผลแตกต่างกัน" คำที่ขีดเส้นใต้ หมายถึงข้อใด

ก. พ่อค้า	ข. ครู
ค. พระภิกษุ	ง. หมอผี
จ. นักบวช	

2. จากเรื่อง "หลวงปู่" แสดงให้เห็นถึงสิ่งใดชัดเจนนที่สุด

ก. ความมั่งงาบ	ข. ความเชื่อถือ
ค. ไสยศาสตร์	ง. โชคกลาง
จ. ความหลง	

3. เหตุใดคนจึงไม่เลื่อมใส ในการรักษาโรคของคนที่เป็นหมอ

ก. เพราะการที่หมอรักษาคนไข้หายถือเป็นเรื่องปกติธรรมดา
ข. เพราะคนไข้ที่มารักษา มักมีการทรุดลงกว่าเดิม
ค. เพราะปัจจุบันคนเป็นหมอส่วนใหญ่ยังเป็นเด็กมีอายุน้อย
ง. เพราะปัจจุบันหมอส่วนใหญ่ขาดความชำนาญในการรักษาโรค
จ. เพราะการรักษาโรคของหมอในปัจจุบันเน้นธุรกิจมากกว่าจรรยาบรรณ

4. การที่คนเรานิยมนิมนต์พระภิกษุ ไปเจริญพุทธมนต์ต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่าคนไทยเชื่อถือสิ่งใดมากที่สุด

ก. ดวงชะตา	ข. โชคกลาง
ค. ไสยศาสตร์	ง. สิ่งศักดิ์สิทธิ์
จ. อภินิหาร	

หลวงปู่

หลวงปู่มองคู่อัฒตูปาพระอุโบสถหลังใหม่ที่ยังวางอยู่บนพื้นกลางพระอุโบสถแล้วก็อดที่จะบลิ้มปีติไม่ได้ คู่อัฒตูปาหรือช่างอ่อนช้อยงดงามราวกับเทพนิรมิต กระจกสีที่ประดับประดาเมื่อต้องกับแสงแดดแม้แต่เพียงรำไรก็ยังเป็นประกายมลังเมลิอง ที่เป็นสีทองก็อร่ามเหลืองราวกับทองคำ เนื้อบริสุทธิ์ดีเยี่ยมมาห่อหุ้ม... แม้จะเพียรทักใจไม่ให้ความหลงไหลเข้าครอบครอง แต่หลวงปู่ก็ยังอดไม่ได้ที่จะชำเลืองคู่อัฒตูปาหนึ่งก่อนจะเดินออกจากโบสถ์มาด้วยความอึดเอิบซาบซ่านไปทั้งกายและใจ

อากาศภายนอกออกจะเป็นจนหลวงปู่ต้องเปลือยห่อตัว แค่อ่อน ๆ จับผ้ากาสาหวัดสตรีสีหม่นคล้ำดูงามนัย เหมือนภาพวาดคมขริบ หลวงปู่หลบเข้าใต้ร่มโพธิ์ใหญ่ แหงนหน้าขึ้นมองพระอุโบสถหลังใหม่อันใหญ่โตที่เพิ่งสร้างเสร็จ พลาบปลากับบุญญาบารมีของตนเอง... ชั่วโมงเวลาเพียงไม่กี่ปี หลวงปู่ก็สามารถบันดาลให้วัดบ้านนอกที่ยากไร้อนาถา กลีบกลายเป็นพระอารามที่ยิ่งใหญ่ ผู้คนจากทุกสารทิศต่างก็พายหน้าเข้ามาไม่เว้นแต่ละวัน พระสงฆ์องค์เจ้าก็อ้อมหน้าสำราญ ไม่ต้องอดมืออดตีน้อย่างแต่ก่อน เออหนอ... หลวงปู่รำพึงกับตัวเอง อานิสงม์เหล่านี้จะมีสักปานใด

ความคิดคำนึงของหลวงปู่ล่องลอยกลับไปถึงสมัยที่ท่าน ยังเป็นพระธุดงค์ที่ปรารภณา แต่ความวิเวกเป็นสรวะ หลวงปู่ยังจำได้ถึงความยากลำบากในการเดินทางท่องเที่ยวไปในสมัยนั้นได้ดี บยามวิกาลก็ต้องอาศัยโคนไม้เป็นที่พัก อาหารที่ฉันในแต่ละวันก็มีแต่ผลหมากรากไม้ไปตามเรื่อง นานถึงจะได้ฉันข้าวปลาอาหารสักมื้อสักคราว แต่ถึงกระนั้นหลวงปู่ก็ยังรู้สึกว่ามีความสุขอยู่ในส่วนลึก ๆ เป็นความสุขที่อธิบายออกมาเป็นถ้อยคำไม่ได้ คล้าย ๆ กับดวงน้อยที่พอใจในการเลาะ เล็มหญ้าโคตเต็วลาฟังอย่างอิสระ เสรี

ย้อนกลับมาถึงเดี๋ยวนี้ หลวงปู่ได้กลายเป็นคนอีกคนหนึ่งไปเสียแล้ว แม้ว่าจะแก่ตัวลง แต่ก็ไม่ค่อยมีเวลาที่จะพักผ่อนหรือแม้แต่จะอยู่เพียงลำพังมากนัก หลายต่อหลายสิ่งได้รุมล้อมเข้ามา จนบางครั้งหลวงปู่ก็อดตระหนกตกใจในตัวเองไม่ได้ จนนึกอยากจะลุกขึ้นหนีไปจากสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน แล้วคืนกลับไปเป็นพระแก่ ๆ ที่นั่งห้องอม ๆ อยู่เวียง ๆ ในกุฏิเก่า ๆ เพื่อรอคอยวันสุดท้ายของการมีชีวิตอย่างสงบ

ลมพัดมาเบา ๆ ใบบโศกแห่ง ๆ ปลิวซัดร่วงลงสู่พื้นดิน หลวงปู่ทอดสายตามองไปไม่ด้วยความรู้สึกที่หดหู่และใจหาย เมื่อคิดถึงว่าเมื่อสักครู่นี้เอง ใบบโศกเหล่านี้ยังประดับอยู่กับกิ่งก้าน

และไปรบปราบความรุ่มเย็นให้แก่ผู้คนที่ได้อาศัยร่มเงา

หลวงปู่ถอนหายใจและพยายามสลัดเรื่องเศร้าหมองให้พ้นออกไปจากจิตใจ-อีกไม่กี่วันข้างหน้าก็จะถึงงานยกช่อฟ้าที่หลวงปู่รอคอยมานานแสนนาน หลวงปู่หลับตามองเห็นภาพพระอุโบสถหลังใหม่ที่สำเร็จเป็นรูปร่างโดยสมบูรณ์ประดับช่อฟ้าแพรวพราว เสียงพระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์ดังกระหึ่ม ผู้คนหญิงชายมาชุมนุมกันอย่างมากมายมโหฬาร มีมหรสพนาชชนิดเฉลิมฉลอง... นึกมาถึงแค่นี้หลวงปู่ก็เพลิดเพลินอย่างเป็นสุข

หลวงปู่หวนรำลึกถึงงานการอีกหลายเรื่องที่ยังจะต้องกระทำ ดู ๆ แล้วก็ล้วนแต่หนักหนาเกินไปสำหรับวัยอย่างหลวงปู่ แต่กระนั้นหลวงปู่ก็ยังมาดมั่นที่จะทำให้สำเร็จจุล่งไป อย่างน้อยที่สุดคืนพรุ่งนี้หลวงปู่ก็ต้องนั่งปรก ทำพิธีปลุกเสกเหรียญที่จะเป็นของขวัญแก่ศิษยานุศิษย์ และให้เช่าแก่บุคคลทั่วไปในวันงานเพื่อหาเงินทุนสร้างหอระฆังหลังใหม่-ออกจะเป็นงานที่น่าเบื่อสำหรับคนแก่ ๆ ที่จะต้องมาอดหลับอดนอนนั่งสวดมนต์กันอยู่ทั้งคืนทั้งวัน พระเกจิอาจารย์อื่น ๆ ท่านก็คงเป็นเช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะได้รับการเชิญไปงานไหน หลวงปู่ก็มักจะหอบปะท่านเหล่านั้นอยู่เสมอ ต่างคนต่างก็มองดูกันด้วยดวงตาที่เหน็ดเหนื่อยและอ่อนล้า

พระอาจารย์เหล่านั้นต่างก็จัดทำเหรียญรูปเหมือนหรือวัตถุมงคลต่าง ๆ ออกมาเช่นกัน บางองค์ก็โด่งดังเป็นที่รำลือกันไปทั่ว จนต้องจัดทำออกมาอีกหลายต่อหลายรุ่น แต่บางองค์ก็เวียบหองย ทั้ง ๆ ที่ถ้าจะพูดไปแล้วสิ่งของต่าง ๆ เหล่านั้นก็ล้วนแต่ผลผลิตจากวัตถุดิบเดียวกันและด้วยกรรมวิธีเหมือน ๆ กัน... คิดแล้วหลวงปู่ก็อดจะภูมิใจไม่ได้ว่าเหรียญของท่านยังมีคนต้องการและเลื่อมใส ศรัทธาไม่น้อยหน้าใคร และถ้าหากคราวนี้ได้แก่เสียงจะบีมออกมาเกินสักสองสามพันอัน หรือจะแกล้งขึ้นราคาให้เช่าบ้าง หลวงปู่ก็อาจจะทำเป็นไม่รู้ไม่เห็นเสีบสักครั้ง เพื่อที่หอระฆังจะได้เสร็จทันฉลองวันเกิดท่านในตอนปลายปีนี้

แต่ไหนแต่ไรมาแล้วที่หลวงปู่ไม่เคยสนอกสนใจที่จะเก็บหรือสะสมเงินทอง ได้มาทำอะไร หลวงปู่ก็ทุ่มเทลงไปในการก่อสร้างต่าง ๆ ในวัด หลวงปู่พอใจที่ได้เห็นวัดที่ท่านเป็นเจ้าของ-อ่าวาสเจริญเติบโตเป็นศรีสว่างกว่าวัดอื่น ๆ ในบริเวณใกล้เคียง หรือแม้แต่ภายในเขตจังหวัดเดียวกัน และชื่นอกชื่นใจกับการมีชื่อจารึกตามศาลาหรือกุฏิเจดีย์ต่าง ๆ พร้อมกับตัวเลขเงินจำนวนแสนจำนวนล้านที่เป็นมูลค่าของสิ่งก่อสร้างเหล่านั้น

หลวงปู่ย้อนคิดถึงสมัยที่ท่านเพิ่งมาจำพรรษาที่วัดแห่งนี้ ใหม ๆ... วัดที่แทบจะร้างถาวรวัตถุต่าง ๆ เท่าที่มีอยู่ก็ทรุดโทรม ปรักหักพัง ตัวท่านเองก็ยังเป็นเพียงพระบ้านนอกที่ไม่มี

ชื่อเสียงอะไร มีความสามารถอยู่บ้างก็แต่ในทางรักษาโรคภัยไข้เจ็บเล็ก ๆ น้อย ๆ ด้วยสมุนไพร
น้ำหมาก น้ำมนต์บ้างไปตามเรื่อง

การรักษาโรคของคนที่เป็นหมอ กับคนที่ไม่ใช่หมอนั้นมีผลแตกต่างกันอย่างมากมาย
เพราะหมอจริง ๆ นั้นถึงจะรักษาคนไข้หายสักร้อยรายพันรายก็ไม่ค่อยมีใครตื่นตื่นตื่นเมื่อใส่
เท้ากับคนที่ไม่ใช่หมอแต่รักษาคนไข้หายเพียงคนเดียว

และการรักษาด้วยวิธีการซึ่งไม่ต้องการคำอธิบายหรือการพิสูจน์นั้น เป็นสิ่งที่ผู้คนศรัทธา
กันอย่างยิ่งเสมอมา

หลวงปู่ไม่เข้าใจเหมือนกันว่า ทำไมในยุคที่วิทยาศาสตร์เจริญรุดหน้า ผู้คนกลับหันมา
นิยมชมชอบกับเรื่องราวประเภทไสยศาสตร์หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือกนิหารกันยิ่งขึ้น

ดู ๆ แล้วก็น่าแปลกที่คนไข้ที่มาหาหลวงปู่ในระยะหลัง ๆ นี้ ส่วนใหญ่มาจากกรุงเทพฯ
และแต่ละคนล้วนมีการศึกษาหรือมีตำแหน่งหน้าที่การงานสูง ๆ กันทั้งนั้น

หลวงปู่เริ่มมีชื่อเสียงในสมัยที่เขากำลังนิยมเกจิอาจารย์กัน และออกเสาะแสวงหา
พระภิกษุที่ทรงคุณวิเศษต่าง ๆ หลวงปู่ก็เลยพลอยถูกยกย่องรวมอยู่ในหมู่พระอาจารย์เหล่านั้นด้วย
... เหยียดรุ่นแรกของหลวงปู่ ซึ่งถ้าแก่สิ่งท้าวายนั้นมีชื่อเสียงในทางทรงความขลังจนคนแย้ง
กันเช่าและหมดลงในเวลาอันรวดเร็ว

นับแต่นั้นมาชีวิตความเป็นอยู่ของหลวงปู่ก็เริ่มเปลี่ยนแปลงไปวัน ๆ มีแต่เรื่องงาน
ต่าง ๆ นานา จนบางครั้งพอกลับถึงภูมิลำเนาแล้วไม่มีเวลาปฏิบัติศาสนกิจประจำวันหรือแม้แต่
จะจุดธูปสวดมนต์

นอกจากการรักษาไข้และนั่งปรกแล้ว งานที่หลวงปู่ได้รับการนิมนต์ไปบ่อย ๆ ก็คืองาน
เปิดแพะ เจริญป้ายร้านรวงต่าง ๆ บางครั้งหลวงปู่ก็ค่อนข้างจะเหน็ดเหนื่อยกับการที่ต้องหอบสังฆาร
ไปกระเชาะกระแห้งแบบนั้น แต่ก็ไม่รู้ที่จะปฏิเสธอย่างไร เมื่อถูกลูกศิษย์ลูกหามากราบไหว้ขอร้อง
นกร้อง ๆ บินมาจับที่กิ่งไม้ มันส่งเสียงเจื้อยแจ้วอย่างร่าเริงก่อนจะบินจากไปสู่จุดหมาย
ปลายทางที่ยังมองไม่เห็น

หลวงปู่หอบน้อย ๆ บางทีอากาศข้างนอกอาจจะเย็นเกินไป สำหรับร่างกายที่อ่อนแอลง
ไปมากเช่นทุกวันนี้ หรือบางทีหลวงปู่อาจจะอ่อนเพลียกับงานที่ไม่รู้จักจบเหล่านี้

หลวงปู่กวาดสายตาไปรอบ ๆ บริเวณวัด แล้วควงหน้าอันเหี่ยวแห้งด้วยวัยชราที่เข้มข้ม
อึมเอบ... แรกทีเดียวหลวงปู่ก็ปรารถนาเพียงกระเบื่องมูงหลังคาญาติที่ร่ำและได้รับความยากลำบาก

ในเวลาที่พัก ครั้นฤกษ์ไม้สับปะรังแตกกลายเป็นตึกหลังย่อม ๆ มุงหลังคาด้วยกระเบื้องใหม่เอี่ยม หลวงปู่ก็ซีกจะรำคาญถนนหนทางภายในวัดที่เป็นหลุมเป็นบ่อ พอน้ำขังเข้าหน่อยก็กลายเป็นเลนตม เดินเห็นไม่ถนัดโดยเฉพาะ เวลาที่ออกบิณฑบาตในตอนเช้า หลวงปู่ดูแลก็เวทนาพระเณรนักจนอดปากไว้ไม่ได้...ไม่ช้าไม่นานทางเดินคันดินก็กลายเป็นถนนคอนกรีตกว้างขวางขนาดรถยนต์แล่นได้ รั้วกระถินก็กลายเป็นกำแพงภูมิจาน นี่ก็กำลังจะมีพระอุโบสถหลังใหม่ และมีชามินานก็จะมีหอรบั้ง อีก คู ๆ ไปแล้วคล้ายกับนอนหลับฝันไปมากกว่าจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงจัง

เสียงไก่ป่ากู่มาแต่ไกล ๆ รวากับวิญญาณแห่งหงโพรอันกว้างใหญ่เสรีเรียกร้อง หลวงปู่ มองแล้วก็เดินไปอีกทางหนึ่ง

เสรีจเรื่องราวของวัดมาแล้ว หลวงปู่ก็รับเป็นเจ้าของภาพภพฐินวัดเล็กวัดน้อยไว้อีกสองสาม แห่งในปีหน้า หลวงปู่เชื่อว่าด้วยบารมีของท่านคงจะพอช่วยยให้วัดเหล่านั้นได้ปัจจัยที่จะทำนุบำรุง สีมารามตามสมควร...เรื่องราวแบบนี้ได้กลายเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่ท่านคงจะต้องกระทำ ต่อไปจนกว่าชีวิตจะหาไม่

แดดเริ่มจางหายไปจากพากฟ้า มองเลขออกไปไกล ๆ มีแต่สีแดงฉานอยู่ลิบ ๆ คล้าย กันม่านเก่า ๆ ของเวลาที่ละครที่ค่อย ๆ คลี่ตัวลงคลุมพื้นเวที ปิดฉากบทบาททชีชาจากจาเจลงอีกครั้งหนึ่ง

หลวงปู่เดินคุ่มช้า ๆ จากร่มโพธิ์ใหญ่กลับเข้าไปสู่โบสถ์อีกครั้งหนึ่ง-ประตูไม้บานใหญ่ ค่อย ๆ เปิดกว้างออกราวกับอ้อมกอดอันอบอุ่น ที่ทางออกต้อนรับ หลวงปู่เปิดไฟชอกกลางโบสถ์ แสงสว่างจับลวดลายและดาวบนเพดานงามราวกับหมู่ดาวในคืนที่ฟ้าสวย

พระประธานเก่าแก่กิ่งามนัก สะกดให้หลวงปู่เฝ้ามองอยู่เป็นครู่ก่อนจะทรุดตัวลงกราบ พลังจุดธูปเทียนขึ้นบูชา...นานนักหนาแล้วที่หลวงปู่ไม่ค่อยจะมีเวลาพอที่จะมาบูชาพระประธาน ตามลำพังเช่นวันนี้ หลวงปู่ออกจะอายแก่ใจที่ละเลยท่านไปมาก แต่ก็ปลอบตัวเองว่าหลวงพ่อกง จะเข้าใจ และคงจะพอใจกับโบสถ์หลังใหม่ที่หลวงปู่หิวแรงสร้างถวาย รวมทั้งยินดีกับความเจริญ รุ่งเรืองของวัด

หลวงปู่หลับตาสวดมนต์ แต่ในจิตก็ยังประหวัดถึงภาพสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ที่ท่านได้ลงเงิน ลงแรงไป ไอนั้นก็ถูกก่อกออิฐถือปูน ไอนั้นก็หอไตร ไอนั้นก็หอฉัน ล้วนแล้วแต่สำเร็จเสร็จสิ้นลงด้วย ฝีมือของท่านทั้งสิ้น...เออ ยังเหลือเมรุเตาเผาผีที่ยังไม่ได้สร้าง

หลวงปู่ขมใจ สลัดความคิดที่ติดจิตติดใจพวกนี้ ครั้นหลับตาลงอีกครั้งก็กลับคิดถึงแต่

เรื่องงานการที่รับปากรับคำเอาไว้ ไหนจะเปิดห้างเปิดร้าน ไหนจะฉันทน์เข้าฉันทน์เพล ไหนจะงานสร้างเหรียญรูปเหมือนรุ่นใหม่... หลวงปู่วนเวียนกับความคิดต่าง ๆ ที่พรุกกันเข้ามาไม่หยุดยั้ง จนเหงื่อแตกพลั่กไปทั้งร่างกาย ท่านลืมนอนอย่างเหนียวนอน พยายามควบคุมจิตใจให้เข้าที่เข้าทางก่อนจะหลับตาลง เริ่มต้นสวดมนต์ใหม่

คราวนี้หลวงปู่ออกจะเข้มแข็ง และสมาธิมั่นคงพอที่จะสวดมนต์ไปได้เกือบจะจบบท แต่แล้วก็อดไม่ได้ที่จะวอกแวกไปอีกจนได้ ภาพเทพชุมนุมและทิพยนิมานราวคล้ายสัญญาณนิมิตที่ปรากฏใหม่นี้ ทำให้หลวงปู่เคลิ้ม เคลิ้ม ไหลหลงอยู่เป็นนาน

หลวงปู่ลืมนอนอย่างช้า ๆ ดวงหน้าของท่านยังอึมสุมเอิบอาบ ท่านก้มลงกราบพระประธานอีกครั้ง ก่อนจะปักธูปกับกระถางใบใหญ่ ปลอ่ยใจคอให้ปลอดโปร่ง แหงนหน้ามองดูพระพักตร์องค์พระประธานด้วยใจคอที่เบิกบาน

หลวงปู่ลุกจากไปนานแล้ว ธูปในกระถางมอดลงจนเหลือเพียงเก้าที่ปลิวเป็นฝุ่น โบสถ์ทั้งโบสถ์เงียบสงัดเหมือนที่เคยเป็นมาเมื่อหลายสิบหลายร้อยปีก่อน แต่หากใครสักคนจะได้เห็นพระประธานในเวลานี้ ก็คงจะรู้สึกว่พระพักตร์ของท่านช่างหม่นหมองเสียเหลือเกิน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอนที่ 11

เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม

เวลา 1 คาบ 50 นาที

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน
2. เพื่อให้นักเรียนวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกความหมายของคำศัพท์และสำนวนที่ปรากฏในเรื่องที่อ่านได้
2. บอกลักษณะของคำประพันธ์ได้
3. ถอดคำประพันธ์จากร้อยกรองเป็นร้อยแก้วได้
4. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
5. บอกลักษณะนิสัยของตัวละครได้
6. บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่านได้
7. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้

เนื้อเรื่อง

1. วรณคดีเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม ผู้แต่งคือ สุนทรภู่ มีลักษณะคำประพันธ์เป็นกลอนเสภา มีเนื้อเรื่องย่อดังนี้ นางวันทองอยู่กับขุนช้างจนคลอดบุตรชายให้ชื่อว่าพลายงาม ขุนช้างเมื่อทราบว่าพลายงามไม่ใช่ลูกของตนเอง แต่เป็นลูกของขุนแผน ก็คิดจะกำจัดพลายงามอยู่ตลอดเวลา จนพลายงามอายุได้ 9 ขวบ ขุนช้างก็ล่อลวงพลายงามเข้าไปในป่า แล้วทุบตีบีบบังคับพลายงาม เอาขอนไม้ทับไว้หวังจะให้ดับแตกตาย แต่พวกผีพรายของขุนแผนเข้าป้องกันช่วยเอาไว้ไม่ให้ตาย แล้วพวกพรายก็รับอาสาไปบอกนางวันทองให้มารับตัวพลายงาม

2. คำศัพท์ สำนวน ได้แก่

กรรมชวาท = ลมแบ่งของหญิงเมื่อจะคลอดบุตร

สำเหนียก = กำหนดจดจำ, ฟัง, คอยเอาใจใส่

สุรินทร์ = พระอินทร์

ขัดเขมร = ถกผ้าขึ้นให้กระชับ, ถกเขมร

ทินกร = พระอาทิตย์

เพื่อนทาง = หลงทาง

3. ลักษณะนิสัยของตัวละคร

ขุนช้าง = เป็นคนเหี้ยมโหด ทุร้าย ทำร้ายได้แม้กระทั่งเด็กเล็ก ๆ

พลายงาม = เป็นเด็กน่ารัก ช่างพูด ช่างเจรจา

4. ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

1. สะท้อนภาพของสังคมไทยเกี่ยวกับความเชื่อในเรื่องของการบนบาน

2. แสดงให้เห็นถึงสภาพของคนไทยสมัยโบราณตั้งแต่คลอดลูกไปจนถึงการ

รักษาตัวหลังคลอด

กิจกรรมการเรียนรู้

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u></p> <p>ครูนำเทปการขับเสภามาเปิดให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนสนทนาอภิปราย ครูโยงเข้าสู่เรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <p>1. นักเรียนตั้งเป้าหมายต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของตนเอง</p> <p>2. ครูแจกเอกสารเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงามให้นักเรียนอ่านเป็นรายบุคคล แล้วให้ค้นหาคำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่องบันทึกลงสมุดพร้อมทั้งอธิบายความหมาย ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมาอธิบาย ครูติชมแล้ว</p>	<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u></p> <p>ครูนำเทปการขับเสภามาเปิดให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนสนทนาอภิปราย ครูโยงเข้าสู่เรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <p>1. ครูติดบัตรคำศัพท์จากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม บนกระดานดำ แล้วให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5 คน ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มแข่งขันกันค้นหาความหมายของคำศัพท์ แล้วให้ส่งตัวแทนออกมาเขียนความหมายบนกระดานดำ กลุ่มใดออกมาเขียนก่อนเป็นผู้ชนะ</p>

เทคนิคทำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>อธิบายความหมายของคำศัพท์เพิ่มเติม</p> <p>3. ให้นักเรียนสังเกตลักษณะคำประพันธ์ในเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมาอธิบาย เกี่ยวกับลักษณะคำประพันธ์ แล้วครูอธิบายเพิ่มเติมโดยใช้แผนภูมิต้นทฤษฎี</p> <p>4. ให้นักเรียนถอดคำประพันธ์จากร้อยกรองเป็นร้อยแก้ว เป็นรายบุคคล คนละ 5 บท บันทึกลงสมุด ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนมารายงานหน้าชั้นเรียน ครูกล่าวชื่นชม และอธิบายเพิ่มเติม</p> <p>5. ให้นักเรียนตั้งคำถามจากร่องขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงามเป็นรายบุคคล คนละ 5 ข้อ บันทึกลงสมุด แล้วให้นักเรียนจับคู่แลกเปลี่ยนตรวจสอบความสอดคล้องของคำถามกับเนื้อเรื่อง</p> <p>6. ให้นักเรียนจับใจความสำคัญจากร่องขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงามบันทึกลงสมุดส่งครู</p> <p>7. ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนให้ขึ้นมาบอกลักษณะนิสัยของตัวละคร ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ครูกล่าวสรุปเกี่ยวกับลักษณะนิสัยของตัวละคร</p> <p>8. ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนให้ขึ้นมาบอก</p>	<p>2. ครูอธิบายลักษณะของคำประพันธ์โดยยกตัวอย่างกลอนสุภาพจากร่องขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงามมาประกอบการอธิบาย จากนั้นครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนให้ขึ้นมาอธิบายลักษณะคำประพันธ์ ครูสรุปเพิ่มเติมโดยใช้แผนภูมิต้นทฤษฎี</p> <p>3. ครูแบ่งเนื้อเรื่องขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงามออกเป็นช่วง ๆ แล้วให้ตัวแทนนักเรียนในแต่ละกลุ่ม ออกมาจับฉลากเนื้อเรื่องกลุ่มใดก็ได้เนื้อเรื่องช่วงใด ก็ให้ถอดคำประพันธ์จากร้อยกรองเป็นร้อยแก้ว แล้วส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้นเรียน ครูกล่าวสรุปเพิ่มเติม</p> <p>4. ครูคิดแถบประโยคคำถามเกี่ยวกับร่องขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงามเพื่อเป็นการขึ้นำการอ่าน (ตั้งคำถามท้ายข้อนี้) แล้วให้นักเรียนอ่านแถบประโยคคำถามที่ครูบนกระดานดำ จากนั้นให้นักเรียนอ่านร่องขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงามจากเอกสารที่ครูแจกให้</p> <p><u>แถบประโยคคำถาม</u></p> <p>ก. จากร่องขุนช้างขุนแผนตอนที่นำมาเรียนนี้ กล่าวถึงใคร ทำอะไร</p> <p>ข. เหตุใดขุนช้างจึงคิดฆ่าพลายงาม</p> <p>ค. พลายงามถือกำเนิดในเวลาใด</p>

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>ข้อคิดที่ได้จากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม ครูร่วมเสนอข้อคิดที่ได้ ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่องขุนช้างขุนแผน</p> <p>9. ให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามที่ตนเองได้ตั้งขึ้นเกี่ยวกับเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม บันทึกลงสมุดส่งครู <u>ขั้นสรุป</u></p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สะท้อนภาพของสังคมไทยเกี่ยวกับความเชื่อในเรื่องของการขนานนาม - แสดงให้เห็นถึงสภาพของคนไทยสมัยโบราณ ตั้งแต่คลอดลูกไปจนถึงการรักษาตัวหลังคลอด <p>3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่องจำนวน 6 ข้อ ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบให้คะแนน แล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบคะแนนที่ทำได้กับคะแนนเป้าหมายที่ตั้งไว้แล้วประเมินความก้าวหน้าในการอ่านของตนเอง</p>	<p>ง. ขุนช้างล่องลอยหลายงามไปมาด้วยวิธีใด</p> <p>จ. ในตอนที่พลายงามสิ้นชีวิตหรือไม่ เพราะเหตุใด</p> <p>5. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับใจความสำคัญจากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม แล้วส่งตัวแทนมารายงานหน้าชั้นเรียน ครูกล่าวติชม แล้วสรุปใจความเพิ่มเติม</p> <p>6. ให้นักเรียนในในแต่ละกลุ่มออกมาจับสลากตัวละคร กลุ่มใดได้ตัวละครใด ให้นักเรียนภายในกลุ่มนั้น ช่วยกันบอกลักษณะนิสัยของตัวละครจากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม แล้วส่งตัวแทนขึ้นมารายงานหน้าชั้น ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น แล้วครูสรุปลักษณะนิสัยของตัวละคร</p> <p>7. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มเสนอข้อคิดที่ได้จากเรื่องขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงาม ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น ครูสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่องเพิ่มเติม</p> <p>8. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม จากแถบประโยคคำถามที่ครูติดบนกระดานดำ บันทึกลงสมุดส่งครูเป็น</p>

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>การวัดและประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตจากการตั้งคำถามและตอบคำถาม 2. สังเกตจากการอภิปรายแสดงความคิดเห็น 3. ตรวจสอบชุดงาน 4. ตรวจสอบแบบฝึกหัด 	<p>รายบุคคล</p> <p>ขั้นสรุป</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงามเพิ่มเติม 2. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้ คือ <ul style="list-style-type: none"> - สะท้อนภาพของสังคมไทยกับความเชื่อในเรื่องของการบนบาน - แสดงให้เห็นถึงสภาพของคนไทยสมัยโบราณตั้งแต่คลอดลูกไปจนถึงการรักษาตัวหลังคลอด 3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่องจำนวน 6 ข้อ ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยและตรวจให้คะแนนแล้วแจ้งผลให้นักเรียนทราบ
<p>สื่อการเรียนการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เอกสารเรื่องขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงาม 2. แผนภูมิต้นหลักษ์ 3. แบบบันทึกคะแนน 4. เทปการขับเสภา 	<p>การวัดและประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตจากการอภิปรายแสดงความคิดเห็น 2. สังเกตจากการรายงานหน้าชั้นเรียน 3. ตรวจสอบชุดงาน 4. ตรวจสอบแบบฝึกหัด

เทคนิคทำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
	<p>สื่อการเรียนการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แดบประโยคคำถาม 2. เอกสารเรื่องขุนช้างขุนแผน <p>ตอนกำเนิดพลายงาม</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. บัตรคำศัพท์ 4. ฉลากชื่อตัวละคร 5. แผนภูมิฉันท์ลักษณะ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบฝึกหัดท้าย เรื่อง

เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. ในการขับเสภาใช้เครื่องดนตรีใดประกอบ

ก. ฉิ่ง	ข. ฉาบ
ค. กรับ	ง. โทน
จ. รำมะนา	

2. ข้อใดไม่เกี่ยวข้องกับกาเกิด

ก. พลังศูที่องรื่องว่าเออออกแล้วชิ	ตั้งสติอารมณ์จะข่มให้
ข. เข้าถึอที่องต้องถูกว่าลูกค้ำ	เอาหน้าคว่ำไขว้ขวางไปข้างขวา
ค. นางวันทองรื่องให้ใจจะขาด	พอกรรมชวาควาคะปะทะถอน
ง. ค่อยกล่อมเกลี้ยงเลี้ยงไว้จนใหญ่มา	กระทิงอายุเข้าได้เก้าปี
จ. แล้วทอดเตาเข้าไฟไม่ใช้เจ็บ	ครั้นจะเก็บความกล่าวยาวหนักหนา

3. คำประพันธ์ในข้อใดที่แสดงให้ เห็นว่าขุนช้างมีใจโหดร้ายมากที่สุด

ก. เห็นลัษีที่สัวัดขัดเขมร	สะบัดเบนเบือนเหวี่ยงลงเสียงผลุง
ข. ปะเตะซ้ำคำผางเข้ากลางหูง	ถีบกระทิงตองทุบเสียงอุบโอย
ค. หลายงามรื่องสองมือมันอดปาก	คั้นกระดากถลากไถลรื่องให้โหย
ง. บีบจุมูกจุปากลากกระแทก	เสียงแอกแอกอ่อนชบสลบไสล
จ. ช่วยฝังบลุกลูกไว้ใช้เช่นเคย	ผงกเงยมันก็ทุบหุงลงไป

4. "โพระดกนงั้วกระตัวเต็น กระแตเล่นไล่โจนโพนผวา" คำประพันธ์นี้มีชื่อนกทั้งหมด กี่ชนิด

ก. 2 ชนิด	ข. 3 ชนิด
ค. 4 ชนิด	ง. 5 ชนิด
จ. 6 ชนิด	

ขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดหลายงาม

ครานั้นวันทองผ่องใสภา
 ไม่มีสุขทุกเวลาน้ำตานอง
 จะคลอศบตรสุดปวดให้รวดเร้า
 แสงหิ่งห้อยพรอพรายพร่างสายตา
 แต่นวนนวนปวดคววน้ำให้ปวดป่น
 พยุงท้องร้องเรียกพวกข้าไท
 ขุนช้างตื่นตื่นตัวหัวผองก
 ประคองนางกลางบนเอาต้นทูน
 พलगคุดร้องว่าเอออออกแล้วชี
 นางวันทองร้องเลือกกลิ้งเกลือกไป
 เรียกหาข้าคนอลหม่าน
 ให้ไปปรับยายสายกับยายขอ
 เข้าถือท้องต้องถูกว่าลูกคำ
 ช่วยผันแปรแก้ไขใกล้เวลา
 นางวันทองร้องให้ใจจะขาด
 อรุณฤกษ์เบิกสุรินทร์ทินกร
 พอพันท้องร้องแวันางแม่หวีด
 ขุนช้างมองร้องอ้ายหนูเป็นผู้ชาย
 แล้วทอดเตาเข้าไฟไม่ใช้เจ็บ
 ค่อยกล่อมเกลี้ยงเลี้ยงไว้จนใหญ่มา
 ไม่คลาดเคลื่อนเหมือนมั่นขุนแผนพ่อ
 ทั้งจุกลมกล่อมกระหม่อมดี
 นางวันทองน้องคะนึ่งถึงขุนแผน
 บอกข่าวไพร่ให้สำเหนียกเรียกลูกชาย

อยู่เคหากับขุนช้างให้หมางหมอง
 คิ้วว่าท้องสิบเดือนไม่เคลื่อนไหว
 ดึงหัวเหน่าเหน็ดเหนื่อยเมื่อต้นขา
 จะเรียกหาเจ้าขุนช้างให้หมางใจ
 สุดจะกลิ้งกลอกหน้าน้ำตาไหล
 จะขาดใจแล้วช่วยด้วยแม่คุณ
 เห็นเมียบตกใจผวาออกว่าวุ่น
 อย่าท้อแท้แม่คุณจงแจ้งใจ
 ตั้งสติอารมณ์จะข่มให้
 ขุนช้างได้หมอนรองประคองคอ
 บนนอกชานพวกผู้หญิงออกวิ่งสอ
 แต่ล้วนหมอต่าแบแข็งข่มมา
 เอาหน้าคว่าไขว่ขวางไปข้างขวา
 บ้างตำยาขบ้ำสัมต้มน้ำร้อน
 พอกรรมชวาตวาตะปะทะถอน
 อุทรคลอนเคลื่อนไหวคลอไม่วอดวาย
 หน้าซีดดอกสิ้นมิ่งขวัญหาย
 ทั้งย่ำยายเยี่ยมลูกให้ทุกข์ยา
 ครั้นจะเก็บความกล้าว่ายาวหนักหนา
 กระทั่งอายุเจ้าได้เก้าปี
 เหลืองลอออวอ้วน เป็นนวลศรี
 ช่างพาทีโอเลาะพูดเพราะพราย
 คิ้วลูกมั่นเหมือนเหลือเป็นเชื้อสาย
 ชื่อว่าหลายงามน้อยแก้วกลอยใจ ฯ

ฝ่ายขุนช้างหมางจิตให้คิดแค้น
 เมื่อกระนั้นเหมือนกุรีนดูไป
 อีแม่มั่นวันทองก็สองจิต
 เรียกพ่อหลายคล้ายผิวอีตัวดี
 พ่อวันทองน้องป่วยลงด้วยเคราะห์
 พังเสียงเงียบระงับหลักกลางวัน
 ขุนช้างเห็นเป็นที่ไม่มีเพื่อน
 ให้ข้าหลังนั่งบ่าแล้วว่าพลาญ
 ทั้งนกยูงฝูงหงส์มันลงเกลื่อน
 พุดาให้เพลินเดินพลาญกลางอรัญ
 โพระดกนกแก้วระตัวเต็น
 เจ้าพลาญงามถามพ่อพุดาจ้อมา
 เห็นลับลิที่สัจขัดเขมร
 ปะเตะข้าดำผางเข้ากลางพุง
 พลาญงามร้องสองมือมันอุดปาก
 พ่อหลุมมือรื้อรื้อวันทองไว
 ไม่เห็นแม่แลหาน้ำตาตก
 จนเหงื่อตกกระปรกกระปรอมจิ้นคร่อมไว้
 พลาญงามคืนสิ้นเสียงสำเนียงร้อง
 มันห้ามว่าอย่าร้องก็ต้องรอ
 จงเห็นแก่แม่วันทองของลูกบ้าง
 ช่วยฝังปลุกลูกไว้ไว้เช่นเคย
 บีบจุมูกอุดปากลากกระแทก
 พ่อผีพรายนายขุนแผนผู้แค้นไว
 ขุนช้างเห็นว่าทับจนดับแตก
 แล้วกลิ้งขนซ่อนทับให้ลับกาย

ลูกขุนแผนมั่นคงไม่สงสัย
 ก็กลับไหลเหมือนพ่ออำภพที่
 ช่างประติษฐ์ชื่อลูกให้ถูกที่
 ทุกราศรีศรีตราจะฆ่าพัน
 มาจำเพาะจะวิโยคให้โศกศัลย์
 พลาญงามนั้นนั่งกับพ่อที่หอกลาง
 แกล้งชี้เขื่อนชุกพลาญมาล่าง
 ไปชมข้างกว้างทรายมีหลายพันธุ์
 จับไก่เถื่อนมาเลี้ยงฟังเสียงขัน
 แกล้งให้หมันดูแลฝูงนกกา
 กระแตเล่นไม้โจนโผนผวา
 ขุนช้างพาเลี้ยวไปปะไม้ซุง
 สะบัดเบนเบือนเหวี่ยงลงเสียงผลุง
 ถีบกระทิงถองทุบเสียงอุบโอบ
 คั่นกระดากดลากโดลร้องไห้โหย
 หม่อมพ่อโอบคีฉินแทบบรรลัย
 ขุนช้างชกดูคคว่าไม่ปราศรัย
 หอบหายใจอึกอึกเข้าหักคอ
 ยกแต่สองมือไหว้หายใจฝ่อ
 เรียกหม่อมพ่อเจ้าขาอย่าฆ่าเลย
 พ่อขุนช้างใจบุญเจ้าคุณเอ๋ย
 ผงกเงงมันก็ทุบทุบลงไป
 เสียงแอ๊กแอ๊กอ่อนชบสลบไสล
 เข้าออกไว้มิให้ถูกลูกของนาย
 เอาคาแฝกฝุ่นกลบให้ศพหาย
 ทำลอบชายชมปากกลับมาเรือน ฯ

ฝ่ายผีพรายนายขุนแผนแค้นขุนช้าง
แล้วเป่าแก้วผลหลยละลายเลื่อน
นางพรายบอกว่าเราน่าวขุนแผน
ไม่มีวัยแล้วแก้วตาอย่าอวรณ์
แม่ของเจ้าเราจะบอกออกมารับ
เจ้าพลายงามยามเย็นไม่เห็นใคร
จะไปเรือนเพื่อนทางที่กลางป่า
เจ้าแหงนคุดูสุริยาก็บ้ายคล้อย
เสียบแรงลูกผูกใจจะได้พึ่ง
ไอ้มีพ่อก็ไม่เหมือนเพื่อนทั้งปวง
รู้กระนี้มีมือปากเรียกพ่อคอก
เที่ยวผ่นแปรแลหาน้ำตาคลอ
ดูครีมีคริกพฤษชาป่าสัจ
จิ้งหรีดร้องก้องเสียงเคียงเรไร
ดูเหว่าร้องมองเมียงเสียงว่าแม่
อยู่นี่แน่แม่จำจงมารีบ

อุตสำหรับข้างขอนใหญ่ให้เขยื้อน
เจ้าพลายเคลื่อนคลายพื้นเหมือนตื่นนอน
มาทำแทนเมื่อมันทับช่วยรับขอน
อยู่นี่ก่อนเถิดคนะ เจ้าอย่าเศร้าใจ
แล้วหายวับวู่วามตามวิสัย
เที่ยวร้องไห้หาแม่ชะงักคอย
นิกน้ำตาหยดเหาะลงเผาผอย
ให้นิกน้อยใจพ่อพูดล่อลวง
พ่อโกรธจึงสิ่งไร เป็นใหญ่หลวง
มีแต่ลวงลูกรักไปหักคอ
จะไปบอกแม่วันทองให้ฟ้องพ่อ
นิกระย่อเยือกเย็นไม่เห็นใคร
ไม่แก่วงกวดักกันกิ่งประวิงไหว
ทั้งลงในเรือยั่วแรววับ
ยื่นชะงักแลดูเงี่ยหูตรับ
วังกระสับกระสนวนเวียนไป ฯ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอนที่ 12

เรื่อง ราชธาธิราช ตอนมั่งรายกะบอฉะวาทาย

เวลา 1 คาบ 50 นาที

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้เด็กเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน
2. เพื่อให้เด็กเรียนวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกความหมายของคำศัพท์และสำนวนได้
2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
3. บอกลักษณะนิสัยของตัวละครได้
4. บอกข้อคิดและคุณค่าจากเรื่องที่อ่านได้
5. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้
6. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

เนื้อเรื่อง

1. ราชธาธิราช ตอนมั่งรายกะบอฉะวาทาย ผู้แต่งคือ เจ้าพระยาพระคลัง (หน) มีลักษณะคำประพันธ์เป็นร้อยแก้ว แปลและเรียบเรียงขึ้นตามพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก มีเรื่องย่อดังนี้

เมื่อสมเด็จพระเจ้าราชาธิราชจับตัวมั่งรายกะบอฉะวาได้ตามที่โหรทำนายไว้ นั้น ก็มีพระราชประสงค์ที่จะเลี้ยงมั่งรายกะบอฉะวาไว้เช่นบุตร แต่มั่งรายกะบอฉะวาทูลคัดค้านว่า ขณะนี้ตนเองเป็นเชลยศึก เมื่อถูกจับแล้วก็ขอให้พระเจ้าราชาธิราชฆ่าเสีย หากไม่ฆ่าแล้วก็จะขอฆ่าตัวตาย พระเจ้าราชาธิราชตรัสลอบเช่นไร มั่งรายกะบอฉะวาก็ไม่ยอม พระเจ้าราชาธิราชจึงสั่งให้ทำพิธีประหารชีวิตมั่งรายกะบอฉะวา แล้วได้จัดทำพระราชนิพนธ์ให้อย่างสมเกียรติ ฝ่ายทหารฆ่าเมื่อทัพแตกแล้ว ก็พากันไปเฝ้าพระเจ้าฝรั่งมังเมือง กราบทูลเรื่องมั่งรายกะบอฉะวาสิ้นชีวิต พระเจ้าฝรั่งมังเมืองทรงพระโกรธเป็นอย่างมาก จึงตรัสสั่งให้นำแม่ทัพนายกองทั้งปวงไปคุมขังไว้ แล้วนำบุตรภรรยาไปคลอกไฟเสียให้สิ้น

2. คำศัพท์สำนวน ได้แก่

สันนิวาส	=	การอยู่ด้วยกัน
โทมน์ส	=	ความเสียใจ, ทุกข์ใจ
ทิจู	=	ความดีร้อย ถือดี
บุญญาธิการ	=	ผู้มีบุญมาก
พระโอษฐ์	=	ปาก
พระโสศ	=	หู, ช่องหู
ประโลม	=	ฟังใจ, ทำให้ฟังใจ
มธุรสวาจา	=	คำพูดอันอ่อนหวาน
อาเศียรวาท	=	คำอวยพร
น้ำกลศ	=	น้ำเวทมนตร์ของพราหมณ์
ไทยทาน	=	ของควรรู้, ของสำหรับทำทาน

สำนวน "ลูกรักกูคนนี้ตาย เปรียบดังดวงตาข้างขวาถูกแตก" = เมื่อมั่งรายกะขอละวาตาย ก็เปรียบเหมือนกับพระเจ้าฝรั่งมั่งมั่งองสูญเสียดวงตาไปข้างหนึ่ง

3. ลักษณะนิสัยของตัวละคร

มั่งรายกะขอละวา = เป็นผู้ที่มีน้ำใจเด็ดเดี่ยวเข้มแข็ง มีจิตใจขะมานะสมเป็นลูกกษัตริย์ เป็นคนดีร้อย

พระเจ้าราชาธิราช = มีน้ำพระทัยอ่อนโยน มีความเมตตากรุณา

พระเจ้าฝรั่งมั่งมั่งอง = รักลูกมาก อารมณ์ฉุนเฉียววุ่นวาย

4. ข้อคิดและคุณค่าที่ได้จากเรื่อง

1. ในการทำสงครามย่อมมีแพ้และชนะ
2. ความเด็ดเดี่ยวและความกล้าหาญ ย่อมได้รับความพ่ายแพ้เป็นคุณสมบัติ

อันติบึงของผู้เป็นทหาร

3. ความงามทางด้านสำนวนภาษาที่มีความไพเราะคมคาย

4. เป็นแบบฉบับของร้อยแก้วที่ดีในสมัยรัตนโกสินทร์

กิจกรรมการเรียนรู้

เทคนิคทำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u></p> <p>ครูนำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเรื่องราชาธิราช ตอนหลายประกายมาศ ซึ่งนักเรียนเคยเรียนมาแล้ว ครูโยงเข้าสู่เรื่องราชาธิราช ตอนมั่งรายกะบอดะวาตยา</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนตั้งเป้าหมายต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของตนเอง ครูแจกเอกสารเรื่องราชาธิราช ตอนมั่งรายกะบอดะวาตยา ให้นักเรียนอ่านเป็นรายบุคคล แล้วให้แข่งขันกันค้นหาคำศัพท์สำนวนที่ปรากฏในเรื่อง พร้อมทั้งอธิบายความหมาย นักเรียนคนใดตอบได้ก่อนเป็นผู้ชนะ ให้นักเรียนตั้งคำถามจากเรื่องราชาธิราชตอนมั่งรายกะบอดะวาตยาเป็นรายบุคคล คนละประมาณ 5 ข้อ บันทึกลงสมุด ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมาถามคำถามที่ตนเองได้ตั้งไว้ ครูกล่าวชื่นชม และกล่าวเสนอแนะแก้ไขปรับปรุง ให้นักเรียนจับใจความสำคัญจากเรื่องราชาธิราช ตอนมั่งรายกะบอดะวาตยา บันทึกลงสมุด ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมาถามคำถาม ครูกล่าวสรุปเพิ่มเติมเพื่อให้สมบูรณ์ 	<p><u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u></p> <p>ครูนำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเรื่องราชาธิราชตอนหลายประกายมาศ ซึ่งนักเรียนเคยเรียนมาแล้ว ครูโยงเข้าสู่เรื่องราชาธิราช ตอนมั่งรายกะบอดะวาตยา</p> <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ครูติดบัตรคำศัพท์จากเรื่องราชาธิราช ตอนมั่งรายกะบอดะวาตยาบนกระดานดำ แล้วแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มกลุ่มละประมาณ 5 คน ให้นำแต่ละกลุ่มแข่งขันกันหาความหมายของคำศัพท์ กลุ่มใดหาได้ก่อนกลุ่มนั้นเป็นผู้ชนะ ครูติดแถบประโยคคำถามเกี่ยวกับเรื่องราชาธิราช ตอนมั่งรายกะบอดะวาตยาบนกระดานดำ เพื่อเป็นการชี้แนะการอ่านให้นักเรียน (ตั้งคำถามท้ายข้อนี้) แล้วให้นักเรียนอ่านราชาธิราชตอนมั่งรายกะบอดะวาตยาจากเอกสารที่ครูแจกให้ <p><u>แถบประโยคคำถาม</u></p> <ol style="list-style-type: none"> เมื่อพระเจ้าราชาธิราชจับตัวมั่งรายกะบอดะวาได้นั้น มั่งรายกะบอดะวาอยู่ในสภาพใด พระเจ้าราชาธิราชสั่งประหาร

เทคนิคทำกับตนเอง	เทคนิคคนำการอ่าน
<p>5. ให้นักเรียนอธิบายลักษณะนิสัยของตัวละคร ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมาแล้วให้จับฉลากตัวละคร นักเรียนได้ตัวละครใดก็ให้อธิบายลักษณะนิสัยตัวละครนั้น ครูติชม และกล่าวเพิ่มเติมเพื่อให้สมบูรณ์</p>	<p>มั่งรายกะบอดะวาทันทีหรือไม่ เพราะเหตุใด ค. เหตุใดมั่งรายกะบอดะวาจึงถูกลักค้ำไม่ให้พระเจ้าราชาธิราชไว้ชีวิตตนเอง ง. หลังจากประหารชีวิตมั่งรายกะบอดะวาแล้ว พระเจ้าราชาธิราชทรงทำอย่างไร</p>
<p>6. ให้นักเรียนแต่ละคนร่วมกันบอกข้อคิดและคุณค่าที่ได้จากเรื่องราชาธิราชตอนมั่งรายกะบอดะวาตาย แล้วบันทึกลงสมุด ครูสรุปข้อคิดเห็นเพิ่มเติม</p>	<p>จ. พระเจ้าฝรั่งมังเมืองเมื่อทราบว่ามั่งรายกะบอดะวาสิ้นชีวิตแล้วมีความรู้สึกอย่างไร ฉ. พระเจ้าฝรั่งมังเมืองทรงสั่งลงโทษทหารที่ตกทัพด้วยวิธีการอย่างไร</p>
<p>7. ให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องราชาธิราชตอนมั่งรายกะบอดะวาตาย ที่ตนเองได้ตั้งขึ้น ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมาอ่านคำถามและเฉลยคำตอบ ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายซักถามเกี่ยวกับคำตอบที่ได้ แล้วครูสรุปเพิ่มเติม</p>	<p>3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันจับใจความสำคัญของเรื่อง บันทึกลงสมุด แล้วครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนที่เป็นตัวแทนของกลุ่ม ออกมารายงานหน้าชั้นเรียน ครูกล่าวสรุปเพิ่มเติม</p>
<p>8. ให้นักเรียนแต่ละคนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ครูและนักเรียนสรุปความคิดเห็นเพิ่มเติม <u>ขั้นสรุป</u></p>	<p>4. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันบอกลักษณะนิสัยของตัวละคร แล้วส่งตัวแทนมารายงานหน้าชั้นเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ครูสรุปลักษณะนิสัยของตัวละครเพิ่มเติม</p>
<p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องราชาธิราช ตอนมั่งรายกะบอดะวาตาย เพิ่มเติมเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น</p>	<p>5. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกันเสนอข้อคิดที่ได้จากเรื่อง ครูร่วมเสนอข้อคิดด้วย จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นแล้วครู</p>
<p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดและคุณค่าที่ได้</p>	

เทคนิคกำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
<p>3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง จำนวน 5 ข้อ ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย คำตอบและตรวจให้คะแนน จากนั้นนักเรียน เปรียบเทียบคะแนนที่ได้รับกับคะแนนเป้าหมาย ที่ตั้งไว้ แล้วประเมินความก้าวหน้าในการอ่าน ของตนเอง</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตจากการรายงานหน้าชั้น 2. สังเกตจากการตั้งคำถามและตอบ คำถาม 3. สังเกตจากการอภิปรายแสดงความคิดเห็น 4. ตรวจแบบฝึกหัด 	<p>สรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่องราชาธิราช ตอนมั่งราย- กะยอดระวาตยา</p> <p>6. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกันตอบ คำถามจากแถบประโยคคำถามที่ครูติดบนกระดาน คำ บันทึกลงสมุด ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนขึ้นมา รายงาน ครูอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้สมบูรณ์</p> <p>7. ครูและนักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกัน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องราชาธิราชตอน มั่งรายกะยอดระวาตยา ครูกล่าวสรุปความคิดเห็น ขั้นสรุป</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความ สำคัญของเรื่องราชาธิราช ตอนมั่งรายกะยอดระวา ตยา เพิ่มเติม เพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น 2. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดและคุณค่าที่ได้รับ
<p>สื่อการเรียนการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เอกสารเรื่องราชาธิราชตอนมั่งราย กะยอดระวาตยา 2. ฉลากชื่อตัวละคร 3. แบบบันทึกคะแนน 	<p>3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง จำนวน 5 ข้อ ครูเฉลยคำตอบ ตรวจให้ คะแนน แล้วแจ้งผลให้นักเรียนทราบ</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตจากการรายงานหน้าชั้นเรียน 2. สังเกตจากการอภิปรายแสดง ความคิดเห็น 3. ตรวจสมุดงาน

เทคนิคทำกับตนเอง	เทคนิคนำการอ่าน
	<p>4. ตรวจสอบฝึกหัด</p> <p>สื่อการเรียนการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เอกสารเรื่องราชาธิราช ตอน มังรายกะยอดนะวาตยา 2. แถบประโยคคำถาม 3. บัตรคำศัพท์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบฝึกหัดท้าย เรื่อง

เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. "ทอดพระเนตรเห็นมั่งรายกะบอดะวาเจ็บลำบากอยู่เป็นกำลัง" คำที่ขีดเส้นใต้หมายถึงข้อใด

ก. กำลังขาดเจ็บ	ข. บาดเจ็บมาก
ค. กำลังหายจากบาดเจ็บ	ง. เร็วแรงไม่มี
จ. ใกล้เคียงสิ้นชีวิต	
2. เหตุใดพระเจ้าราชาธิราช จึงคิดที่จะเลี้ยงมั่งรายกะบอดะวาไว้เป็นบุตร

ก. เพราะทรงเมตตาสงสาร	ข. เพราะชาติก่อนเคยเป็นบุตรกันมา
ค. เพราะเป็นลูกของกษัตริย์ผู้ดี	ง. เพราะต้องการให้สืบราชสมบัติ
จ. เพราะทรงเกรงกลัวบาป	
3. การที่มั่งรายกะบอดะวาไม่ยอมรับความเมตตาจากพระเจ้าราชาธิราชแสดงให้เห็นว่ามั่งรายกะบอดะวาเป็นคนเช่นไร

ก. เข้มแข็งเด็ดเดี่ยว	ข. หยิ่งยโส
ค. มีทิฐิมานะ	ง. ถือตัว
จ. แข็งกระด้าง	
4. เหตุใดพระเจ้าราชาธิราชจึงพระราชทานบำเหน็จรางวัลให้แก่โหร 3 คน

ก. เพราะโหรทำนายถูกว่าพระองค์จะสงคราม	
ข. เพราะโหรทำนายว่าพระองค์จะจับมั่งรายกะบอดะวาได้	
ค. เพราะโหรรับราชการด้วยความซื่อสัตย์มาเป็นเวลานาน	
ง. เพราะโหรคำนวณฤกษ์ยามเวลาออกสงครามได้ดี	
จ. เพราะโหรแนะนำให้พระเจ้าราชาธิราชทำพิธีสะเดาะเคราะห์ก่อนจึงชนะสงคราม	
5. มั่งรายกะบอดะวาสิ้นพระชนม์ในขณะที่มีอายุเท่าไร

ก. 22 ปี	ข. 23 ปี
ค. 24 ปี	ง. 25 ปี
จ. 26 ปี	

เฉลยแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง แผนการสอนที่ 12

1. ข 2. ข 3. ค 4. ข 5. ง

ราชาธิราช คอนมิ่งรายกะขอละวาคาบ

สมเด็จพระเจ้าราชาธิราช จึงครัสสิ่งเสนาบดีนายทัต นายกองให้ไปรับมิ่งรายกะขอละวาเข้ามาถึงแล้ว ทอดพระเนตรเห็นมิ่งรายกะขอละวาเจ็บลำบากอยู่เป็นกำลัง ก็ทรงพระเมตตาสงสาร ด้วยสันนิวาสเคยเป็นพระราชบุตรมาแต่ก่อน จึงตรัสพลอบว่าหลานเรามาทำสงครามถึงแก่ปราชัยครั้งนี้ก็เป็นประเพณีการศึก บ่อมมีแพ้และชนะเหมือนกัน หลานเราอย่าโทมนัสน้อยพระทัยเลย เราคิดอยู่ว่าพระเจ้าฝรั่งมังม็องน้องเรา พระราชบิดาของหลานนั้นเป็นกษัตริย์อันประเสริฐ หลานเรามีเสี้ยวแรงเป็นชายอันเข้มแข็งในการสงครามนัก มีเกียรติยศลือไปทั่วอาณาเขตประเทศต่าง ๆ ถึงเราจับหลานได้ตั้งนี้ก็ไม่ได้คิดทำอันตราย จะเลี้ยงหลานเราไว้ ดูหนึ่งพระเจ้าฝรั่งมังม็องพระราชบิดาของหลานนั้น

มิ่งรายกะขอละวาได้ฟังจึงตอบว่า ซึ่งพระองค์ตรัสมาทั้งนี้พระคุณหาที่สุดมิได้ แต่ข้าพเจ้าเกิดมาในตระกูลวงศ์กษัตริย์ก็นับว่าเป็นชายผู้หนึ่ง และข้าพเจ้าบกลงมาครั้งนี้ หมายใจจะเอาชัยชนะแก่พระองค์ ให้เมืองหงสาวดีอยู่ในเงื้อมมือ ข้าพเจ้าจะไว้เกียรติยศให้จงได้ บุญน้อยไม่สมคะเนแล้วจึงพ่ายแพ้ ซึ่งพระองค์จะเลี้ยงข้าพเจ้าผู้เป็นข้าศึกไว้นั้น ข้าพเจ้าจะดูหน้าคนฉันใดได้ มันตายเสียก็เห็นจะประเสริฐกว่า ข้าพเจ้าไม่ขออยู่แล้ว พระองค์จับข้าพเจ้าเป็นข้าศึกได้ ก็จงให้ฆ่าข้าพเจ้าเสียบัดนี้เถิด

สมเด็จพระเจ้าราชาธิราชได้ทรงฟังดังนั้น จึงตรัสพลอบอีกว่าหลานเราอย่าถือทิฐิมานะเลย อันการแพ้ไ้จะเป็นแต่หลานผู้เดียวหามิได้ ถึงท่านที่มีวาสนาบุญญาธิการมาก ถ้าทำศึกแล้วก็บ่อมมีแพ้และชนะ ซึ่งสมเด็จพระราชบิดาของหลานนั้นเป็นข้าศึกกับเราก็จริง แต่เราตัดทางไมตรีมิขาด หลานเราจงครองชีวิตอยู่ก่อนเถิด จะได้ดำรงราชสมบัติสืบไปภายหน้าได้บำเพ็ญกุศลเพิ่มเติมให้มากขึ้น อนึ่งสมเด็จพระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า เกิดมาเป็นมนุษย์นี้แสนยากนับชาติมิไคร่ถ้วน จึงได้เกิดแต่ละครั้ง ซึ่งหลานเราจะมาคว้นตายเสียแต่หนุ่มละนี้มีควรรักชีวิตไว้สร้างกุศลก่อนจึงจะชอบ

มิ่งรายกะขอละวาจึงทูลตอบว่า ซึ่งพระองค์ตรัสสอน ข้าพเจ้าตั้งนี้ก็ควรอยู่ แต่ข้าพเจ้าถือตัวว่าเกิดเป็นลูกกษัตริย์น้ำใจชายชาติทหาร เสียทีข้าศึกแล้วก็สู้ตายไม่เสียดายชีวิต ซึ่งจะดีซัวไปภายหน้านั้น สุดแล้วแต่บุญบาปจะให้ผล พระองค์จงฆ่าข้าพเจ้าเสียเร็ว ๆ เถิด อย่างตรัสสอนอยู่ให้เหนือพระโอษฐ์เลย

สมเด็จพระเจ้าราชาธิราชได้ทรงฟัง ก็ตรัสลอบอีกเล่าว่า หลานเราจงข่มความโกรธลงเสียทำน้ำจิตให้ผ่องใสเถิด เราจะเล่าให้ฟัง หลานเรานี้มีไช่อื่นไกล แต่ชาติก่อนก็เคยเป็นโอรสเรา พ่อพระเจ้าราชาธิราชตรัสว่าเคยเป็นโอรสเท่านั้น มังรายกะยอฉะวาได้ฟังก็ทรงพระโกรธยิ่งนัก รวากับลูกศรเข้าไปเสียบพระโศก จึงทูลว่าพระองค์อย่าตรัสเสียดแทงให้ข้าพเจ้าเจ็บใจเลย จงมาข้าพเจ้าให้ขาดใจตายเสียตั้งวันนี้เถิด ข้าพเจ้ากลัวใจตายเสียหลายขณะจิตแล้วไม่ขาดลมหายใจลงได้เลย แม้พระองค์มีมาข้าพเจ้า ๆ จะมาตัวเสียเอง

สมเด็จพระเจ้าราชาธิราชได้ทรงฟังก็เห็นว่า มังรายกะยอฉะวานี้น้ำใจแกล้วกล้าสามารถนักไม่อาลัยชีวิตเลย ก็ตรัสประโลมด้วยมธุรสวาจาเป็นหลายครั้ง มังรายกะยอฉะวาก็มีฟังเอาน้ำพระหัตถ์จุกพระกรรณเสียไม่ขอได้ยิน สมเด็จพระเจ้าราชาธิราชเห็นดังนั้น ก็ทรงพระดำริว่ามังรายกะยอฉะวานี้น้ำใจเป็นเหล็กเพชรหัวหาญนักไม่ยอมอยู่แล้ว แม้เรามีมาเสียก็จะมาตัวเองเป็นมั่นคง จะให้อยู่ได้ความลำบากทำไม จึงตรัสสั่งให้ทหารขามนต์มาทำพิธีปฐมกรรมเสร็จแล้ว ก็ให้เอามังรายกะยอฉะวาเข้าไว้ใต้เกยซึ่งทำไว้นั้น ครั้นได้ศฤงฆ์อันเป็นมงคลแล้ว

สมเด็จพระเจ้าราชาธิราชก็เสด็จขึ้นสู่เกย ทรงเหยียบเหนือหน้าม้องชัยมหาฤกษ์ล้างพระบาทลงไป พอน้ำชำระพระบาทตกลงถูกมังรายกะยอฉะวา ๆ ก็สิ้นพระชนม์ในขณะนั้น ฝ่ายพราหมณ์ปุโรหิตทั้งปวง ก็ถวายอาเศียรพาทหน้ากลศน้ำสังข์เสร็จแล้ว ก็เสด็จพระราชดำเนินขึ้นยังราชอาสน์ ณ ภายใต้มหาเศวตฉัตรอันประเสริฐ พร้อมด้วยเสนาพญามาคย์ราชปุโรหิตทั้งปวง

ขณะนั้นพระยาเกียรราชบุตร ก็ถวายราชสมบัติแก่สมเด็จพระราชบิดาดังเก่า เชิญเสด็จเข้ายังกรุงหงสาวดี ครั้นสมเด็จพระเจ้าราชาธิราชรับราชสมบัติต่อพระราชบุตรแล้ว ก็เสด็จกลับเข้ากรุงหงสาวดี จึงพระราชทานบำเหน็จรางวัลแก่โหราจารย์สามคน ซึ่งทำนายว่าจะได้มังรายกะยอฉะวานี้นั้นเป็นอันมาก แล้วจึงสั่งให้ทำพระเมรุมาศโดยขนาดสำหรับที่ลูกหลวงเอก เสร็จแล้ว ก็ให้เชิญพระศพมังรายกะยอฉะวาเข้ายังในพระเมรุ และให้มีการมหรสพสมโภชถวายไทยทานแก่พระภิกษุสงฆ์กระทำกรทั้งปวงตามอย่างธรรมเนียม ครั้นถึงวันกำหนด พระองค์ก็เสด็จไปพระราชทานเพลิงเสร็จแล้ว จึงสั่งให้เก็บพระอัฐิใส่ในฉะอบทองประดับพลอย ก่อพระเจดีย์บรรจุไว้ พระเจดีย์นั้นรามัญทั้งปวงเรียกว่ามังรายกะยอฉะวามุเตา ก็ปรากฏอยู่ในเมืองหงสาวดีจนทุกวันนี้ มังรายกะยอฉะวามีพระชนม์ได้ยี่สิบสองปี ทำสงครามด้วยพระเจ้าราชาธิราชสามปี เป็นพระชนมายุได้ยี่สิบห้าปี เมื่อสิ้นพระชนม์นั้น ลุคักราชได้เจ็ดร้อยแปดสิบสามปี

ฝ่ายนายทัพนายกองหม่าทั้งปวง ซึ่งแตกขึ้นไปเมืองอังวะนั้นก็กลัวพระราชอาญาบึงนัก พากันขึ้นใจเข้าเฝ้าพระเจ้าฝรั่งมังฆ้องกราบทูลโดยความที่พระราชบุตรเสียบที่ข้าศึกนั้นทุกประการ พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องนั้นได้จึงว่า เสียบมังรายกะยอดฉะวาทะราชโอรสที่รักแล้วก็ทรงพระโกรธ เป็นกำลัง จึงตรัสว่าลูกรักคุณนี้ตาย เปรียบดังดวงดาข้างขวาคุณแตก อ้ายพวกนี้มันพาถูกกูไป ม่าเสียบกูแค้นใจนัก จึงตรัสสั่งให้เอานายทัพนายกองทั้งปวงเป็นโทษจำไว้ แล้วให้เอาบุตรภรรยา ไปคลอกเสียบให้สิ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

คำชี้แจง

1. ข้อสอบนี้มี 25 หน้า จำนวน 60 ข้อ
2. เวลาที่ใช้ในการสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที
3. การทำแบบทดสอบ ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้เข้าใจ แล้วตอบคำถามโดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด หรือเหมาะสมที่สุด เพียงคำตอบเดียว แล้วกากบาทลงในกระดาษคำตอบ

ตัวอย่าง ถ้า ข้อ 1 คำตอบที่ถูกต้องคือ ข้อ ก. ให้ทำดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง	จ
1	X				

ถ้าต้องการเปลี่ยนตัวเลือกใหม่ให้ทำดังนี้

ตัวอย่าง เปลี่ยนคำตอบจาก ข้อ ก. เป็น ข.

ข้อ	ก	ข	ค	ง	จ
1	X	X			

4. ห้ามขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงในข้อสอบ
5. ห้ามนำข้อสอบและกระดาษคำตอบออกจากข้อสอบ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 1-3

ยาปราบวัชพืชเป็นที่นิยมใช้กันมากในเกษตรกรรมยุคใหม่ เพราะเป็นการประหยัดแรงงานและให้ผลทันตา ยาดังกล่าวจึงมีการแพร่กระจายอย่างรวดเร็วจากประเทศตะวันตกมาสู่ประเทศตะวันออก จากชวาณาจีรลเก้งในสหรัฐอเมริกา มาจนถึงชวาณาที่ซึ่งควายในบ้านเรา

แต่ในขณะที่ยามหัศจรรย์ดังกล่าวเริ่มจะก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับชาวโลกขึ้นแล้ว การที่มีนสลายตัวยากและมีโอกาสแพร่กระจายได้ไกลออกจากแหล่งที่มีการใช้ ตัวอย่างเช่นในสหรัฐอเมริกา เริ่มมีรายงานอาการเจ็บป่วยของผู้คนที่สัมผัสกับยาดังกล่าวโดยบังเอิญ หรือกับสัตว์เลี้ยงและสัตว์ป่าที่อยู่ใกล้บริเวณที่มีการใช้ยา สัตว์เหล่านั้นมีอาการเจ็บป่วยแบบแปลก ๆ ที่ชาวบ้านไม่เคยพบเห็นมาก่อน เจ้าตัวร้ายที่ใช้กันมากในสหรัฐฯ คือ 2, 4-D และ 2, 4, 5-T ซึ่งเป็นสารกำจัดวัชพืชชนิดพีนอกซี ที่สำคัญ คือ 2, 4, 5-T มีการเจือปนด้วย "ไดออกซิน (dioxin)" ซึ่งเป็นสารที่มีพิษมาก และสามารถสะสมในวงจรการถ่ายทอดพลังงานภายในระบบนิเวศน์ได้ ทั้งไดออกซินและสารพีนอกซีก่อให้เกิดอาการผิดปกติต่อการกำเนิดของมนุษย์ ตัวอย่างเช่น ทำให้เกิดอาการเพดานโหว่ ขาบิดเบี้ยว ไตผิดปกติ น้ำหนักทารกต่ำกว่าปกติ ประสาทผิดปกติ สารดังกล่าวเคยถูกนำไปใช้ในสงครามเวียดนามมาแล้ว และยังเกี่ยวโยงถึงอาการประสาทผิดปกติ และมะเร็งในตับ

ในเมืองไทย เริ่มจะมีการวิวยวายขึ้นมาเมื่อเกิดโรคระบาดในปลาน้ำจืดหลายชนิด แต่จนบัดนี้นักวิทยาศาสตร์ไทยที่ใช้เงินวิจัยกว่าล้านไปกับการวินิจฉัยสาเหตุของโรคดังกล่าวก็ยังไม่สามารถสรุปได้แน่นอนว่าเกิดจากอะไรแน่ เกิดจากยาปรับศัตรูพืชที่ใช้กันไม่ยังมีหรือเปล่า กว่าจะพิสูจน์ได้ คนสั่งเข้ามาขายก็คงจะรวบเหลือรับกันไปแล้ว

1. เพราะเหตุใดจึงเรียกยาปราบวัชพืชว่ายามหัศจรรย์
 - ก. เพราะ เมื่อนำไปใช้แล้วทำให้พืชติดผลได้มากกว่าเดิม
 - ข. เพราะ เมื่อนำไปใช้แล้วทำให้ผลผลิตเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว
 - ค. เพราะ เป็นยาที่ให้ประสิทธิภาพในการกำจัดศัตรูพืชเป็นระยะยาว
 - ง. เพราะ เป็นยาที่มีการแพร่กระจายได้อย่างกว้างไกลออกไปจากแหล่งที่ใช้
 - จ. เพราะให้ผลในการกำจัดศัตรูพืชได้อย่างรวดเร็วและประหยัดแรงงาน

2. ผู้ที่ไม่ควรใช้สารกำจัดวัชพืชดังกล่าวคือใคร

ก. ผู้หญิงที่กำลังมีครรภ์	ข. ผู้ที่เป็นโรคความดันต่ำ
ค. เด็กที่อยู่ในวัยเจริญเติบโต	ง. ผู้ที่มีอาการทางประสาท
จ. ผู้ที่มีร่างกายท้วมทึบ	

3. ข้อความนี้สรุปใจความสำคัญได้อย่างไร

ก. ยาปราบวัชพืชนิยมใช้กันมากในประเทศตะวันตกและประเทศตะวันออก
ข. ยาปราบวัชพืชทำให้เกิดโรคระบาดในปลาน้ำจืดหลายชนิดในประเทศไทย
ค. นักวิทยาศาสตร์ไทยกำลังทำการวิจัยเพื่อหาสาเหตุในการเกิดโรคของปลาน้ำจืด
ง. ยาปราบศัตรูพืชนิยมใช้กันในเกษตรกรรมยุคใหม่นั้นให้ผลรวดเร็วและประหยัดแรงงาน
จ. ยาปราบวัชพืชนิคมินอกซีที่มีส่วนผสมด้วยไดออกซินมีอันตรายต่อร่างกายมนุษย์และสัตว์

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 4-5

นายแพทย์ชาวอเมริกัน กล่าวว่า อาหารมีอิทธิพลต่ออุปนิสัยใจคอของคนเราอยู่ไม่น้อย เช่น คนที่มีอารมณ์แปรปรวนเสมอ นั่น ส่วนใหญ่จะเป็นคนที่ขาดแคลนเซียมทำให้ประสาทไม่สงบ จิตใจว้าวุ่น และถ้าขาดแคลนเซียมเรื้อรังด้วยแล้ว ก็มักจะแสดงอารมณ์เกรี้ยวกราดเสมอ ส่วนคนที่จู้จี้ ขี้บ่น ทั้ง ๆ ที่ยังไม่แก่แน่ จะพบว่าเกิดจากสมองใหญ่ขาดวิตามินบี แล้วมาดูคนที่จู้จี้แล้วบ้าง กลัวไปสารพัด จะทำอะไรก็กลัวเป็นปัญหาไปเสียหมด หมอบอกว่า คนเหล่านี้มักขาดวิตามินเอและวิตามินซี ถ้าปกติเป็นคนที่ชอบรับประทานเนื้อจนมากเกินไป ก็ควรลดลงได้แล้ว และรับประทานอาหารพวกผักแทนอาจหายกลัวปัญหาได้

4. ผู้ที่มีอาการทางประสาท ฟุ้งซ่าน จิตใจว้าวุ่น ควรจะรับประทานอาหารในข้อใด

ก. ไอคกรีม	ข. ไข่ลวก
ค. นมสด	ง. น้ำส้มคั้น
จ. ขนมหิงทาเนย	

5. ถ้าต้องการให้ตนเองเป็นคนกล้า สามารถเผชิญหน้ากับปัญหาต่าง ๆ ได้ ควรรับประทาน
อาหารที่มีวิตามินชนิดใด

ก. วิตามินเอและดี	ข. วิตามินซีและดี
ค. วิตามินบีและซี	ง. วิตามินซีและเอ
จ. วิตามินเอและบี	

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 6-9

เต่าทะเลไม่ได้ออกซิเจนจากน้ำแบบปลา ถ้าไข่เต่าทะเลฟักในน้ำ ลูกเต่าก็จะจมน้ำตายไปทันที ความจริงแล้วถ้าเต่าทะเลวางไข่ในทะเล มันก็จะตายก่อนฟักเป็นตัวเสียด้วยซ้ำ นั่นก็เพราะว่าแม้แต่ไข่ยังต้องการออกซิเจนเพื่อหายใจ นั่นแหละมันจึงต้องขึ้นบกมาวางไข่ พอถึงเวลาที่เต่าทะเลจะวางไข่มันก็จะขึ้นจากน้ำ คลานขึ้นไปบนชายหาด แล้วขุดหลุมในทราย แล้วก็วางไข่ในนั้น มันจะเอาเท้าหลังขุดหลุมเพื่อวางไข่ เต่าทะเลตัวเมียขุดหลุมลึกประมาณ 40 ซม. และวางไข่ประมาณ 120 ฟอง เมื่อวางไข่เสร็จ มันก็เอาเท้าหลังขุดทรายกลบหลุมปิดไข่

ลูกเต่าที่เพิ่งฟักเป็นตัวเริ่มเคลื่อนตัวสู่ทะเล ในเมื่อมันพอจะไต่ขึ้นมาจากรังของมันได้ ทะเลเป็นถิ่นที่มันจะเติบโตขึ้น พอตัวเมียโตพร้อมที่จะวางไข่ได้ มันก็จะหวนกลับมาที่ชายหาด

6. เต่าทะเลเป็นสัตว์ที่หายใจทางใด

ก. จมูก	ข. กระจก
ค. ผิวหนัง	ง. ปาก
จ. เหงือก	

7. เหตุใดเต่าทะเลจึงต้องขึ้นมาวางไข่บนบก
- เพราะเต่าทะเลตัวเมียจะต้องกกไข่จนกว่าจะฟักเป็นตัว
 - เพราะถ้าวางไข่ในทะเลก็จะตกเป็นอาหารของปลาใหญ่
 - เพราะไข่ต้องการออกซิเจนเพื่อหายใจเข้าไปทางเปลือก
 - เพราะเมื่อวางไข่ในทะเลแล้วไข่เต่าทะเลจะไม่สามารถฟักเป็นตัวได้
 - เพราะเมื่อวางไข่บนบกแล้วสามารถขุดหลุมฝังป้องกันอันตรายได้
8. ลูกเต่าที่ฟักเป็นตัวแล้วจะคลานลงสู่ทะเลได้เมื่อไร
- เมื่อมันสามารถที่จะสืบพันธุ์ได้
 - เมื่อสามารถไต่ขึ้นมาจากรังของมันได้
 - เมื่อฟักเป็นตัวได้ประมาณ 1 อาทิตย์
 - เมื่อมันโตพอที่จะสามารถหากินได้ด้วยตนเอง
 - เมื่อเท้าของมันแข็งแรงพอที่จะว่ายน้ำในทะเลได้
9. ข้อความข้างต้น กล่าวถึงเรื่องใด
- วงจรชีวิตของเต่าทะเล
 - การผสมพันธุ์ของเต่าทะเล
 - วิธีการขุดหลุมวางไข่ของเต่า
 - การวางไข่ของเต่า
 - การหายใจของเต่า

อ่านคำประพันธ์ต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 10

เห็นคนขึ้นสะพานลอยคอบความหวัง ไม่มีเงิน ไม่มีบา ครานี้เรา	จนเขากลับไปอีกฝั่งยังเหมือนเก่า บอกกับลูกอย่างแผ่วเบาเรามันจน
--	--

10. ผู้พูดในคำประพันธ์ข้างต้น มีความรู้สึกอย่างไร

ก. ท้อแท้	ข. สิ้นหวัง
ค. เสียใจ	ง. ชื่นชม
จ. น้อยใจ	

อ่านคำประพันธ์ต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 11-12

คุณพ่อขา..หน้าหนาวในคราวนี้ หนูไม่คิดหนูไม่เอาเราไม่รวย ลูกขอเพียงแขนทั้งสองของพ่อแม่ พ่อแม่ทนลำบากมามากมาย โอ้ลูกรัก..ทุนหัวของตัวพ่อ ชบอพ่อเถิดลูกทุกข์ด้วยกัน	แม้ไม่มีชุดใหม่ใส่สวยสวย ไฟฟืนช่วยลูท้อก็อุ่นกาย มาช่วยแก้หนาวลมให้จมหาย เพื่อจะได้ข้าวใส่หม้อต่อชีวิต อนาถหนอหนาวครั้งใดไม่สุขสันต์ คงสักวันได้ชุดใหม่ไปโรงเรียน
---	--

11. ผู้เขียนต้องการแสดงให้เห็นถึงสิ่งใดมากที่สุด

ก. ความต้องการของคนจน	ข. สภาพความเป็นอยู่ของคนจน
ค. การแต่งกายของคนจน	ง. ลักษณะนิสัยของคนจน
จ. การศึกษาเล่าเรียนของคนจน	

12. "พ่อ" ในคำประพันธ์ข้างต้นมีความรู้สึกต่อลูกเช่นใด

ก. เวทนา	ข. รำคาญ
ค. สงสาร	ง. เบื่อหน่าย
จ. ห่วงใย	

อ่านคำประพันธ์ต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 13-14

"แม่ทัพใหญ่ในกองทัพกล้าหาญปราบโพธิ์
ปลาใหญ่มีแรงกล้า กินปลาเล็กได้วารี
สิงโตใหญ่จอมหลังตั้งเจ้าแห่งพงพี
วันนี้ "ใหญ่คำฟ้า วันหน้าเล็ก... เป็นเศรษฐี"

13. คำประพันธ์ข้างต้น สรุปลใจความสำคัญได้อย่างไร

- ก. ผู้มีกำลังและอำนาจนิยมการต่อสู้เพื่อขยายอำนาจ
- ข. ผู้มีกำลังและอำนาจย่อมข่มเหงรังแกผู้ด้อยกำลังกว่า
- ค. ผู้มีกำลังและอำนาจในวันนี้ย่อมมีโอกาสเสื่อมอำนาจลงในวันหน้า
- ง. ผู้มีกำลังและอำนาจ เช่นแม่ทัพเปรียบเหมือนสิงโตในป่าและปลาใหญ่ในน้ำ
- จ. ผู้ยิ่งใหญ่มีกำลังและอำนาจมากมาย เมื่อถึงวาระสุดท้ายก็เหลือแต่ถ้าถ่าน

14. คำประพันธ์ข้างต้นมีความหมายตรงกับสำนวนในข้อใด

ก. กลับหน้ามือเป็นหลังมือ	ข. ถอดเขี้ยวถอดเล็บ
ค. ยกตนข่มท่าน	ง. หมดเขี้ยวหมดงา
จ. หมอบราบคาบแก้ว	

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 15

การศึกษาไม่ควรจะคิดว่านักศึกษาเปรียบเพียงตะกร้าเปล่า ๆ แล้วเราจะยัดข้อมูลใหม่ ๆ เข้าไปในตะกร้า สำหรับข้าพเจ้าแล้ว นักศึกษาเหมือนกับเมล็ดพันธุ์ที่มีค่าอย่างสมบูรณ์ และเมล็ดพืชนั้น ควรจะมีข้อมูลต่าง ๆ พร้อมมูลที่จะเติบโตขึ้นเป็นต้นไม้ หน้าที่ของครูคือคนที่ทำหน้าที่ปลูกต้นไม้ นั้น ให้น้ำ ให้น้ำ และให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เหมาะสมที่ควร เพื่อจะเติบโตเป็นต้นไม้

15. ข้อความข้างต้นกล่าวในลักษณะใด

ก. ชี้แจง	ข. อธิบาย
ค. แสดงความคิดเห็น	ง. แนะนำ
จ. ตักเตือน	

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 16

ในสมัยโบราณ ผู้ปรารถนาแผ่คุณธรรมไปสู่โลก จักต้องรู้หลักปกครองบ้านเมืองตนเองก่อน ผู้ปรารถนาปกครองบ้านเมือง จักต้องรู้หลักปกครองบ้านของตนเองก่อน และผู้ปรารถนาปกครองบ้านของตนเอง ต้องรู้จักฝึกฝนตั้งตนให้อยู่ในศีลธรรม

16. ข้อความข้างต้น มีลักษณะการเขียนเป็นแบบใด

ก. ชี้แจง	ข. สั่งสอน
ค. บอกกล่าว	ง. แนะนำ
จ. อธิบาย	

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 17-18

"เราต้องไปขนทรายเข้าวัดนะลูก เพราะทุกวันที่เราเดินผ่านวัดเป็นเดือนเป็นปี เรามักจะเหยียบดินเหยียบทรายของวัดติดออกไปด้วย ฉะนั้น วันสงกรานต์จึงต้องขนทรายเข้าวัดเพื่อเป็นการชดเชยหรือใช้หนี้ ม่ายังเป็นบาปติดตัวไปถึงชาติหน้าเชียวนะลูก"

17. ส่วนวน "ขนทรายเข้าวัด" หมายความว่าอย่างไร

ก. การหาประโยชน์ให้ส่วนรวม	ข. การบริจาคสิ่งของให้วัด
ค. การช่วยขนทรายให้วัด	ง. การร่วมทำบุญให้วัด
จ. การใช้หนี้ด้วยการขนทรายเข้าวัด	

18. ข้อความข้างต้น ผู้พูดพูดในลักษณะใด

ก. ชี้แจง	ข. แนะนำ
ค. ตักเตือน	ง. สั่งสอน
จ. อธิบาย	

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 19

เขาวชนและหนุ่มสาวของสังคมไทยเราทุกวันนี้ สนุกสนานเพลิดเพลินล่องลอยกันเสียจนหลงทาง จนลืมหน้าที่ความรับผิดชอบที่พึงกระทำพึงปฏิบัติในวัยของตนเอง และที่ย้ำย้ำยิ่งไปกว่าสิ่งอื่นใดเลยก็คือ การปล่อยปละละเลยของผู้ปกครองและผู้บริหารสถานบันการศึกษา ที่ขาดการเข้มงวด กวดขันอย่างเอาจริงเอาจัง ด้วยมองว่าปัญหาสาเหตุที่เกิดขึ้นในขณะนี้นั้น ยังเป็นปัญหาที่ยังอยู่ไกลตัวเกินไปสำหรับบุตรหลานของตน และยังอยู่ไกลตัวเกินไปสำหรับนักเรียน นักศึกษาในสถาบันที่ตนเองปกครองอยู่ ท่านอาจที่จะยังไม่รู้หรือกว่าปัญหานี้มันกำลังคืบคลานเคลื่อนไหวเข้ามาใกล้ คนใกล้ชิดอันเป็นที่รักของท่านอยู่ทุกขณะแล้วรู้ไหมครับ

19. ผู้เขียนเขียนข้อความนี้ด้วยจุดประสงค์ใด

- ก. รายงานข่าวปัญหายาเสพติด
- ข. กระตุ้นให้เยาวชนหนุ่มสาว หันมาสนใจการเรียน
- ค. เตือนให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายสนใจและร่วมมือกันแก้ปัญหา
- ง. เตือนให้เยาวชนหนุ่มสาวเห็นภัยของปัญหา ยาเสพติด
- จ. เร่งให้ผู้บริหารโรงเรียนเข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับปัญหา ยาเสพติด

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 20

มดดำตัวหนึ่งกำลังเดินไต่ขอบปากต้นหม้อข้าวหม้อแกงลิงตามกลิ่นหอมของน้ำหวาน โดยไม่ได้ตั้งใจเอาเสียบเลยว่ ก้าวต่อไปของมันจะเป็นก้าวสุดท้ายหรือเปล่า

ไม่ทันขาดคำ มันก็ร่วงพลีบบลงไปคืนทุนทรูรายอยู่ในบ่อมรณะข้างล่าง สัตุชาติญาณเอาชีวิตรอดบอกให้มันพยายามตะเกียบตะกายเอาตัวรอดขึ้นมาให้ได้ แต่ที่สุคความสำเร็จไม่ได้ เป็นของมัน

20. ข้อความข้างต้นให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องอะไร

- ก. การหาน้ำหวานของมด
- ข. การล่อแมลงของต้นหม้อข้าวหม้อแกงลิง
- ค. สัตุชาติญาณของมด
- ง. ลักษณะของต้นหม้อข้าวหม้อแกงลิง
- จ. การสะสมอาหารของมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 21-22

คนไทยโบราณเชื่อว่าน้ำผึ้งเดือนห้าเป็นน้ำผึ้งที่ดีที่สุด

ความนิยมน้ำผึ้งโดยสากลนั้น หลักฐานทางโบราณคดีบ่งให้ทราบว่ามนุษย์รู้จักนำผึ้งมาตั้งแต่ 7,000 ปี ก่อนคริสต์ศักราช และเชื่อกันว่าน้ำผึ้งเป็นอาหารที่ให้ความหวานที่เก่าแก่ที่สุด ก่อนที่มนุษย์จะรู้จักปลูกพืชเพื่อผลิตน้ำตาล ในสมัยอียิปต์โบราณได้มีบันทึกในม้วนกระดาษปาปิรัส อ้างถึงน้ำผึ้งว่าเป็นยารักษาโรค และเป็นองค์ประกอบของยารักษาโรคที่สำคัญ ๆ หลายชนิด ในมหากาพย์ของชนชาวฮีบรูก็ได้อ้างถึงดินแดนที่เต็มไปด้วยน้ำผึ้ง นอกจากนี้ น้ำผึ้งยังถูกเอ่ยถึงในคัมภีร์ไบเบิล และในพระไตรปิฎกของพุทธศาสนา ตอนที่พระพุทธเจ้าประทับในป่านอกเมือง มีลิงมาถวายน้ำผึ้งพร้อมกับรวงผึ้ง

สรรพคุณของน้ำผึ้งได้ถูกกล่าวถึงมาตั้งแต่ยุคโบราณ ชาวกรีกจะคั้นน้ำผึ้งก่อนลงแข่งขันกีฬาโอลิมปิก เพราะเชื่อว่าน้ำผึ้งช่วยขจัดความเมื่อยล้าได้ แพทย์ชาวอียิปต์โบราณก็ใช้น้ำผึ้งช่วยสมานแผลในการผ่าตัดและเพื่อฆ่าเชื้อโรค ก่อนที่จะรู้จักแบคทีเรียเสียด้วยซ้ำ

21. ข้อความนี้ให้ความรู้เรื่องอะไรแก่ผู้อ่าน

ก. ประโยชน์ของน้ำผึ้ง	ข. ประวัติของน้ำผึ้ง
ค. ความหวานของน้ำผึ้ง	ง. น้ำผึ้งในพุทธศาสนา
จ. การรักษาโรคด้วยน้ำผึ้ง	

22. เพราะเหตุใดคนไทยจึงเชื่อว่าน้ำผึ้งเดือนห้าดีที่สุด

ก. เพราะได้จากผึ้งนางพญา	ข. เพราะไม่มีส่วนผสมของน้ำฝน
ค. เพราะมีนมผึ้งผสมอยู่มาก	ง. เพราะมีตัวอ่อนผสมอยู่
จ. เพราะมีส่วนผสมของเกสรดอกไม้หลายชนิด	

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 23-24

คนเราจะเรียนรู้อะไร ก็ไม่จำเป็นจะต้องให้ครูต้องจ้ำจี้จ้ำไช เสมอไปหรอก ถ้าเราจะเรียนเพื่อรู้ เรียนด้วยใจรัก อยากได้วิชาความรู้ ไม่ใช่เรียนเพราะถูกบังคับ เรียนเพราะความจำเป็น อยู่โรงเรียนเอาแต่เล่นแต่เที่ยว เรียนแค่ผ่าน ๆ มันก็ไม่ต่างกับ คนที่ไม่เข้าโรงเรียน เรียนเพียงให้ได้ใบประกาศนียบัตร แต่ความรู้ไม่ดีพอใช้ประโยชน์ ไม่ได้ อย่างนั้นไม่มีประโยชน์อะไร

23. ข้อความข้างต้น มีลักษณะการเรียนเป็นอย่างไร

ก. บอกกล่าว	ข. สั่งสอน
ค. ชี้แจง	ง. แนะนำ
จ. อธิบาย	

24. ผู้พูดข้อความนี้เป็นคนเช่นไร

ก. สอนให้ลูกเป็นคนขยัน	ข. สอนให้ลูกเป็นคนตั้งใจเรียน
ค. บังคับให้ลูกเข้าโรงเรียน	ง. สอนให้ลูกรู้จักฝ่าฝืนหาความรู้
จ. สอนให้ลูกรู้จักนำความรู้มาใช้ประโยชน์	

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 25-26

การที่จะเรียนวิชาได้ด้วยวิธีใดนั้นไม่สำคัญ ข้อสำคัญอยู่กับตัวผู้เรียนต่างหาก เปรียบเหมือนแตงกวา จะคงด้วยน้ำส้มฝรังก็ได้ คงด้วยน้ำกระเทียมก็ได้ เมื่อคงแล้วก็พร้อมทั้งสองอย่าง ข้อสำคัญคือ แตงกวาที่ลงเอาคงจะต้องเป็นแตงที่ยังไม่เน่า ถ้าเน่าเสียแล้วจะคงด้วยน้ำกระเทียมหรือน้ำส้มขวลละต่าสิ่ง มันก็ไม่เป็นรสทั้งนั้น บุคคลที่สืบเสาะว่าเรียนวิชา ก็เหมือนแตงกวาคง ถ้าไม่ใส่ใจคอยมันเน่าเสียแล้ว ถึงจะว่าเรียนด้วยวิธีใดมันก็ไม่เป็นเรื่องทั้งสิ้น

25. ข้อความข้างต้นสรุปใจความสำคัญได้อย่างไร

- ก. การร่ำเรียนวิชามีลักษณะเหมือนการดองแตงกวา
- ข. ผู้ที่จะเรียนวิชาดองแตงกวาจะต้องมีความสนใจ
- ค. การเรียนให้ได้ผลดีผู้เรียนต้องรู้จักเลือกวิธีการ
- ง. การเรียนจะได้ผลดีขึ้นอยู่กับผู้เรียนที่ต้องความตั้งใจใฝ่รู้
- จ. แตงกวาที่จะนำมาดองให้ร่อยต้องเป็นแตงกวาที่สดไม่เน่าเสีย

26. ข้อความข้างต้น ผู้เขียนกล่าวในลักษณะใด

- ก. เหน็บแนม
- ข. ประชดประชัน
- ค. เปรียบเทียบ
- ง. เยาะเย้ย
- จ. เสียดสี

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 27-29

ในจดหมายที่เขียนจากยุโรปนั้น เจ้าหูดจาดูเข้าท่วงที่ขึ้นมาก เพราะมีใจความมาก ในจำนวนค่าน้อย หากู้ใช้หน้ากระดาษเป็นท่งที่หน้าทวมมีฝักบังโทรง เทรงอย่างแต่ก่อนใหม่

27. ข้อความข้างต้น ผู้เขียนเขียนในลักษณะใด

- ก. ชมเชย
- ข. ตีเตียน
- ค. ว่ากล่าว
- ง. แนะนำ
- จ. ล้อสอน

28. "ใจความมากในจำนวนค่าน้อย" หมายความว่าอย่างไร

- ก. เขียนข้อความยาวมาก
- ข. เขียนยืดยาวโดยใช้คำซ้ำ ๆ กัน
- ค. เขียนได้เข้าใจโดยใช้ข้อความสั้น ๆ
- ง. เขียนวกวนไม่เข้าใจความหมาย
- จ. เขียนบอกความต้องการโดยการยืคำสั้น ๆ

29. สำนวน "น้ำท่วมทุ่งผักบุ้งโหรงเหรง" หมายความว่าอย่างไร

- ก. พุดผสมโรงตีเตียนผู้อื่น ข. พุดตรงกับความในใจของผู้ฟัง
 ค. พุดมากแต่มีเนื้อหาสาระน้อย ง. พุดไม่ออกเพราะเกรงภัยถึงตัว
 จ. พุดจาหว่านล้อมเพื่อขอสิ่งที่ประสงค์

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 30-31

ความเป็นเพื่อนกัน ขอให้นึกตั้งแต่ตอนเริ่มต้นรู้จักคบหากัน อย่าเอาฐานะความเป็นอยู่ปัจจุบันมาเป็นกำแพงกันเล่นนะ... แต่ถ้าจะเป็น "คนร่วมงาน" กันละก็ เรื่องอดีตไม่ต้องคิดถึงเลย ฐานะปัจจุบันเท่านั้นที่น่าเชื่อถือมากน้อยแค่ไหน เพราะจะร่วมงานร่วมทุนกัน ตุ๊กกันที่ "เงิน" เท่านั้น แต่เพื่อนแท้ตุ๊กกันที่ "น้ำใจในอดีต" ของทั้งสองฝ่าย

30. จากข้อความข้างต้น ผู้พูดได้แสดงข้อคิดเห็นอย่างไร

- ก. การที่จะให้เพื่อนมาเป็นผู้ร่วมงานกันให้ดูที่น้ำใจของทั้ง 2 ฝ่าย
 ข. การเป็นเพื่อนกันให้ดูน้ำใจในอดีต แต่การเป็นคนร่วมงานกันให้ดูที่ฐานะ
 ค. การเป็นทั้งเพื่อนและคนร่วมงานกันให้ดูที่ฐานะตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
 ง. การเป็นเพื่อนกันให้ดูที่ฐานะในอดีตส่วนการเป็นคนร่วมงานกันให้ดูที่ฐานะปัจจุบัน
 จ. การเป็นเพื่อนกันไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งใด แต่ถ้าเป็นคนร่วมงานกันต้องดูที่ฐานะเป็นสำคัญ

31. "เงิน" นั้นมีความมหัศจรรย์อยู่ในตัวเองยิ่งนัก กับผู้ที่รู้คุณค่า เงินจะงอกเงยได้เสมอ แต่กับผู้ที่ไม่เห็นคุณค่าของเงินแล้วละก็ จะมีแต่ช่องทางละลายหายไป" ข้อความนี้ สรุปได้ว่าอย่างไร

- ก. เงินเป็นของมีค่าหายาก
 ข. เงินมีอำนาจสามารถบันดาลทุกสิ่งทุกอย่างได้
 ค. ผู้รู้ค่าของเงินย่อมนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองได้
 ง. ผู้รู้ค่าของเงินมักจะเห็นความมหัศจรรย์ของเงินเสมอ
 จ. เงินจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงขึ้นอยู่กับผู้ที่รู้จักใช้เงินอย่างมีค่า

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 32-33

คนเฒ่าคนแก่มีภรรยาเสริฐที่เห็นเด็กผู้ชายเรียนหนังสือ แต่กลับค่อนข้างอดเมื่อเห็นเด็กผู้หญิงเรียนหนังสือว่า "จะเรียนกันไปถึงไหนแม่คุณ อีกหน่อยก็จะต้องไปเลี้ยงลูก จะไปเป็นขุนน้ำขุนนางก็ไม่ได้"

32. ข้อความข้างต้นนี้ แสดงว่าผู้ใหญ่ในสมัยก่อนมีค่านิยมอย่างไร

- ก. ไม่ต้องการให้เด็กผู้หญิงเรียนหนังสือสูงกว่าเด็กชาย
- ข. ชอบพูดให้พรสรรเสริฐเด็กชายและค่อนข้างอดเด็กหญิงที่เรียนหนังสือ
- ค. ต้องการให้ลูกหลานที่เป็นหญิงรับจ้างเลี้ยงเด็กเพื่อแบ่งเบาภาระจากผู้ชาย
- ง. มักให้เด็กผู้หญิงแต่งงานมีครอบครัวตั้งแต่อายุยังรุ่น ๆ ก่อนเด็กผู้ชายจะเรียนจบ
- จ. นิยมให้ลูกหลานที่เป็นชายเรียนหนังสือเพื่อเข้ารับราชการและให้ผู้หญิงเป็นแม่ศรีเรือน

33. ข้อความข้างต้นคนในสมัยก่อนกำหนดลักษณะของผู้หญิงไว้ว่าเป็นอย่างไร

- ก. ผู้หญิงควรเชื่อฟังสามี
- ข. ผู้หญิงเป็นคนหนักไม่เอาเบาไม่สู้
- ค. ผู้หญิงเป็นคนหยิ่งโหยงไม่เอาไหน
- ง. ผู้หญิงควรเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัว
- จ. ผู้หญิงมักนำความเสียหายมาสู่ครอบครัว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 34-36

ประเพณีลอยกระทง เป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดีที่กระทำสืบต่อกันมาตั้งแต่ครั้งกรุงสุโขทัย เป็นราชธานีของไทย ในวันนั้น จะมีการประดิษฐ์กระทงเป็นรูปต่าง ๆ มากมาย เช่น ดอกบัวบาน จีบลับพลึง หรืออาจจะใช้หยวกกล้วย กระดาษสี มาทำเป็นกระทงเป็นต้น ในกระทงที่ประดิษฐ์เรียบร้อยแล้ว ก็จะเสียบดอกไม้และธูปเทียน เพื่อนำไปขอมมาลาโทษต่อ พระแม่คงคาที่ได้นำมาบริโภคน้ำ และอุปโภคในสิ่งต่าง ๆ ที่สมควรและไม่สมควร อันเป็นที่เชื่อกัน มาแต่โบราณกาล

ประเพณีการลอยกระทงในสมัยก่อนนั้น มีการร้องเพลงเรือ เพื่อความสนุกสนาน รื่นเริง โดยพอเสร็จจากลอยกระทงแล้ว ก็ลงเรือทั้งชายหญิงไปร้องเพลงเรือโต้กัน เป็นบท ลีเกี้ยว หรือกลอนสด หากฝ่ายไหนโต้ไม่ได้ ก็ถือว่าฝ่ายนั้นแพ้ ส่วนใหญ่เรือแต่ละลำจะมีคน แต่งกายสวยงาม และเหมือนกันด้วย อย่างเช่น เรือลำนั้นมีผู้หญิงแต่งชุดสีแดง ก็ต้องแต่ง ชุดสีแดงเหมือนกันหมดทุกคนในลำ เป็นต้น

34. ข้อความนี้ ไม่ได้ กล่าวถึงเรื่องใด
ก. ขั้นตอนการประดิษฐ์กระทง	ข. วัสดุที่ใช้ประดิษฐ์กระทง
ค. จุดประสงค์ของการลอยกระทง	ง. ความเชื่อเกี่ยวกับการลอยกระทง
จ. การละเล่นในประเพณีลอยกระทง	
35. "เพลงเรือ" หมายถึงข้อใด
ก. เพลงพื้นเมืองสมัยก่อน	ข. เพลงที่ร้องในเรือ
ค. การร้องเพลงเหน็บแนมกัน	ง. การโต้กลอนสดระหว่างชาย-หญิง
จ. การแสดงพื้นบ้าน	
36. ข้อใดเป็นจุดประสงค์ในการเล่นเพลงเรือ
ก. เพื่อความสนุกสนานรื่นเริง	ข. เพื่อให้หนุ่มสาวเกี้ยวพาราสีกัน
ค. เพื่อประกวดการแต่งกายงาม	ง. เพื่อเปิดโอกาสให้หนุ่มสาวเลือกคู่
จ. เพื่อเป็นการแข่งขันกัน	

อ่านบทสนทนาต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม 37

"เด็ก ๆ พวกนี้ดิฉัน รู้จักรคน้ำตาหัวผู้ใหญ่ที่แกร็ก"

"เป็ยกหมดเลย"

"คุณไม่ได้เป็ยกน้ำธรรมคาหรอก"

"พูดเป็นปริศนาอยู่เรื่อย"

"ที่เป็ยกอยู่นะ เป็ยกน้ำใจนะคุณ สมัยนี้หาได้ง่ายเสียที่ไหน ต่อให้มีเงินล้านพัน
บางทีหาคนเอาหน้าใจไปรดให้สักหยดยังมี" ภรรยาของหน้าเหมือนจะชิงใจ" คนอื่นอาจจะ
เซ็นเช็คเงินสดให้คุณได้ทุกวัน ที่เขาอยากได้งานคุณ แต่เขาไม่มีเงินเซ็นเช็คหน้าใจให้คุณได้
หรอก เพราะเขาไม่มี เงินเมื่อไรก็เค็งเมื่อนั้น" ภรรยาผมหัวเราะชอบใจ

37. บทสนทนานี้ชี้ให้เห็นถึงสภาพสังคมปัจจุบันว่าเป็นเช่นไร

- ก. เด็กมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ ข. ขาดการเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน
ค. เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ง. ขาดน้ำใจซึ่งกันและกัน
จ. ขาดความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 38-39

ความตายกับความเกิดนั้น มันมาด้วยกันตลอดเวลา เราได้คิด เรารู้ว่า อ้อ! เรานี้
ใกล้เข้าไปแล้วนะ คนเราเมื่อจะตาย ควรทิ้งสิ่งที่มีค่าไว้ในโลก เพราะคุณงามความดีนั้นเป็น
สิ่งไม่ตาย เป็นสิ่งที่ฝากไว้ในโลก เป็นอนุสาวรีย์ที่มั่นคงถาวร ดีกว่าอนุสาวรีย์ที่สร้างด้วยอิฐ
ด้วยหิน เพราะสิ่งนั้นมันพังสลายไปได้ แต่คุณงามความดีเป็นของไม่สลาย

38. ข้อความนี้กล่าวในลักษณะใด

- ก. ปลุกใจ ข. สั่งสอน
ค. เสนอแนะ ง. ชักชวน
จ. โน้มน้าวใจ

39. เหตุใดผู้พูดจึงกล่าวว่า "คุณงามความดีนั้นเป็นสิ่งไม่ตาย"
- เพราะว่าคุณงามความดีสามารถตกทอดไปถึงลูกหลานได้
 - เพราะคุณงามความดีเป็นนามธรรมไม่สามารถแตกสลายได้
 - เพราะแม้ว่าผู้ทำความดีจะตายไปแต่ก็ยังมีคนระลึกถึงผู้ตายเสมอ
 - เพราะแม้ว่าผู้ทำความดีจะตายแล้ว แต่คนยังระลึกถึงความดีที่ผู้ตายได้กระทำไว้
 - เพราะลูกหลานจะนำคุณงามความดีที่ผู้ตายได้กระทำไว้ไปประกาศให้ผู้อื่นได้ทราบ
40. "คิดดูให้ดี ร่างกายนี้กำลังเปลี่ยนแปลงไปสู่ความแตกดับทุกวินาที ถ้าไม่รีบใช้มันให้เป็นประโยชน์ มันจะมีราคาที่สูงไหน" จากข้อความข้างต้น ข้อใดเป็นการใช้ร่างกายให้เป็นประโยชน์
- การเร่งทำงานเพื่อสร้างฐานะ
 - การออกกำลังกายทุกวัน
 - การเลือกสรรอาชีพ
 - การสร้างคุณงามความดี
 - การแต่งตัวเพื่อความสวยงาม

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 41-42

ย่างเข้าเดือนห้าหน้าแล้งปีนี้ ผมรู้สึกว่ามันออกจะร้อนแล้งรุนแรงกว่าปีที่ผ่าน ๆ ลงสิ่งเกิดเรื่องราวที่เกิดขึ้นรอบตัวพวกเราชาวกรุงเทพฯ คอนนี้ดูสิขอรับ ถนนเลียบบแม่น้ำ กำลังก่อสร้างขมกเขม้นเสียบจนฝุ่นควันคละคลุ้ง ไหนจะเสียงอึกทึกของเครื่องจักรที่เร่งวางทางรถไฟฟ้าอีกละ มันช่างก่อเกิดมลภาวะทั้งแก่หูแก่ตา แก่ระบบหายใจ มีหน้ายังมีเรื่องสงมดีคือ นักการเมืองค้านขึ้นมาเพิ่มอุณหภูมิจิตใจ พาลทำให้เบือข้าวปลาอาหารประจำวันไปเสียบ

41. ผู้เขียน เขียนข้อความนี้ด้วยความรู้สึกใด
- ท้อแท้
 - อึดอัด
 - สิ้นหวัง
 - กลัวใจ
 - เบือหน่าย

42. ข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นถึงสิ่งใดชัดเจนที่สุด

- ก. ความเสื่อมของสังคมและการแก่งแย่งของคนในสังคม
- ข. ปัญหาของสภาพแวดล้อมและความเห็นแก่ตัวของคน
- ค. ปัญหาสภาพความเป็นพิษและสุขภาพของคนในสังคม
- ง. การขยายตัวของสังคมและความเสื่อมทางจิตใจของคนในสังคม
- จ. การเร่งแก้ไขสภาพแวดล้อม และความเบียดเบียนของคนในสังคม

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 43-46

การปลูกชาและเก็บเกี่ยวใบชา ถือเป็นประเพณีของการทำงานอย่างหนึ่ง มีการแห่ชาและชงน้ำชาถวายพระสงฆ์ นี่เป็นพิธีกรรมที่หาได้ยากเย็นในปัจจุบัน

คนจีนและคนไทยได้เอาใบชาใส่ไว้ในโลงศพ เพื่อใช้ประกอบพิธี บ้างก็ว่าช่วยในการดูคลีน บ้างก็ว่าจะไม่ให้มีน้ำเหลืองไหลออกมา

ในพิธีไหว้บรรพบุรุษของจีน สิ่งที่เขาขาดไม่ได้คือน้ำชาและเหล้า เวลาทำความสะอาดหลุมศพหรือที่เรียกกันว่า เช็งเม้งนั้น ก็จะต้องไหว้บูชาทั้งที่สุสานและที่บ้าน วันสารทจีน ก็ต้องมีการไหว้บูชา

แม้ในพิธีแต่งงานของคนจีนหรือลูกหลานคนจีน ชาก็มีบทบาทในการใช้เป็นการเคารพผู้หลักผู้ใหญ่ในวันแต่งงาน พิธียกชาไม่ใช่เป็นพิธีในการรีดเงินญาติ หากแต่เป็นการแสดงความเคารพให้ผู้ใหญ่ได้เมตตาคู่บ่าวสาว เพื่อการเริ่มต้นชีวิตใหม่ที่สมบูรณ์

43. เหตุใดในพิธีกรรมต่าง ๆ ของชาวจีนจึงต้องมีชาเข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ

- ก. เพราะชาวจีนนิยมดื่มชา
- ข. เพราะชาวจีนนิยมใช้น้ำชาในการบูชาเทพเจ้า
- ค. เพราะชาวจีนเชื่อว่าดื่มชาแล้วทำให้สุขภาพดี
- ง. เพราะชาวจีนเชื่อว่าน้ำชาเป็นสัญลักษณ์ของเทพเจ้า
- จ. เพราะชาวจีนเชื่อว่าน้ำชาเป็นเครื่องหมายการแสดงความเคารพ

เดียวเท่านั้นในจำนวนทั้งหมดที่สามารถเข้าเส้นชัย และเจาะเข้าไปในไข่ได้ที่เหลือ 200-300 ล้านตัว นอกจากนั้นก็ต้องตายหมด ปัจจุบันนี้ สเปิร์มที่พุ่งกันออกมานี้จะเหลือเพียง 120-140 ล้านตัวเท่านั้นเอง แสดงว่า 80-120 ล้านตัว ถูกทำลายไปจากสิ่งแวดล้อมที่เลวลงนั่นเอง

ถ้าจะถามว่าเป็น 1 ใน 300 ล้าน ก็เป็น 1 ใน 180 ล้าน ใครจะเก่งกว่ากัน คำตอบก็คือ 1 ใน 300 ล้านต้องเก่งกว่าแน่ ๆ สรุปลงก็แสดงว่า มนุษย์ที่เกิดในยุคปัจจุบันนี้ สมรรถภาพคงจะต้องเลวลงกว่ามนุษย์ในอดีตเป็นแน่

47. ข้อความนี้ให้ข้อสรุปว่าอย่างไร

- ก. การทำลายสิ่งแวดล้อมทำให้ผู้ชายหมดสมรรถภาพ
- ข. มลภาวะ เป็นพิษจากความร้อนทำให้บรรยากาศของโลกถูกทำลาย
- ค. ผู้ชายในยุคปัจจุบันจะมีความสามารถดีกว่าผู้ชายในยุคอดีต
- ง. การรั่วของบรรยากาศทำให้รังสีอันตรายส่องผ่านลงมาทำลายสเปิร์มของผู้ชาย
- จ. การผสมพันธุ์ของไข่กับอสุจิที่เหลือจากการทำลายทำให้มนุษย์ที่เกิดมาคือคุณภาพ

48. หากเหตุการณ์ยังเป็นเช่นนี้ต่อไป อนาคตจะเป็นเช่นใด

- ก. มีการเกิดของมนุษย์น้อยลง
- ข. มนุษย์มีร่างกายทุพพลภาพ
- ค. สมรรถภาพของมนุษย์ลดลง
- ง. ผู้ชายมีแนวโน้มเป็นหมันมากขึ้น
- จ. ร่างกายมนุษย์มีการสะสมของสารพิษมากขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 49-51

ราหู คืออะไร ราหูก็คือการโคจรของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และโลกมาอยู่ในแนวเดียวกัน ราหูไม่ใช่รัฐมนตรีที่จะให้คุณให้โทษจากข้าราชการได้ ราหูไม่ใช่เจ้าพ่อที่รีดเครื่อง เช่นสิ่งเวบ จากบ่อนการพนัน

ยิ่งใกล้วันเกิดสุริยุปราคา ยิ่งหนักข้อขึ้น ถึงขนาดใครที่เกิดเดือนตุลาคม ห้ามออกไปดูสุริยุปราคาเหมือนคนอื่น ใครที่เกิดตรงกับวันสุริยุปราคาห้ามออกจากบ้าน เลยเถิดกันไปใหญ่โต

ประเทศไทยแทบจะเรียกได้ว่าเป็นประเทศที่ศาสนาพุทธฝังรากลึก และมีผู้นับถือศรัทธามากที่สุดในโลกแล้วตอนนี้ แต่คนอื่นไม่น้อยก็ยังเชื่อถือในสิ่งที่พระพุทธเจ้าไม่เคยสั่งสอน ทรงห้ามด้วยซ้ำ เรื่องภูติผีปิศาจ หรือเตรัจฉานวิชาที่พิสูจน์ไม่ได้

ผมไม่ได้ต่อต้านโหราศาสตร์ เพราะการสืบทอดศาสตร์ชนิดนี้มายาวนานจนถึงโลกยุคเทคโนโลยี น่าจะมีประโยชน์บางอย่าง เช่น สะกิดเตือนคนเราให้เตรียมพร้อม หรือเป็นกำลังใจ แล้วโหราศาสตร์ก็มีส่วนของการคำนวณเรื่องของสถิติรวมอยู่ด้วย

แต่ที่ไม่เห็นด้วยโดยสิ้นเชิงคือ บรรดาผู้ที่มีวิชาชีพรูทังหลาย ออกมาปลุกระดมความเชื่อแบบงมงาย และสื่อสารมวลชนก็เป็นพหุหะสำคัญ นำความเชื่อที่ไม่น่าเชื่อทั้งหลายระบาคออกไปอย่างไร้ขอบเขตและการควบคุม

ผมเชื่อว่าทุกอย่างในโลกนี้เกิดขึ้นด้วยเหตุผลที่พิสูจน์ได้ทางวิทยาศาสตร์ ชีวิตของคนจะตกต่ำแย่ หรือรุ่งเรืองเฟื่องฟูมีปัจจัยประกอบมากมาย โดยเฉพาะการกระทำ

49. "ผม" ในข้อความข้างต้นเป็นคนเช่นไร

ก. ไม่เชื่อในไสยศาสตร์	ข. มีความคิดรอบคอบ
ค. เป็นคนมีเหตุผล	ง. เป็นคนมีไหวพริบ
จ. เป็นคนเชื่อตนเอง	

50. ข้อคิดสำคัญของเรื่องคือข้อใด
- การเชื่อสิ่งใดควรพิจารณาให้รอบคอบ
 - โหราศาสตร์มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต
 - ควรเชื่อในสิ่งที่พิสูจน์ได้ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์
 - ศาสนาพุทธไม่เคยสั่งสอนให้คนเชื่อในเรื่องภูติผีปีศาจ
 - คนไม่ควรนำความเชื่อเกี่ยวกับราหูมากำหนดวิถีชีวิตของตนเอง

51. "ความเชื่อที่ไม่น่าเชื่อ" ในข้อความข้างต้น หมายถึงข้อใด
- ความเชื่อที่เกิดขึ้นอย่างแปลกประหลาด
 - ความเชื่อที่คนส่วนใหญ่ไม่ค่อยเชื่อถือ
 - ความเชื่อที่เกิดขึ้นโดยการทำนายของโหราที่ไม่มีชื่อเสียง
 - ความเชื่อของคนโบราณที่ไม่มีเหตุผลมาพิสูจน์ว่าเชื่อถือได้
 - ความเชื่อที่ออกเผยแพร่โดยสื่อมวลชนที่ยังไม่เป็นที่น่าเชื่อถือ

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 52-53

ในบรรดาทรงผมเด็กไทยโบราณที่กล่าวมา ผมจุก ดูเหมือนจะเป็นทรงผมที่ได้รับความนิยมมากที่สุดไม่ว่าจะเป็นเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน บุตรีดาขุนนางผู้ใหญ่ ตลอดจนลูกหลานชาวบ้านทั่วไป เหตุผลทั่วไปของการไว้จุกหรือแกละของคนไทยสมัยนั้นมักสรุปตรงกันว่า เป็นการไว้ตามประเพณี และเพื่อป้องกันโรคภัยไข้เจ็บที่จะเกิดต่อตัวเด็ก

52. ข้อความข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งใดชัดเจนเกี่ยวกับการไว้จุก
- ความเชื่อ
 - ไสยศาสตร์
 - โชคลาง
 - ศาสนา
 - ประเพณีนิยม

53. ข้อใดไม่ใช่เหตุผลเกี่ยวกับการไว้ใจ

ก. เพื่อความสวยงาม	ข. เป็นประเพณีสืบเนื่องกันมา
ค. เพื่อป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ	ง. เป็นความเชื่อของคนโบราณ
จ. เพื่อให้เทพเจ้าคุ้มครองอารักขา	

54. "ยอมให้เขานินทา ว่าไม่พูดนั้นไซ้รี
ดีกว่าถูกว่าให้ ว่าเว้าพิ่นเผื่อ เกินนา"

คำประพันธ์ข้างต้น ตรงกับสำนวนใด

ก. นินทาลับหลัง	ข. ปากเป็นเอก เลขเป็นโท
ค. พูดดีเป็นศรีแก่ตัว	ง. น้ำท่วมทุ่ง ผักบุ้งโหรงเหรง
จ. พูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง	

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 55-59

บ้านเมืองเราจะมั่งคั่ง ก็ต้องอาศัยราษฎรเป็นผู้มั่งคั่งสมบูรณ์ แต่ถ้าราษฎรทำ
ข่าวสารรอกหม้อเช่นนี้ไซ้รี ก็ไม่ต้องสงสัยว่าบ้านเมืองจะต้องตาข่าวสารคุดจกกัน ในเรื่องนี้
ควรให้เกียรติแก่จีน ควรถือเอาเขาเป็นครู คือควรสังเกตดูเขาทำข่าวสารรอกหม้อของ
เขาย่าง เขาทำข่าวสารรอกหม้อจริง แต่เขาทวิหม้อใหญ่ขึ้นจนเป็นกะทะ และไม่ใช้สำหรับ
วันนี้ เขาเตรียมยัดยาวไปถึงเดือนหน้า ปีหน้า ปีนั้น ยี่งนานยี่งดี และไม่ใช้รอกหม้อที่
เมืองไทยเท่านั้น ซึ่งนำไปรอกหม้อที่เมืองจีนด้วยซ้ำ

55. "ตาข่าวสารรอกหม้อ" มีความหมายว่าอย่างไร

ก. หากินพอสมควรแก่ฐานะ	ข. ทำงานบนความทุกข์ของผู้อื่น
ค. ลงทุนไปแต่ได้ผลประโยชน์ไม่คุ้มค่า	ง. หากินเพียงแค่ออกเงินไปมือหนึ่ง ๆ
จ. หากินเกินควรแก่ฐานะ	

56. ใจความสำคัญของเรื่องนี้คือข้อใด

- ก. บ้านเมืองมั่นคงเพราะประชาชน ข. คนจีนเป็นผู้นำยกย่อง
 ค. คนจีนนิยมค้าข้าวสารกรอกหม้อ ง. คนจีนมีแผนในการประกอบอาชีพ
 จ. บ้านเมืองจะมั่งคั่งเมื่อประชาชนมีฐานะดีขึ้น

57. จากข้อความนี้ ควรยกย่องคนจีนในเรื่องใด

- ก. ฐานะมั่งคั่ง ข. ความขยันทำมาหากิน
 ค. ความรอบคอบ ง. ความกตัญญู
 จ. ความเอื้อเฟื้อเพื่อแม่

58. "ไม่ใช่กรอกหม้อที่เมืองไทยเท่านั้น ชี้นำไปกรอกหม้อที่เมืองจีนด้วยซ้ำ" หมายความว่าอย่างไร

- ก. นำข้าวสารจากเมืองไทยไปกรอกหม้อที่เมืองจีน
 ข. คนจีนนำหม้อที่ใช้กรอกข้าวสารในเมืองไทยไปใช้ที่เมืองจีน
 ค. คนจีนในเมืองไทย นำวิธีการกรอกข้าวสารไปสอนคนเมืองจีน
 ง. เมื่อคนจีนในเมืองไทย ขยันทำงานจนร่ำรวยแล้ว ก็นำไปซื้อข้าวส่งไปเมืองจีน
 จ. เมื่อคนจีนในเมืองไทย ขยันทำงานจนร่ำรวยแล้ว ก็ไปเลี้ยงดูจนเจือญาติพี่น้องทางเมืองจีนด้วย

59. ข้อความนี้มีแนวการเขียนแบบใด

- ก. ชี้แจง ข. ยกย่อง
 ค. แนะนำ ง. ตั้งสอน
 จ. ตำหนิ

อ่านบทประพันธ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 60

ลูกเอ๋ยหลวงพ่อดี	เลขดี
นับหนึ่ง สอง สาม มี	สี่ห้า
หก เจ็ด แปด เก้า ตี	ศูนย์ต่อ
เลขเด็ดเคลือบปลั่ง	กล่าวทั้งรับประกัน
งวดนี้มีแน่แล้ว	เลขฝัน
ถึงเสียงเป็นหมื่นพัน	เสียงได้
หวังรวยใคร่รวยกัน	รวยเกิด ลูกเอ๋ย
รวยเมื่อรวยแล้วไซ้	อย่าให้ใจจน

60. "รวยเมื่อรวยแล้วไซ้ อย่าให้ใจจน" หมายความว่าอย่างไร
- เมื่อร่ำรวยแล้วอย่าเป็นคนไร้น้ำใจ
 - เมื่อร่ำรวยแล้วอย่าเป็นคนใจร้าย
 - เมื่อร่ำรวยแล้วให้รักผู้อื่นให้มาก ๆ
 - เมื่อร่ำรวยแล้วอย่าทำร้ายน้ำใจของผู้อื่น
 - เมื่อร่ำรวยแล้วอย่าทำให้สุขภาพจิตเสื่อมโทรม

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดทักษะด้านเมตาคognition

คำชี้แจง

1. แบบวัดนี้มีข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ ใช้เวลาในการตอบ 20 นาที
2. ในการตอบแบบวัดนี้ ให้นักเรียนคิดถึงสิ่งต่าง ๆ ที่นักเรียนกระทำเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่ทำมาขึ้น ทั้งในช่วงก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน
3. ให้อ่านรายการที่ให้มา 4 ตัวเลือก และเลือกว่าสิ่งใดช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านมากที่สุด ไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด แต่จะเป็นคำตอบที่นักเรียนคิดว่า ช่วยนักเรียนในการอ่านได้ดีที่สุด
4. โปรดกาเครื่องหมาย X ลงบนอักษร ก ข ค หรือ ง เพียงหนึ่งข้อหน้าข้อความที่นักเรียนเลือก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทักษะที่ 1 การวางแผนการอ่าน (ก่อนการอ่าน)

1. ก่อนที่จะเริ่มอ่าน นักเรียนจะ.....
 - ก. พิจารณาก่อนว่า ทำไมจึงอ่านเรื่องนี้
 - ข. พิจารณาก่อนว่า เรื่องที่จะอ่านยากเพียงใดและมีคำถามท้ายเรื่องกี่ข้อ
 - ค. แบ่งเรื่องที่จะอ่านออกเป็นส่วน ๆ เพื่อให้ง่ายต่อการอ่านและการลำดับเรื่อง
 - ง. อ่านคร่าว ๆ และบันทึกคำศัพท์และสำนวนที่ไม่ทราบความหมายแยกไว้
2. ก่อนที่จะเริ่มอ่าน นักเรียนจะ.....
 - ก. ตรวจสอบดูว่า เคยอ่านเรื่องนี้มาก่อนหรือไม่
 - ข. ใช้ข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่อง และการคาดเดาเนื้อเรื่องเป็นเหตุผลการอ่าน
 - ค. อ่านคร่าว ๆ และขีดเส้นใต้ข้อความที่ยาวและยาก และคิดว่าน่าจะเป็นส่วนสำคัญของเรื่อง
 - ง. พิจารณาความน่าสนใจของเรื่องจากชื่อเรื่องก่อน
3. ก่อนที่จะเริ่มอ่าน นักเรียนจะ.....
 - ก. อ่านคร่าว ๆ ดูระดับความยากง่ายของเรื่อง
 - ข. เขียนรายการคำศัพท์สำคัญของเรื่องทั้งหมด
 - ค. กำหนดเวลาที่จะต้องใช้ในการอ่าน
 - ง. กำหนดสิ่งที่ต้องการจะทราบหรือต้องการจะได้จากการอ่าน
4. ก่อนที่จะเริ่มอ่าน นักเรียนจะ.....
 - ก. ขอให้ใครบางคนเล่าเรื่องให้ฟัง
 - ข. อ่านชื่อเรื่องเพื่อที่จะดูว่า เรื่องที่จะอ่านเกี่ยวกับอะไร
 - ค. ตรวจสอบดูว่า คำศัพท์ในเรื่องส่วนมากเป็นคำศัพท์ที่เคยรู้ความหมายมาก่อนหรือไม่
 - ง. ตรวจสอบดูว่า ภาพที่ใช้ประกอบเรื่องเรียงตามลำดับและสมเหตุสมผลหรือไม่
5. ก่อนที่จะเริ่มอ่าน นักเรียนจะ.....
 - ก. คิดถึงสิ่งที่เคยรู้มาแล้วกับสิ่งที่เห็นในภาพประกอบเรื่อง
 - ข. ดูว่าเรื่องที่จะอ่าน มีทั้งหมดกี่หน้า
 - ค. กำหนดว่าส่วนใดเป็นส่วนต้น ส่วนกลาง และส่วนท้ายของเรื่อง
 - ง. อ่านคร่าว ๆ แล้วขีดเส้นใต้ชื่อ สถานที่ หรือตัวละครที่สำคัญของเรื่อง

6. ก่อนที่จะเริ่มอ่าน นักเรียนจะ.....
- ซักถามโครงเรื่องย่อ ๆ จากผู้ที่เคยอ่านมาแล้ว
 - นึกถึงวิธีอ่านที่คิดว่าเหมาะสมไว้ในใจ
 - คาดเดาเกี่ยวกับลักษณะของบุคคลที่กล่าวถึงในเรื่องที่อ่านว่าจะ เป็นอย่างไร
 - พิจารณาว่ามีเวลาเพียงพอที่จะอ่านเรื่องจนจบหรือไม่
7. ก่อนที่จะเริ่มอ่าน นักเรียนจะ.....
- พิจารณาว่า เรื่องที่จะอ่านมีทั้งหมดกี่หน้า
 - เตรียมค้นหาความหมายของคำศัพท์ใหม่ในพจนานุกรม
 - คาดคะเนเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในเรื่อง
 - เตรียมจดบันทึกโครงสร้างประโยคใหม่ที่ไม่เคยเรียนมาก่อนแยกไว้ต่างหาก
8. ก่อนที่จะเริ่มอ่าน นักเรียนจะ.....
- ตรวจสอบดูว่า มีหน้าใดของเรื่องที่ขาดหายไป
 - ทำรายการคำศัพท์ที่ไม่แน่ใจความหมาย หรือเป็นคำศัพท์ที่มีความหมายมากกว่า 1 ความหมาย
 - ใช้ชื่อเรื่องและภาพประกอบเรื่องช่วยในการเดาว่า เรื่องที่จะอ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
 - กำหนดล่วงหน้าว่าจะต้องอ่านเรื่องนี้กี่ครั้งจึงจะ เข้าใจที่สุด

ทักษะที่ 2 การควบคุมและตรวจสอบการอ่าน (ขณะที่อ่าน)

9. ขณะที่อ่าน นักเรียนจะ.....
- ถามความหมายของคำศัพท์ที่ยังไม่ทราบความหมายจากเพื่อนหรือครูผู้สอน
 - มุ่งความสนใจที่คำศัพท์และใจความที่น่าจะเป็นส่วนสำคัญของเรื่อง
 - ประเมินเรื่องที่จะอ่านว่า มีความยากง่ายเพียงใดจากคำศัพท์และสำนวนในเรื่อง
 - ตรวจสอบความสอดคล้องของชื่อเรื่องและภาพประกอบเรื่อง

10. ขณะที่อ่าน นักเรียนจะ.....
- อ่านเรื่องเรียง ๆ อย่างมีสมาธิ
 - พยายามที่จะไม่สับสนเกี่ยวกับสิ่งที่รู้แล้ว กับสิ่งที่กำลังอ่าน
 - ตรวจสอบดูว่า ออกเสียงคำศัพท์ยากได้ถูกต้องหรือไม่
 - ทำความเข้าใจเรื่องโดยเขียนคำศัพท์และมโนทัศน์ที่สำคัญของเรื่องไว้
11. ขณะที่อ่าน นักเรียนจะ.....
- อ่านเรื่องซ้ำ ๆ เพื่อจะได้ไม่พลาดส่วนใดส่วนหนึ่งของเรื่อง
 - เขียนคำแปลเรื่องควบคู่ไปด้วยเพื่อไม่ให้ลืม
 - ตรวจสอบดูว่า ภาพประกอบเรื่องมีอะไรที่ขาดหายไปบ้าง
 - ตรวจสอบดูว่าเรื่องที่อ่านสมเหตุสมผลหรือไม่ โดยดูว่าสามารถบอกเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในเรื่องได้หรือไม่
12. ขณะที่อ่าน นักเรียนจะ.....
- หยุดอ่านเป็นช่วง ๆ เพื่อทบทวนใจความสำคัญและดูว่าเข้าใจเรื่องหรือไม่
 - อ่านเรื่องเร็ว ๆ เพื่อดูว่าเกิดอะไรขึ้นในเรื่อง
 - อ่านเฉพาะตอนต้น และตอนท้ายของเรื่อง เพื่อดูว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
 - อ่านข้ามส่วนที่ยากเกินไป
13. ขณะที่อ่าน นักเรียนจะ.....
- ให้ใครบางคนอ่านออกเสียงให้ฟังดัง ๆ
 - ตรวจสอบเรื่อย ๆ ว่า อ่านไปได้มากน้อยแล้วเพียงใด
 - ทำรายการตัวละครสำคัญในเรื่อง
 - ตรวจสอบดูว่า การคาดเดาเนื้อเรื่องที่ทำได้ถูกต้องหรือไม่
14. ขณะที่อ่าน นักเรียนจะ.....
- พิจารณาดูว่า บุคคลในเรื่องที่อ่านน่าจะมีจริงหรือไม่
 - ทำการคาดเดาและตรวจสอบไปเรื่อย ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป
 - ไม่สนใจที่จะดูภาพประกอบเรื่อง เพราะจะทำให้สับสน
 - อ่านออกเสียงไปด้วย

ทักษะที่ 3 การประเมินผลการอ่าน (หลังการอ่าน)

15. หลังการอ่าน นักเรียนจะ.....
- ประเมินว่า ชื่อเรื่องและเนื้อเรื่องมีความสัมพันธ์สอดคล้องกันเพียงใด
 - ตรวจสอบดูว่าได้อ่านข้ามข้อความบางข้อความไปหรือไม่
 - คิดเกี่ยวกับสิ่งที่ทำให้การคาดเดาเนื้อเรื่องถูกหรือผิด
 - ทำการคาดเดาสິงที่จะเกิดขึ้นต่อไป
16. หลังการอ่าน นักเรียนจะ.....
- คิดถึงผลการอ่านในเรื่องก่อนว่าอ่านได้ดีเพียงใด
 - ตรวจสอบดูว่า ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้นกี่คำ
 - แปล สรุปโดยย่อ แยกไว้เพื่ออ่านทบทวน
 - อ่านตอนที่ดีที่สุดของเรื่องซ้ำอีกครั้งหนึ่ง
17. หลังการอ่าน นักเรียนจะ.....
- คำนวณว่าตนเองใช้เวลาในการอ่านไปเท่าใด
 - ประเมินว่าเรื่องที่อ่านน่าสนใจหรือไม่เพียงใด
 - ตรวจสอบดูว่า การอ่านครั้งนี้บรรลุจุดมุ่งหมายการอ่านที่ตั้งไว้หรือไม่
 - ขีดเส้นใต้สาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเรื่อง
18. หลังการอ่าน นักเรียนจะ.....
- ตรวจสอบว่า ความรู้เดิมใดบ้างที่ส่งผลให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น
 - อ่านเงียบ ๆ อีกครั้ง เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น
 - ทบทวนคำศัพท์และใจความสำคัญทั้งหมดของเรื่อง
 - ตรวจสอบว่า การอ่านเรื่องนี้ดีขึ้นกว่าการอ่านเรื่องก่อน ๆ หรือไม่อย่างไร
19. หลังการอ่าน นักเรียนจะ.....
- ตรวจสอบเวลาที่ใช้ในการอ่านเทียบกับการอ่านเรื่องก่อน ๆ
 - เขียนมโนทัศน์หรือประเด็นที่สำคัญของเรื่องไว้
 - ประเมินว่าเรื่องที่อ่านมีความยากง่ายอยู่ในระดับใด
 - อ่านซ้ำอีกครั้ง เพื่อให้เข้าใจเรื่องยิ่งขึ้น

20. หลังการอ่าน นักเรียนจะ.....

- ก. ตรวจสอบความรู้ความหมายของคำศัพท์ทุกคำหรือไม่
- ข. ประเมินความก้าวหน้าในการอ่านของตน โดยดูว่าสามารถตอบคำถามท้ายเรื่องได้ถูกต้องมากขึ้นหรือดีกว่าเรื่องก่อน ๆ หรือไม่
- ค. เปรียบเทียบความยากง่ายของคำศัพท์ส่วนของเรื่องที่อ่านกับเรื่องก่อน ๆ
- ง. พยายามคำแบบฝึกท้ายเรื่องให้ดีที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวจันทนา อานมณี เกิดวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2507 สำเร็จการศึกษา
ปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
เมื่อปีการศึกษา 2528 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2537 ปัจจุบันรับราชการตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียน
การุญวิทยาคม (สาขา) อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย